கழக வெளியீடு: கஅக

நல்லாதனார்

இயற்றிய

திரிகடுகம்

பாளையங்கோட்டை அர்ச் சவேரியர் கல்லூரித்
தலைமைத் தமிழாசிரியராயிருந்த
வித்துவான், நாவலர்
பு சி புன்னைவனநாத முதலியாரவர்கள்
விருத்தியுரையுடன்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி-6 சென்னை-1
1967

புலவரகம் சிதம்பரநாதன் புன்னைவனநாத முதலியார் (1889)

Ed I Oct 1936
Reprints :
Feb 1943, Feb 1948, Jan 1951,
Mar 1956, Aug 1960, May 1962.
April 1967

O31, IC61
K 7

THIRIKADUKAM

Srinivasa Printing Press, Madras-1.

முன்னுரை

சங்க காலத்து நல்லிசைப் புலவர்களால் பாடப் பெற்ற நூல்கள் மேற்கணக்கு, கீழ்க்கணக்கு என வகுக் பெற்றுள்ளன. கீழ்க்கணக்கு நாலடியார், திருக்குறள் முதலிய பதினெட்டு நூல்களாம். அவற்றுள் இன்னு நாற்பது, இனியவை நாற்பது, கார்நாற்பது, களவழி நாற்பது ஆகிய நான்கு நூல்களையும் பதவுரை விளக்க வுரைகளுடன் "நானாற்பது" என்ற தலைப்பில் ஒன்றாய்க் கட்டடஞ்செய்து வெளியிட்டிருக்கின்றோம். அதன்பின் ஐந்திணையைம்பது, ஐந்திணையெழுபது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திணைமொழியைம்பது என்ற நான்கு நூல்களையும் பதவுரை, பழைய பொழிப்புரை, விளக்க வுரைகளுடன் "நாலைந்திணை" என்ற தலைப்பில் ஒன்றாய்க் கட்டடஞ்செய்து வெளியிட்டுள்ளோம்.

இப்போது ஒவ்வொரு பாட்டிலும் மும்மூன்று பொருள்களை உணர்த்துவதாகிய "திரிகடுக"த்தையும், நந்நான்கு பொருள்களை உணர்த்துவதாகிய "நான் மணிக்கடிகை"யையும், ஐந்தைந்து பொருள்களை உணர்த்துவதாகிய "சிறுபஞ்சமூலத்"தையும் பதவுரை விளக்கவுரைகளுடன் ஒருசேரக் கட்டடஞ்செய்து இந் நூலாக வெளியிடுகின்றோம்.

இனி, பதினெண் கீழ்க்கணக்கிலுள்ள எஞ்சிய நூல்களையும் முறையே நான்கு பகுதிகளாய்க் கட்டடஞ் செய்து வெளியிடத் தீர்மானித்திருக்கின்றோம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

உ

குமரகுருபரன் துணை

முகவுரை

தமிழ்மொழியாந் தாய்மொழி பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே தோற்றமுற் றிலங்கும் உயர்தனிச் செம்மொழி. இதனைச் சங்கம் நிறீஇ வளர்த்துக் காத்த பெருமை பழம்பதி யாகிய பாண்டி நாட் டரசராம் பாண்டியர்க்கே யுரியது. இங்ஙனம் பாண்டியர் நிறீஇய சங்கம், முதல் இடை கடை என மூன்றாகும். இவற்றில் மதுரையிலிருந்த கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தவர் சிறுமேதாவியார், சேந்தம்பூதனார், அறி வுடையரனார், பெருங்குன்றூர்கிழார், இளந்திருமாறன் மதுரை யாசிரியர் நல்லந்துவனார், மருதனிளநாகனார், கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் முதலானவர். அவருள்ளிட்டுப் பலர் பாடினர். அவர்கள் பாடியன கூத்தும், வரியும், பேரிசையும், சிற்றிசையும், பத்துப்பாட்டும், எட்டுத்தொகையும், பதினெண் கீழ்க்கணக்கும் என் றித்தொடக்கத்தன. இவற்றுள், பத்துப் பாட்டும், எட்டுத் தொகையும், மேற்கணக்கைச் சார்ந்தவை.

> "அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
> அறம்பொருள் இன்பம் அடக்கி அவ்வத்
> திறம்பட உரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்"

என்ற பன்னிரு பாட்டியற் சூத்திர மேற்கோளுக்கிணங்கக் குறைந்த அடிகளுடைய செய்யுட்களால், அறம் பொருள் இன்பம் என்பவற்றைத் தழுவியமைத்த நூல் கீழ்க்கணக்காகும். கணக்கு-நூல். கீழ்க்கணக்கு சிறுபான்மை ஐம்பதிற் குறைந்தும், ஐந்நூற்றின் மிக்கும் வரும். இனியது, இன்னா, கார், களவழி நான்கும் ஐம்பதிற் குறைந்து வந்தன. முப்பாலாகிய திருக்குறள் ஐந்நூற்றின் மிக்குவந்தது. இக் கீழ்க்கணக்கு நூல்களையே தாயபனுவல் என்னும் பெயராற் கூறுவர் எனவும், இவை அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றற்கும் இலக்கணஞ் சொல்லுவ எனவும், வேறிடையிடை அவையன்றித் தாஅய்ச் செல்வது மூண்டெனவும், இச்செய்யுட்கள் அடி நிமிராது இரண்டடி முதல்

ஆறடியிறுதியாக வருவன எனவும், அவை பல எழுத்தினான் அகன்று காட்டாது சில எழுத்தினான் வருவன எனவும், அவை ன்னுச் சுருங்கிச் சிலவாக வருவன எனவும், "வனப்பியல் தானே வகுக்குங் காலைச், சின்மென் மொழியாற் றாயபனுவலோ, டம்மை தானே அடிநிமிர் பின்றே," என்ற தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரச் செய்யுளியல் ௨௩௫ ஆம் சூத்திரத்துப் பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும் உரைத்தவாற்றான் உணர்ந்து கொள்க.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன :—

"நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம்
கைந்நிலை காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
மெய்ந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு"

என்ற பழம்பாட்டிற் கண்டாங்கு (1) சமண முனிவர்கள் இயற்றிய நாலடியார், (2) விளம்பி நாகனார் இயற்றிய நான்மணிக்கடிகை, (3) பூதஞ்சேந்தனார் இயற்றிய இனியவை நாற்பது, (4) கபிலர் பாடிய இன்னா நாற்பது, (5) மதுரைக் கண்ணங்கூத்தனார் இயற்றிய கார் நாற்பது, (6) பொய்கையார் பாடிய களவழி நாற்பது, (7) மாறன் பொறையனார் இயற்றிய ஐந்திணை ஐம்பது, (8) கண்ணஞ்சேந்தனார் பாடிய திணைமொழி ஐம்பது, (9) மூவாதியார் இயற்றிய ஐந்திணை எழுபது, (10) கணிமேதாவியார் இயற்றிய திணைமாலை நூற்றைம்பது, (11) திருவள்ளுவனாரியற்றிய திருக்குறள், (12) நல்லாதனார் இயற்றிய திரிகடுகம், (13) பெருவாயின் முள்ளியார் இயற்றிய ஆசாரக்கோவை, (14 முன்றுறையரையனார் இயற்றிய பழமொழி, (15) காரியாசான் இயற்றிய சிறுபஞ்சமூலம், (16) மாறோக்கத்து முள்ளிநாட்டு நல்லூர்க் காவிதியார் மகனார் புல்லங்காடனார் இயற்றிய கைந்நிலை, (17) கூடலூர்கிழார் இயற்றிய முதுமொழிக் காஞ்சி, (18) கணிமேதாவியார் இயற்றிய ஏலாதி என்பன.

இவ்வெண்பா பழைய படிகளுள் "இன்னிலைய காஞ்சியுடனேலாதி என்பவே, நன்னிலைய தாகுங் கணக்கு" "ஐந்தொகை மூப்பால்" "நன்னிலையவாங் கீழ்க்கணக்கு" எனச் சிறிது சிறிது வேறுபட்டுக் காணப்படுதலின், சிலர் இன்னிலை யென்று பொய்

கையார் பாடிய 45 வெண்பாக்களடங்கிய நூலை மேற்குறித்த சைவிலக்குப் பதிலாகக் கூறுவர். கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டு இவை என்று இன்னும் வரையறுக்கப்படாமை வியப்பே.

> " கண்ணகன் ஞாலம் அளந்ததூஉம் காமருசீர்த்
> தண்ணறும் பூங்குருந்தம் சாய்த்ததூஉம்—நண்ணிய
> மாயச் சகடம் உதைத்ததூஉம் இம்மூன்றும்
> பூவைப்பூ வண்ணன் அடி"

என்ற திரிகடுக வழிபடுகடவுள் வணக்கச் செய்யுளான், இந்நூலாசிரியராகிய நல்லாதனார் வைணவர் என்பது பெறப்படும். "அருந்ததிக் கற்பினார் தோளும்...........நட்பும் இம்மூன்றும் திரிகடுகம் போலும் மருந்து" எனக் கூறப்பட்டதிலுள்ள திரிகடுகம் என்னுஞ் சொல்லே சிறப்புப்பற்றி இந்நூலுக்குச் சிறப்புப் பெயராகக் கொள்ளப்பட்டது: உவமையாகுபெயர்.

திரிகடுகம் : சுக்கு திப்பிலி மிளகு என்பது, பிங்கல நிகண்டு சூத்திரம் ௩௫௨ ஆல் விளங்கும். சுக்கு முதலிய மூன்றினாகிய கடுகம் ஒருவர் உடல்நோயை மாற்றி இன்பம் புரிவதுபோல் ஒவ்வொருபாட்டின் அமைந்த மும்மூன்று பொருளும் உளநோயாகிய அறியாமை முதலியவற்றைப் போக்கி இன்பஞ் செய்வன என்க. இந் நூல் காப்புச் செய்யுளுள்பட 101 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. கடைச்சங்ககாலத் தொகை நூல்களிலொன்றாகக் கருதப்படுதற்கிணங்க, இந்நூல் இற்றைக்கு 1800 ஆண்டுகட்குமுன் இயற்றப்பட்டதென்பது பெறப்படும்.

இந்நூற்குச் சில பல வுரைகள் நாளிதுவரை வெளிவந்துள்ளன. சில பொழிப்புரையுடனும், சில பொழிப்புரை கருத்துரையுடனும், சில பதவுரை முதலிய சில குறிப்புக்களுடனும் விளங்குகின்றன. இவற்றினுரைகளிற் கண்ட நயங்களைக் கொண்டும், காணாதவிற்கும் உரைக்குறிப்பு, இலக்கணக் குறிப்பு இவற்றைச் சேர்த்தும் விருத்தியுரை யொன்றை எழுதித் தரல்வேண்டுமென்பதாகத் திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழக அமைச்சர், திரு. வ. திருவரங்கம் பிள்ளையவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, இவ்விருத்தியுரை எம்மால்

எழுதப் பெறுவதாயிற்று. செய்யுள் மூலங்களிற் சில பாட பேதங்கள் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டுள்ளன. அருஞ்சொற் பொருளகராதியும், செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதியும் படிப்பவர்க்கு உதவியாகச் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இந்நூல் அச்சிடப்படுங்காலத்து ஒப்புநோக்கித் திருத்தம்புரிந்துதவிய சென்னை அரசினர் முகமதிய உயர்நிலைப் பாடசாலைத் தமிழாசிரியர் திரு. அ. நடராசபிள்ளையவர்கட்கு எம் உளமார்ந்த நன்றி உரியதாம்.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் விருத்தியுரை வேண்டப்பெறும் நூல்கட்கும் தக்க உரை இயற்றி யுதவ விழையும் எம் முள்ளப்பாங் குணர்ந்து, அங்ஙனமே செய்துதரக் கேட்டிருக்கும் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்க்கு எம் நன்றி யென்றும் உரித்தாகின்றது.

இம்முயற்சி யினிது நிறைவேறத் தோன்றாத் துணையாய் நிற்கும் இறைவன் திருவருளை என்றும் நினைந்து வழுத்துகின்றோம்.

தமிழ் நூற்பயிற்சி பெறும் யாவர்க்கும் இவ்வுரை மிகவும் பயன்படுமாதலின், தமிழகத்தார் இத்தகைய நூல்களை வாங்கிப் பதிப்பாளர்க்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டுகின்றோம்.

புலவரகம்,
பாளையங்கோட்டை,
27—1—1936

இங்ஙனம்,
பு. சி. புன்னைவனநாதன்,
தமிழாசிரியர்.

திரிகடுகம்

மூலமும் விருத்தியுரையும்

காப்பு

கண்ணகல் ஞாலம் அளந்ததூஉம் காமருசீர்த்
தண்ணறும் பூங்குருந்தம் சாய்த்ததூஉம் - நண்ணிய
மாயச் சகடம் உதைத்ததூஉம் இம்மூன்றும்
பூவைப்பூ வண்ணன் அடி.

(இதன் பொருள்) கண் அகல் - இடம் அகன்ற, ஞாலம் - பூமியை, அளந்ததூஉம் - அளந்ததும், காமரு - விரும்பப்பட்ட, சீர் - சிறப்பையுடைய, தண் - குளிர்ச்சியும், நறும் - மணமும் (பொருந்திய), பூ குருந்தம் - மலர்களையுடைய குருந்த மரத்தை, சாய்த்ததூஉம் - முறித்ததும், நண்ணிய - கிட்டிவந்த, மாயச் சகடம் - வஞ்சகமான வண்டியை, உதைத்ததூஉம் - உதைத்ததும், இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும் (செய்தவை), பூவை - காயாம்பூவைப் போலும், வண்ணன் - நிறத்தினையுடைய திருமாலின், அடி - திருவடிகளாம்; (என்றவாறு).

எடுத்துக் கொண்ட நூல் இனிது முற்றுப் பெறும் பொருட்டு இச் செய்யுளால் கடவுள் வணக்கம் செய்யப்பட்டது. கடவுள் வணக்கம் ஏற்புடைக் கடவுள் வணக்கம், வழிபடு கடவுள் வணக்கம் என் றிருவகைப்படும். இது வழிபடுகடவுள் வணக்கம். இங்குக் குறித்த கடவுளே காத்தற் கடவுளாகவும் இருக்கின்றார். காப்புச் செய்யுளில் காக்கும்படி சிறப்பாக வேண்டப்படுபவர் திருமாலும் பிள்ளையாரும் ஆவர். இக் கடவுள் வாழ்த்துப் படலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

(கருத்துரை) எவ்வுலகத்தாரும் உய்யும்படி உலகளந்ததும் தமக்கும், தம்மவருக்கும் இடர் செய்யத் துணிந்த தீயர்களை அழித்தல் செய்ததும் ஆகிய அத் திருவடியைத் துதிக்க இந் நூலுக்கு நேரிடும் இடையூறுகள் நீங்கும்.

திரிகடுகம் என்னும் இந்நூலிற் செய்யுட்கள் தோறும் மும்மூன்று பொருளைச் சேர்த்துச் சொல்வது தோன்ற இக் காப்புச் செய்யுளிலும் திருமாலின் திருவடிகள் செய்த மூன்று செயல்களைச் சேர்த்துக் கூறினர்.

ஞாலம் அளந்த கதை:—விரோசனன் மகனாகிய பலிச் சக்கரவர்த்தி என்பவன் பெருவலி படைத்தவன். மேல் நடு கீழ் என்னும் மூன்று உலகங்களையும் வென்றவன். இவன் வெற்றியிற் பொறுமையுற்ற இந்திரன் வேண்டுகோட் கிசைந்த திருமால் ஒரு குறுகிய பிரமசாரி வடிவில் வந்து தம்மடியால் மூவடி மண் வேண்டினார். அசுர குருவாகிய சுக்கிரன், வந்தவர் மாயத் திருமால் என்று கூறித் தடுத்தும் மாவலி தத்தஞ் செய்து கொடுத்தனன். கொடுத்த மண்ணைத் திருமால் அளக்கக் கருதி நெடு வடிவங்கொண்டு மேல் இடை கீழ் ஆகிய மூன்று உலகங்களையும் அளந்தனர் என்பது. இது, "மாலும் குறளாய் வளர்ந் திரண்டு மாணடியால், ஞாலம் முழுதும் நயந்தளந்தான்" என்ற திருவள்ளுவமாலைச் செய்யுளடியாலும் தெளியப்படும்.

குருந்தஞ் சாய்த்தது:—கிருட்டிண அவதாரத்தில் கஞ்சனாகிய தம் மாமனால் ஏவப்பட்ட ஓர் அசுரன் யமுனையாற்றங் கரையில் குருந்த மரத்தில் தங்கிக் கண்ணனுக்குத் தீங்கு வருவிக்கப் பார்த்திருந்தான். அம் மாயம் உணர்ந்த கண்ணன் இடைப் பெண்களோடு விளையாடுகின்ற முறையில் தம் திருவடிகளால் அம்மரத்தை முறித்துத் தள்ளிவிட்டார் என்பது.

சகடம் உதைத்தது:—கண்ணன் நந்தகோபர் மனையில் குழந்தையாய்த் தொட்டிலிற் படுத்திருக்கையில் கஞ்சன் ஏவலால் சகட வடிவமாய் வந்த அசுரனைத் தம் காலால் உதைத்து அழித்தார் என்பது.

கண்:—ஏழனுருபு, ஈண்டு இடம் என்னும் பொருட்டு. அகல் ஞாலம் : வினைத்தொகை. அளந்ததூஉம், சாய்த்ததூஉம், உதைத்ததூஉம் : இன்னிசை யளபெடை. இவற்றை வினையாலணையும்

பெயரென்பர். அளந்த பொருள் சாய்த்த பொருள் உதைத்த பொருள் என்று கூறுவர். காமரு - காமர் என்னும் உரிச்சொல் உகரச்சாரியை பெற்றது; அழகிய என்னும் பொருளது. ஞாலம் - உபலட்சணமாய் வானுலகம் முதலியவற்றையும் காட்டும். வண்ணன் - வண்ணத்தை யுடையவன். வண்ணம் - நிறம். அடி - அடிகள்; சாதியொருமையாதலால் சாய்த்தது உதைத்தது அளந்தது என்பன ஒருமையாகின்றன. செய்தவை: சொல்லெச்சம். இச்செய்யுளில், அளந்தது என்பதனுல் பேரருளும், சாய்த்தது என்பதனுல் பேராற்றலும், உதைத்தது என்பதனுல் பேரறிவும் ஆகிய இம் மூன்றும் கடவுட் குணங்களில் குறிக்கப் பெறுவதும் காண்க.

நூல்

அருந்ததிக் கற்பினர் தோளும் திருந்திய
தொல்குடியின் மாண்டார் தொடர்ச்சியும்—சொல்லின்
அரில்அகற்றுங் கேள்வியார் நட்புமிம் மூன்றும்
திரிகடுகம் போலு மருந்து.

(இ - ள்.) அருந்ததி-அருந்ததிபோலும், கற்பினர்-கற்பை யுடைய மகளிரின், தோளும்-தோள்களும், திருந்திய-குற்றமற்ற, தொல் - பழைமையான, குடியில் - குடிப்பிறப்பில், (தோன்றி) மாண்டார்-மாட்சிமை யடைந்தவரோடு, தொடர்ச்சியும்-கொள்ளும் நட்பும், சொல்லின் - சொற்களினிடத்தே, அரில் - குற்றங்களை, அகற்றும் - நீக்கவல்ல, கேள்வியார் - கேள்வியை யுடையவரோடு, நட்பும் - செய்யப்படும் நட்பும், இ மூன்றும் - இந்த மூன்றும், திரிகடுகம் போலும் - (ஒருவனுக்கு) திரிகடுகம் போன்றுள்ள, மருந்து - மருந்துகளாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) நற்குண நற்செய்கைகளுள்ள பெண்ணை மணஞ்செய்திருப்பது முதலிய மூன்றும் இம்மை மறுமைகளில் நேரிடும் துன்பங்களைத் தீர்த்து இன்பங் கொடுப்பவாதலால் நோயைப் போக்கி நலத்தைக் கொடுக்கும் சுக்கு திப்பிலி மிளகுகளாகிய மருந்து போலும் என்பது.

"திரிகடுகம் சுக்குத் திப்பிலி மிளகு" (பிங்கலநிகண்டு சூத். கூ௨௨) சுக்கு முதலிய மூன்றும்போல் தோள் முதலிய மூன்றும் இல்வாழ்வாரொருவனுக்குத் துன்பம் அகற்றி இன்பம் விளைத்த

லால், அவை உவமைகளாயின. இம் முதற் பாட்டிற் கூறப்பட்ட 'திரிகடுகம்' என்ற சொல்லே சிறப்பு நோக்கி இந் நூலுக்குப் பெயராகக் கொள்ளப்பட்டது: உவமையாகு பெயர்.

அருந்ததி - எழு முனிவருள் ஒருவராகிய வசிட்டர் மனைவி. கற்புடையார் பலரினும் இவர்க்கு உயர்வு எங்ஙனம் என்னில் விண்மீன் நிலையிலும், எழுமுனி வட்டம் என்ற நாட்கூட்டம் முன்பக்கம் அடியில் இருக்கும் மூன்று விண்மீன்களில் நடுவிலிருப்பதான வசிட்டமீனோடு துணையாய் மின்னுவது. மாண்டார் - சிறந்தார்; மாண்: முதனிலை, உரிச்சொல். அரில் - ஐயந்திரிபுகள். சொல்லின் அரில் அகற்றுங் கேள்வியார் என்ற தொடரினுள்ள பொருளோடு 'நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார்' என்ற குறளின் கருத்தை ஒப்பு நோக்குக. (1)

தன்குணங் குன்றாத் தகைமையும் தாவில்சீர்
இன்குணத்தார் ஏவின செய்தலும்—நன்குணர்வின்
நான்மறை யாளர் வழிச்செலவும் இம்மூன்றும்
மேன்முறை யாளர் தொழில்.

(இ - ள்.) தன் குணம் - தனது (குடிப்பிறப்பின்) குணம், குன்றா - குன்றாமைக்கு (ஏதுவாகிய), தகைமையும் - ஒழுக்கமும், தா இல் - அழிதல் இல்லாத, சீர் - பெரும்புகழைத் தருகின்ற, இன் குணத்தார் - இனிய குணத்தையுடையோர், ஏவின - ஏவிய தொழில்களை, செய்தலும் - செய்வதும், நன்கு - அறத்தினியல்பை, உணர்வின்-(அறியும்) அறிவையுடைய, நான்மறையாளர் - நான்கு வகைப்பட்ட வேதங்களை ஓதிய வேதியர், வழி-(கூறிய) வழியில், செலவும் - நடத்தலும். இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், மேல் முறையாளர்-மேன்மையாகிய ஒழுக்கத்தை ஆளுதல் உடையாரது, தொழில்-தொழில்களாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) தன்குலச் சிறப்புக் கெடாத வண்ணம் ஒழுகுதலும், குணஞ் சான்றவர்க்கு ஆவன செய்தலும், நான்மறையாளர் சொல் வழி நிற்றலும் மேலோர் செய்கை.

குன்றா: ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். தகைமை - பெருமையுமாம். தாவில் என்பதைத் தாவு + இல் என்றும் பிரிக்கலாம். இங்குத் தா என்னும் முதல் நிலையே உகரச்சாரியை பெற்றுத் தாவு என்றாயிற்று. தா + இல் என்னுமிடத்துத் தா:

முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நான்மறை - நான்கு மறை; நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருள்களுமுடைமையால் நான்மறை என்றார். அவை பௌடிகமும், தைத்திரியமும், சாமவேதமும், தலவகாரமும் ஆம். இவற்றை இக் காலத்தவர் இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்பர். (2)

கல்லார்க் கினனாய் ஒழுகலும் காழ்கொண்ட
இல்லாளைக் கோலாற் புடைத்தலும்—இல்லம்
சிறியாரைக் கொண்டு புகலுமிம் மூன்றும்
அறியாமை யான்வருங் கேடு.

(இ - ள்.) கல்லார்க்கு - கற்றறியாதவர்க்கு, இனன் ஆய் - உறவினனாகி, ஒழுகலும் - நடத்தலும், காழ் கொண்ட - மனவுறுதிகொண்ட, இல்லாளை-மனைவியை, கோலால் புடைத்தலும்-கோலினால் அடித்தலும், இல்லம் - தம்வீட்டுள், சிறியாரை-சிற்றறிவினரை, கொண்டு - உடன்கொண்டு, புகலும்-புகுதலும், இம் மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்று செயல்களும், அறியாமையான் - தன் அறியாமையினாலே, வரும் கேடு - விளைகின்ற கேடுகளாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) மூடரோடு சேர்ந்திருப்பதும், கற்புடை மனைவியை அடித்தலும், புல்லிய அறிவினரை வீட்டுள் அழைத்துச் செல்லுதலும் கேட்டைத் தருவன.

இல்லாள் - மனைவி, இல்லறத்துக்கு உரியவள் என்பது பொருள். காழ் - உறுதி, ஈண்டு மனத்திண்மை, கற்பு. கேடு: ஆகுபெயர், கேட்டைத் தருவது என்று பொருள்தருமாதலால். (3)

பகைமுன்னர் வாழ்க்கை செயலும் தொகைநின்ற
பெற்றத்துட் கோலின்றிச் சேறலும்—முற்றன்னைக்
காய்வானைக் கைவாங்கிக் கோடலும் இம்மூன்றும்
சாவ வுறுவான் தொழில்.

(இ - ள்.) பகை முன்னர் - தன் பகைவர் முன்னே, வாழ்க்கை செயலும் - செல்வத்துடன் வாழ்தலைச் செய்தலும், தொகை நின்ற - தொகுதியாக நின்ற, பெற்றத்துள் - மாடுகளின் நடுவே, கோல் இன்றி - கோல் இல்லாமல், சேறலும் - செல்லுதலும், முன் - முன்னே (நின்று), தன்னைக் காய்வானை - தன்னை வருத்துபவனை, கை வாங்கி - முன் விட்டு நீக்கி, கோடலும் - பின்

அவனை நட்புக் கொள்ளுதலும், இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்று செயல்களும், சாவ உறுவான் - சாகவேண்டியவனுடைய, தொழில் - செய்கைகளாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) பகைவர்களுக்கு எதிரில் செல்வங் காட்டினால் அவர்கள் அதற்குக் கேடு செய்ய முற்படுவார்கள். கோலில்லாது மாட்டு மந்தையிற் போனால் ஏதாவது ஒரு மாடு முட்டும். பகைவரோடு நட்புப் பாராட்டினால் கெடுதி உண்டாகும்.

பகை - பகைத்தல்: முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; இங்கு ஆகு பெயராய்ப் பகைவரை யுணர்த்தியது. பண்பாகு பெயரென்பது மாம். பகைமுன்னர் - பகைக்கு முன்னர்: நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. பெற்றம் - பசுவுக்கும் எருதுக்கும் பொது: தென் பாண்டி நாட்டுத் திசைச்சொல். சேறல், கோடல்: தல் ஈற்றுத் தொழிற் பெயர்கள்; செல், கொள் என்பன முதனிலைகள். கை வாங்கல் - ஒரு சொல்லின் தன்மையில், கைவாங்கு: பகுதி. சாவவுறுவான் - இறக்கும்படி துன்பம் அடைவான், உறுதல் துயருறுதற்குரிய வினை. (4)

வழங்காத் துறையிழிந்து நீர்ப்போக்கும் ஒப்ப
விழைவிலாப் பெண்டிர்தோள் சேர்வும்—உழந்து
விருந்தினனாய் வேற்றூர் புகலுமிம் மூன்றும்
அருந்துயரம் காட்டு நெறி.

(இ - ள்.) வழங்கா - யாவரும் இறங்கப் பாராத, துறை இழிந்து - துறையில் இறங்கி, நீர் போக்கும் - பெரும் நீரில் போதலும், ஒப்ப - தனக்கு ஒப்பாக, விழைவு இல்லா - விருப்பமில்லாத, பெண்டிர் தோள் - வேசையர் தோளை, சேர்வு - சேர்தலும், உழந்து - வருந்த, விருந்தினனாய் - பிறர்க்கு விருந்தாளியாகி, வேற்றூர் - அயலூரில், புகலும் - புகுதலும், இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், அரும் - (ஒருவனுக்கு) அரிய, துயரம் - துன்பத்தை, காட்டும் நெறி - காட்டும் வழியாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) ஆறு முதலியவற்றிற் பழகாத துறையில் இறங்கிச் செல்லுதலும், தன்மேற் பற்றில்லாதவளைச் சேர்தலும், வயிற்றை நிரப்பும் பொருட்டு அடுத்த ஊர் செல்லுதலும் இன்பமின்றித் துன்பத்தையே செய்யும்.

வழங்காத் துறை - வழங்காத துறை, வழங்கா: ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். போக்கு - போதல்: தொழிற்பெயர்.

ஒப்பு: செயவென்வாய்பாட்டு வினையெச்சம், ஓ: பகுதி. விழைவு: தொழிற்பெயர். இல்லா-இல்லாத: ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். பெண்டீர்-குலமாதர் அல்லாத வேசையர், பெண்டு+ ஈர்: பல்லோர் படர்க்கைப் பெயர். (5)

பிறர்தன்னைப் பேணுங்கால் நாணலும் பேணார்
திறன்வேறு கூறிற் பொறையும்—அறவினையைக்
காரரண்மை போல வொழுகுதலும் இம்மூன்றும
ஊராண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) பிறர்-மற்றவர், தன்னை பேணுங்கால்-தன்னை விரும்பி மேன்மைப்படுத்துமிடத்து, நாணலும் - நாணுதலும், பேணார் - விரும்பாதவராய், திறன் - தகுதியை, வேறு கூறின்- வேறுபடச் சொல்லுமிடத்து, பொறையும் - அதனைப் பொறுத்தலும், அறவினையை-உபகாரச்செய்கையை, கார்-மேகம், ஆண்மை போல் - ஆளுதல் போல, ஒழுகுதலும்-(ஆளுதல் செய்து) நடத்தலும், இ மூன்றும் - இந்த மூன்றும், ஊர் - (பிறர் மேற்பட்டு) செல்லுகின்ற, ஆண்மை என்னும்-ஆண்மை என்கின்ற, செருக்கு- செல்வங்களாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) பிறர் ஒருவர் தன்னை உயர்த்திப் பேசும்பொழுது தனக்கு இது தகாது என்று நாணுதலும், தன்னை விரும்பாதவர் தன்னை இகழுமிடத்து வெகுளாமல் பொறுத்தலும், மேகத்தைப் போல் கைம்மாறு கருதாமல் உதவி செய்தலும் சிறந்த செல்வமாகும்.

பேணுதல்-விரும்புதல். நாணுதல் - கூசுதல். பேணார்: முற்றெச்சம்; பகைவர் என்றலும் ஆம். திறன் - திறம் என்பதின் போலி. ஆண்மை: தொழிற்பெயர். கார்: பண்பாகு பெயர். அறவினை: பண்புத்தொகை. ஊர் ஆண்மை: வினைத்தொகை. செருக்கு: காரியவாகு பெயர், செல்வம் என்னுங் காரணத்துக் காதலால். (6)

வாளைமீன் உள்ளல் தலைப்படலும் ஆளல்லான்
செல்வக் குடியுட் பிறத்தலும்—பல்லவையுள்
அஞ்சுவான் கற்ற அருநூலும் இம்மூன்றும்
துஞ்சுமன் கண்ட கனு.

(இ - ள்.) வாளைமீன் - வாளை என்னும் மீன், உள்ளல்- உள்ளான் என்னும் சிறு பறவை, தலைப்படலும்-எடுக்க முயற்சி செய்-

தலும், ஆள்அல்லான் - ஆளமாட்டாதவன், செல்வம்குடியுள்-செல்வமுள்ள குடியில், பிறத்தலும் - பிறந்து அதனை ஆளக் கருதுதலும், பல் அவை உள்-கற்றோர் பலர் கூடிய சபையில், அஞ்சுவான்-அஞ்சும் இயல்புடையவன், கற்ற-படித்துள்ள, அரு நூலும்-அருமையான நூலுணர்ச்சியும், இ மூன்றும்-ஆகிய இம் மூன்று செயல்களும், துஞ்சு - தூங்குகின்ற, ஊமன் - ஊமை யானவன், கண்ட கனா - கண்ட கனவைப் போலாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) எங்ஙனம் வாய்பேசாத ஊமையன் தான் கண்ட கனவைப் பிறருக்கு எடுத்துரைத்துப் பயன்படுத்தக் கூடாதவனோ? அதுபோல உள்ளான் வாளைமீனைத் தாக்குதலும், திறமையில்லாதவன் செல்வக் குடியிற்பிறந்து அதனைக் காப்பாற்றுதலும், சபைக்கு அஞ்சுகின்றவன் படித்த படிப்பும் இம்மூன்றும் பயன்படாதவைகள்.

வாளை மீன்: இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. மீன் உள்ளல்: இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர்; மீனுக்கு என நான்காம் வேற்றுமைத் தொகையாகவும் கொள்ள லாம். வாளைமீன் உள்ளல் தலைப்படல் என்பது ஒருவன் தனக்கு முடித்தற்கரிய போரைச் செய்து வெற்றிபெற முயலுதல் என்னும் பொருளைக் குறிக்கிறதால் பிறிது மொழிதல் என்னும் அணி. ஆள்: ஆள்தல் என்பதில் தல் விகுதி கெட்டுவந்த முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பிறத்தல்: ஆகுபெயர். பல்லவை-பல்+அவை: பண்புத்தொகை. நூல்-நூலுணர்ச்சிக்கு: ஆகுபெயர். கனா-கனவு, இதற் கெதிர்மொழி நனா. நனா-நினைவு. கனாத் தகைமையைத் தலைப்படல் முதலிய மூன்றில் ஆரோபித்துக் கூறுதல் உருவக அணி.

(7)

தொல்லவையுள் தோன்றுங் குடிமையும் தொக்கிருந்த
நல்லவையுள் மேம்பட்ட கல்வியும்—வெல்சமத்து
வேந்துவப்ப வட்டார்த்த வென்றியும் இம்மூன்றும்
தாந்தம்மைக் கூறுப் பொருள்.

(இ - ள்.) தொல் அவையுள்-பழமையை ஆராயவல்லோர் கூடியிருக்கும் சபையிடத்தே, தோன்றும்-தானாக விளங்கித் தோன்றும், குடிமையும் - குடிப்பிறப்பும், தொக்கு இருந்த - பலவகை நூலோரும் கூடியிருந்த, நல் அவையுள் - நல்ல சபையி னிடத்தே, மேம்பட்ட-மேன்மைப்பட்ட, கல்வியும்-படிப்பும்,

வெல் சமத்து - வெல்லும் போரிடத்தே, வேந்து - தம் வேந்தன், உவப்ப-மகிழ, அட்டு - பகைவரைக் கொன்று, ஆர்த்த - நிறைத்த, வென்றியும் - வெற்றியும், இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், தாம் - தாமே, தம்மை - தம்மைக் குறித்து, கூறு - புகழ்ந்துபேச வேண்டாத, பொருள் - பொருள்களாம்; (எ - று.)

(க : ரை.) பேர்பெற்ற குடிப்பிறப்பு, சிறந்த கல்வி, வெற்றி மிகுந்த வீரம் இவைதாமே பிறர்க்கு விளங்குவன; இவற்றை யுடையவர் தாமே எடுத்துரைத்தல் பேதைமையுடைத்து; ஆதலால் எடுத்துரைத்த லாகாது.

தொல்லவை-தொன்மை+அவை. தொன்மை-பழமை: பண்புப் பெயர். நல்லவை-நன்மை+அவை. குடிமை: குடி-குலம்; இஃது ஆகுபெயராய் அதிற் பிறப்பைக் குறிக்கும். தொக்கு - தொகு என்ற பகுதி இரட்டித்து இறந்தகாலங் காட்டியது; வினையெச்சம். மேம்பட்ட - மேன்மைப்பட்ட; படுதல்-உண்டாதல்; வேந்து-வேந்தன் தன்மை, வேந்தனுக்கு ஆகுபெயர்; கூற்று, அரசு முதலியவை போல. உவப்ப, அட்டு என்னும் வினையெச்சங்கட்கு முறையே உவ, அடு என்பன முதனிலைகள். ஆர்த்த-முழங்குதலுமாம். வென்றி: தொழிற்பெயர். சமம்-போர்; இருவர் எதிர்த்து நிற்றல் என்பது. (8)

பெருமை யுடையா ரினத்தின் அகறல்
உரிமையில் பெண்டிரைக் காமுற்று வாழ்தல்
விழுமிய வல்ல துணிதலிம் மூன்றும்
முழுமக்கள் காத லவை.

(இ - ள்.) பெருமை-பெருந்தன்மை, உடையார்-உடையவருடைய, இனத்தின் - இனத்தினின்றும், அகறல் - நீங்குதலும், உரிமைஇல்-தமக்கு உரியராதல் இல்லாத, பெண்டிரை-மாதரை, காமுற்று - விரும்பி, வாழ்தல் - அவரோடு வாழ்தலும், விழுமிய அல்ல - சிறந்தவை அல்லாதவற்றை, துணிதல் - சிறந்தவையாகத் துணிதலும், இ மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றும், முழுமக்கள்-மூடர், காதலவை - விரும்புபவையாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) நல்லாரிணக்கம் விடுதலும், தமக்கு மணஞ்செய்து கொடுக்காத பெண்களை விரும்புதலும், பயனற்ற செயல்களைச் செய்தலும், அறிவற்ற மூடர்கள் செயல்களாம்.

பெருமை - அறிவொழுக்கங்களில் மிகுதியுடைமை. அகறல்: தல் விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர். உரிமை: கிழமை, பற்று, தன் மனைக்கு உரிமையுடையவள்; மனைவி. காமுற்று: காமுறு - பகுதி, காமம் உறு என்பதன் விகாரம். விழுமிய: பண்படியாய்ப் பிறந்த பலவின்பாற்பெயர். அறிவின்மையாகிய குறையுள்ள மக்களை முழுமக்கள் என்றது மங்கல வழக்கு: முழுமையாகிய மக்கள்: பண்புத்தொகை. படித்து வருந்தி மனத்திலாயினும் உடம்பிலாயினும் சிறிதும் புரைபடாதவர்; அஃதாவது: பிறந்தபடியிருப்பவர், "மூழு மகன் சிதடன் இழுதை மூடன்"— திவாகரம். அகறல் வாழ்தல் துணிதல், இவற்றில் உம் என்னும் எண் இடைச்சொல் தொக்கு நின்றது: பெயர்ச் செவ்வெண். (௪)

கணக்காயர் இல்லாத ஊரும் பிணக்கறுக்கும்
மூத்தோரை இல்லா அவைக்களனும்—பாத்துண்ணும்
தன்மையி லாளர் அயலிருப்பும் இம்மூன்றும்
நன்மை பயத்த லில.

(இ - ள்.) கணக்காயர் - நெடுங்கணக்கு முதலியன கற்பிப்பவரை (ஆசிரியரை), இல்லாத-உடையதாயிராத, ஊரும்-ஊரிலிருத்தலும், பிணக்கு-மாறுபட்ட பொருளை, அறுக்கும்-நீக்கும், மூத்தோரை - (கல்விகேள்விகளில்) முதிர்ந்தவரை, இல்லா - உடையதல்லாத, அவைக் களனும்-சபையிலிருத்தலும், பாத்து-பகுத்து, உண்ணும் - சாப்பிடும், தன்மை - குணம், இலாளர் - இல்லாதவர், அயல் இருப்பும்-பக்கத்திலிருத்தலும், இ மூன்றும்-ஆகிய இந்த மூன்றும், நன்மை - (ஒருவனுக்கு) நன்மையை, பயத்தல் - தருவன, இல - அல்லவாம், (தீமை பயப்பனவாம்) (எ - று.)

(க - ரை.) கல்வி கற்பிக்கத்தக்கவரில்லாத ஊரிலிருப்பதும் ஏற்பட்ட வழக்கைத்தீர்க்கும் திறமில்லாதவர் சபையிலிருப்பதும், உதவி செய்யாதவர் பக்கத்திலிருப்பதும் பயனற்றவை. ௦ இருக்க வேண்டாம் என்பது கருத்து.

கணக்காயர். கணக்கு + ஆயர், கணக்கை ஆய்ந்தவர்; கணக்கு இஃது இலக்கணம் முதலியவற்றிற்கும் உப லட்சணம்; ஆயர் ஆராய்ந்தவர்; ஆய்-ஆராய், இவர் மூலபாடங் கற்பிப்பவர் என்பது "கற்றதூஉமின்றிக் கணக்காயர் பாடத்தாற், பெற்றதாம்

பேதையோர் சூத்திரம்" என்ற நாலடியால் விளங்கும். பிணக்கு - பிணங்குதல். பிணங்கு என்னும் முதனிலை பிணக்கு எனத் திரிந்தது: தொழிற் பெயர்; ஒரு பொருளைக் குறித்து இருவர்க்குளதாம் மாறுபாடு. அறுக்கும்-ஐயந்திரிபற நீக்கும். மூத்தோர்-கற்றறிந்த பெரியோர். "அவைக்குப் பாழ் மூத்தோரையின்மை" என்பது நான்மணிக்கடிகை. அவைக்களன் - சபையாகிய இடம்: இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. களன்: களம் என்பதன் போலி. பாத்து - பகுத்து. "பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னும், தீப்பிணி தீண்ட லரிது," என்ற திருக்குறள் உஉஎ இல் பாத்து பகுத்து என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. "பகடு நடந்த கூழ் பல்லாரோ டுண்க," என்பது நாலடி. இல்வாழ்வான் பிரமசாரி முதலிய ஒன்பதின்மர்க்குங் கொடுத்துண்பது முறையெனத் திருவள்ளுவர் அறுதியிட்டிருப்பினும், விருந்தினர்க்கும் உறவினர்க்குமாவது கொடுத்துண்பது இன்றியமையாதது என்பது வற்புறுத்தப்படும். "விருந்தின்றி யுண்ட பகலும்" என்ற இந்நூல் சச ஆம் செய்யுளடியையும் நோக்குக. (10)

விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டலும் வீழக்
களியாதான் காவா துரையுந்—தெளியாதான்
கூரையுள் பல்காலும் சேறலும் இம்மூன்றும்
ஊரெல்லாம் நோவ துடைத்து

(இ - ள்.) விளியாதான் - (தன்னை) அழையாதவன், கூத்து ஆட்டு - கூத்தாட்டத்தை, காண்டலும் - (தான்சென்று) பார்ப்பதும், வீழ-(தளர்ந்து) விழும்படி, களியாதான்-மதுவுண்டு களியாதவனாயிருந்தும், காவாது - காவாமல், உரையும் - (வழுப்படச்) சொல்லுதலும், தெளியாதான் - (தன்னை) நம்பாதவன், கூரையுள் - வீட்டிலே, பல்காலும் - பலமுறையும், சேறலும் – செல்லுதலும், இ மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்றும், ஊரெல்லாம் - ஊரிலுள்ளோரெல்லாரும், நோவது-துன்பப்படுங் குற்றத்தை, உடைத்து - உடையன; (எ - று.)

(க - ரை.) அழைக்கப்பெறாத ஆட்டத்தைக் காணப் போவதும், களியன்போல் காவாது உரைத்தலும், தன்னை நம்பாதவன் வீட்டிற் செல்லுதலும், வருந்தத்தக்க குற்றங்களாம்.

கூத்து-நாடகம். ஆட்டு-ஆடுதல், ஆட்டு:விகாரப்பட்ட முதனிலைத் தொழிற்பெயர். "கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே" என்ற

திருக்குறள் கூஉ இலும் கூத்தாட்டு, கூத்தாடுதல் என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. கூத்தாகிய ஆடல் எனின் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. களி - கள்ளுண்ணுதலால் ஏற்படும் வெறி; இதையுடையவன் களியெனப் படுவான். விளியாதான், களியாதான், தெளியாதான்: வினையாலணையும் பெயர்கள். உரை: முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பல்காலும், உம்: முற்றுப் பொருளானது. நோவது-நோவதற்கு ஏதுவானது; நோ: பகுதி முதல் நீண்டது. அ: சாரியை, து: ஒன்றன்பால் விகுதி, இம் மூன்றும் உடைத்து என்பது பன்மையில் ஒருமை மயக்கம். ஊர்: இடவாகு பெயர். விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டல் என்பதற்கு இனிமையுறாகப் பாடாதவன் கூத்தாட்டத்தைச் செய்தலும் என்றும் கூறலாம். விளித்தல் - ஒலித்தல், ஈண்டுப் பாடலின் மேற்று. காண்டல் - செய்தல்; "முனைவன் கண்டது முதனூல்" என்பதிற் காண்க. கூரை: சினையாகு பெயராய் வீட்டையுணர்த்திற்று. (11)

தாளாளன் என்பான் கடன்படா வாழ்பவன்
வேளாளன் என்பான் விருந்திருக்க உண்ணாதான்
கோளாளன் என்பான் மறவாதான் இம்மூவர்
கேளாக வாழ்தல் இனிது.

(இ - ள்.) தாள் ஆளன் என்பான்-முயற்சியை ஆளுதலுடையான் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுபவன், கடன்படா-கடன் படாமல், வாழ்பவன் - வாழ்தலுடையவன், வேள் ஆளன்-உதவியாளன், என்பான் - என்று சொல்லப்படுவோன், விருந்து - வந்த விருந்தினர், இருக்க - பசித்து இருக்கையில், உண்ணாதான் - (தனித்து) உண்ணாதவன், கோள் ஆளன் - (பிறர் அறிந்த காரியங்களை மனத்திற்) கொள்ளுதல் உடையவன், என்பான் - என்று சொல்லப்படுபவன், மறவாதான்-கேட்டவற்றை மறவாதவன், இ மூவர் - இம்மூவரும், கேள் ஆக - தனக்கு நட்பினராயிருக்க, வாழ்தல் - (ஒருவன்) வாழ்வது, இனிது - (அவனுக்கு) நன்மை தருவதாகும்; (எ - று.)

(க - ரை.) கடன்படாது வாழ்வதே நல்ல முயற்சியென்பதும் வீட்டுக்கு வந்த விருந்தினரைப் பேணுதலே சிறந்த உதவி என்பதும், தான் ஒருவர் சொல்லியவற்றை மறவாது மனத்திற் கொண்டிருத்தலே நற்சிந்தை என்பதும் ஆம்.

தாள் - முயற்சி. வேள் - உதவி. என்பான்-என்று சொல்லப் படுபவன்: செயப்பாட்டுவினை செய்வினையாகவந்த வினையாலணை

யும் பெயர்; என்:இடைச்சொல்; பகுதி. "எந்நாளும் காப்பாரே வேளாளர் காண்" என்ற கம்பர் தனிக் கவியடியும் வேளாளன் என்பான் விருந்திருக்க உண்ணுதான் என்ற உண்மையை விளக்கும். படா: எதிர்மறை வினையெச்சம். து: விகுதி கெட்டது. இருக்க: செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். ஆக: செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். கோள்: முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர். விருந்து, கேள்: இவை பண்பாகு பெயராய் விருந்தினரையும் கேளிரையும் உணர்த்தும். கோளாளன் என்பதற்கு ஆசிரியர் கூறிய நூற்பொருளை அமையக் கொள்ளும் மாணுக்கன் என்று சொல்லப்படுவோன் கேட்டவற்றை மறத்தலில்லாதவன் எனலும் ஆம். (12)

> சீலம் அறிவான் இளங்கிளை சாலக்
> குடியோம்பல் வல்லான் அரசன்—வடுவின்றி
> மாண்ட குணத்தான் தவசியென் றிம்மூவர்
> யாண்டும் பெறற்கரி யார்.

(இ - ள்.) சீலம் - (பிறர்) குணத்தை, அறிவான் - அறிந்து நடக்கிறவன், இளம் கிளை-இளமை (தொட்டு வந்த) சுற்றத்தானுவான், சால - மிகவும், குடி-குடிகளை, ஓம்பல் - பேணுதலில், வல்லான் - வல்லவன், அரசன் - அரசனுவான், வடுஇன்றி - குற்றம் இல்லாமல், மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட, குணத்தான்-குணத்தையுடையவன், தவசி - தவசியாவான், என்ற - என்று சொல்லப்பட்ட, இ மூவர் - இம் மூவரும், யாண்டும் - எவ்விடத்தும், பெறற்கு - பெறுதற்கு, அரியார் - அரியராவார்; (எ - று.)

(க - ரை.) பிறர் குணம் அறிந்து நடக்கவல்ல சுற்றத்தானும், குடிகளைக் காக்கவல்ல அரசனும், குற்றமில்லாது துறவோடிருக்கவல்ல தவசியும் எல்லாராலும் தேடிப் பெற வேண்டுபவராவர்.

இளங்கிளை -புத்திரனுவான் என்பதுமுண்டு. இளமையாகிய கிளை: பண்புத்தொகை. இளமை என்பதற்கு இளமை தொட்டு வந்த என இலக்கணையாற் பொருள் கொள்ளப்பட்டது; கிளை - சுற்றத்தார்க்கு உவமையாகுபெயர். சால: உரிச்சொல்; மிகுதியென்னும் பொருட்டு. குடியோம்பல் - தளர்ந்த குடிகளைப் பேணல். அஃதாவது ஆறிலொன்ருகிய இறைப் பொருளையும் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல்வேண்டின் அவ்வாறு கோடலும், இழத்தல் வேண்டின் இழத்தலும் ஆம். மாண்ட:

மாண், பகுதி; மாண்ட: பெயரெச்சம். தவசி: காரணப் பெயர். தவசு: பகுதி. தவமாவது - மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற் பொருட்டு நோன்புகளால் உண்டி சுருக்கல் முதலாயின. அரியார் என்பதில் அருமை என்னும் பகுதி இன்மை யென்னும் பொருட்டு. (13)

இழுக்கல் இயல்பிற் றிளமை பழித்தவை
சொல்லுதல் வற்றாகும் பேதைமை—யாண்டும்
செறுவொடு நிற்குஞ் சிறுமைஇம் மூன்றும்
குறுகார் அறிவுடை யார்.

(இ - ள்.) இளமை - இளமைப் பருவம், இழுக்கல் - வழுவுதலை, இயல்பிற்று-இயல்பாகவுடையது; பேதைமை-அறியாமை, பழித்தவை - (அறிவுடையோரால்) விலக்கப்பட்டவைகளை; சொல்லுதல்-சொல்லுதலில், வற்று ஆகும்-வல்லதாம், சிறுமை-ஈனத்தன்மை, யாண்டும் - எக்காலத்தும், செறுவொடு - சினத்தோடு, நிற்கும் - நிற்பதாகும் (ஆதலால்), இ மூன்றும் - இம்மூவகையினையும், அறிவு உடையார் - (மேல் விளைவை) அறிதலையுடையார், குறுகார் - நெருங்கார்; (எ - று.)

(க - ரை.) இயல்பாக வழுவுதலையுடையது இளமைப்பருவமாம்; வெறுப்பவைகளைச் சொல்லுதல் மூடத்தனம்; எப்போதும் சினத்தோடிருப்பது சிறுமை; இவை ஒருவனுக்கு இருந்தால் பெரியோர் அவனைச் சேரார்.

இழுக்கல் - வழுக்குதல்; இழுக்கு: பகுதி, அல்:தொழிற் பெயர் விகுதி. இயல்பிற்று: குறிப்பு முற்று. இயல்பு: பகுதி, இன்: சாரியை, று: விகுதி, னகரம் றகரமாகத் திரிந்தது. பழித்தவை: பலவின் பால் வினையாலணையும் பெயர். வற்று: வன்மையின் திரிபாகிய வல்: பகுதி. று: ஒன்றன்பால் விகுதி, லகரம் றகரமானது சந்தி. செறுவொடு: ஒடு என்னும் மூன்றனுருபு விசேடணப் பொருளது. சிறுமையுடன் செறுவும் உடனிகழ்தலால், உடனிகழ்ச்சிப்பொருளுமாம். இளமை, பேதைமை, சிறுமைகள் அவற்றையுடையார்க்குப் பண்பாகு பெயரென்றாயினும், இழிவுபற்றி உயர்திணையை அஃறிணையாகக் கூறியதென்றாயினும் அமைத்துக் கொள்க. (14)

பொய்வழங்கி வாழும் பொறியறையும் கைதிரிந்து
தாழ்விடத்து நேர்கருதுந் தட்டையும்—ஊழினுல்
ஒட்டி வினைநலம் பார்ப்பானும் இம்மூவர்
நட்கப் படாஅ தவர்.

(இ - ள்.) பொய் - பொய்ச் சொற்களை, வழங்கி - பேசி, வாழும் - (அதனால் உயிர்) வாழ்கின்ற. பொறி அறையும் - திருவில்லாதவனும், கை - முறைமை, திரிந்து - வேறுபட்டு, தாழ்வு இடத்து - (ஒருவன்) தாழ்ந்த இடத்து, நேர் - (அவனைத் தனக்கு) நேராக, கருதும் - நினைக்கின்ற, தட்டையும் - மூங்கில் போலும் (புரைபட்ட) மனத்தவனும், ஊழினால் - (ஒருவனைச் சேரவேண்டிய) முறையினால், ஒட்டி - சேர்ந்து, வினை - (அவன்) காரியத்திலே, நலம் - (தனக்குப்) பயன், பார்ப்பானும் - பார்க்கின்றவனும், இ மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், நட்க - (யாவராலும்) நட்புக் கொள்ள, படாஅதவர் - தகாதவர்; (எ - று.)

(க - ரை.) "பொய் சொல்லும் வாய்க்குப் போசனம் கிடையாது" என்றபடி பொய் சொல்பவனிடம் செல்வம் நிலையாது; தனக்கு மேம்பட்டவன் ஏதாவது காரணத்தால் தாழ்வடைந்த காலத்தும் அவனைத் தனக்கு மேலானவனாகவே கருதவேண்டும்; நட்புச் செய்யப்பட்டவனிடமிருந்து தனக்கு என்ன பயனுண்டாமென்று எதிர்பார்த்தல் தகாதது.

பொறி - இலக்குமி: இங்குச் செல்வத்தைக் குறித்தது. அறை - அறுதலையுடையவன், ஐ: கருத்தாப் பொருள் விகுதி, இனிப் பொறி அறை என்பதற்கு அறிவற்றவன் என்றும் பொருள் கூறலாம். கை-ஒழுக்கம். தட்டை-மூங்கில்; மேலோரை வணங்காமையால் தட்டை என அஃறிணைப் பொருளாகக் கூறப்பட்டது: உவமையாகுபெயர். ஊழ்-முறைமை. நட்கப்படாதவர்: வினையாலணையும் பெயர்; நள்: பகுதி, கு:-சாரியை, ப்: சந்தி, படு: செயப்பாட்டு வினைப் பொருள் விகுதி. உகரக்கேடும், ளகரத்திரிபும் சந்தி. நட்கப்படு என்ற பகுதியுடன் ஆ: எதிர்மறை விகுதி, த்: விரித்தல் விகாரம், அ: சாரியை, வ்: சந்தி, அர்: பலர்பால் விகுதி. பொறியறை, தட்டை என்ற இரண்டும் உயர்திணைச் சிறப்புப் பெயராகிய பார்ப்பான் என்பதோடு விரவிச் சிறப்பினால் உயர்திணை முடிபேற்றன: படாஅதவர்: இசைநிறை அளபெடை. (15)

மண்ணின்மேல் வான்புகழ் நட்டானும் மாசில்சீர்ப்
பெண்ணினுட் கற்புடையாட் பெற்றானும்—உண்ணுநீர்
கூவல் குறைவின்றித் தொட்டானும் இம்மூவர்
சாவா உடம்பெய்தி னார்.

(இ - ள்.) மண்ணின்மேல் - மண்ணுலகத்தில், வான் - பெரிய, புகழ்-புகழை, நட்டானும்-நிலைநிறுத்தினவனும், பெண்ணினுள் - பெண்களுள், மாசுஇல் - குற்றமற்ற, சீர்-சிறப்புடைய, கற்பு உடையாள் - கற்புடையவளை, பெற்றானும் - (மனைவியாகப்) பெற்ற கணவனும், உண்ணு நீர் - உண்ணப்படுகின்ற நீர், குறைவு இன்றி-குறைவுபடாதபடி, கூவல் - கிணறுகளை, தொட்டானும் - தோண்டி வைத்தவனும், இ மூவர் - ஆகிய இம்மூவரும், சாவா - (எக்காலத்தும்) இறவாத, உடம்பு - (புகழ்) உடலை, எய்தினர் - பெற்றவராவர்; (எ - று.)

(க - ரை.) உலகத்தில் 'ஈதல் இசைபட வாழ்தல்' என்ற பொய்யாமொழிக்கிணங்க, இரப்பவர்க்கு ஈந்து சிறந்த புகழை நாட்டியவனும், சிறந்த கற்புடை மனைவியைப் பெற்றவனும், நீரூறு கிணறு முதலியவற்றைத் தோண்டி வைத்தவனும், இறந்தும் இறவாத புகழுடம்பைப் பெற்றவராவர்.

மண் : கருவி யாகுபெயர். நட்டான், தொட்டான், பெற்றான் என்பவை நடு, தொடு, பெறு என்ற வினைப் பகுதியடியாகப் பிறந்த வினையாலணையும் பெயர்கள். பெண் : சாதியொருமை, சீர் கற்பு - சீரும் கற்பும் எனக் கொள்ளுமிடத்து எண்ணும்மை தொக்கது. கற்புடையாட் பெற்றான்-உயர்திணைப் பெயராயினும் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாதலால், ளகரம் டகரமாகத் திரிந்தது. கூவல் : கூவம் என்பதன் போலி, பூத உடம்பு அழிந்தும் அதனாலாய புகழுடம்பு அழியாதிருத்தலால் சாவா வுடம்பு எனவும், அம் மூவரும் என்றும் உளர்போல விளங்குதலின் உடம்பு எய்தினர் எனவுங் கூறினர். (16)

மூப்பின்கண் நன்மைக் ககன்றானும் கற்புடையாள்
பூப்பின்கண் சாராத் தலைமகனும்—வாய்ப்பகையுள்
சொல்வென்றி வேண்டும் இலிங்கியும் இம்மூவர்
கல்விப் புணைகைவிட் டார்.

(இ - ள்.) மூப்பின்கண் - மூப்பு வந்த இடத்தும், நன்மைக்கு - துறவறத்துக்கு, அகன்றானும்-(அஞ்சி) நீங்கினவனும், கற்பு உடையாள் - கற்புடைய மனைவியை, பூப்பின்கண் - பூத்து நீராடிய பின், சாரா - மருவாத, தலைமகனும்-கணவனும், வாய்ப்

பகையுள்-(சோர்வாலுண்டாகின்ற) வாய்மொழிப்பழி நான்கனுள் சொல்வென்றி-(தான் கூறிய) சொல்லினது வெற்றியை, வேண்டும்- விரும்பித் துணிகின்ற, இலிங்கியும் - தவவேடத்தானும்; இ மூவர்-ஆகிய இம் மூவரும், கல்விப் புணை - கல்வியறிவாகிய தோணியை, கைவிட்டார் - முற்றும் நீங்கினவராவர்; (எ - று.)

(க - ரை.) மூப்புப் பருவத்திலும் துறக்காதிருப்பவனும், மனைவியைச் சார்ந்திருக்கக் குறித்த காலத்தில் சேராத கணவனும், வீண் மொழியாடும் துறவியும் கல்வியறிவைக் கைவிட்டவராதலின் உய்விலர்.

மூப்பின் - மூப்பினும்: எல்லா இன்பங்களையும் நுகர்தற் கியலாமையால். உம்:இழிவு சிறப்பினது. மூப்பு: என்ற குறிப்பால் நன்மை துறவறமெனப்பட்டது. நன்மை: பண்பாகு பெயர். அகன்றுன் - அகல்: பகுதி. பூப்பு - மகளிர் சூதகம். இது கண்ட முதல் மூன்று நாளும் சேராது நான்காம் நாள்முதல் பதினாறும் நாள்வரை பூப்புற்ற மனைவியைக் கணவன் சேர்ந்து வாழ்தலே முறை என்பது உடலியல் நூலோர் கூற்று. "பூத்த காலைப் புனையிழை மனைவியை, நீராடிய பின் ஈராறுநாளும், கருவயிற்றுறூஉங், காலமாதலிற், பிரியப் பெறாஅன் பரத்தையிற் பிரிவோன்," என்ற அகப்பொருள் விளக்கம் கக ஆவது சூத்திரப்படி நீராடிய பின் பன்னிரண்டு நாளுங் கருப்படுங்காலமாதலிற் பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகனும் அப் பன்னிரண்டு நாளும் தலைவியைப் பிரிந்து உறைதலாகாது என்பது விளங்கும். இது, "பூப்பின் புறப்பாடீராறு நாளும், நீத்தகன் றுறைதல் அறத்தா றன்றே பரத்தையிற் பிரிந்த காலை யான" என்று தொல்காப்பியனாரும், "தீண்டா நாள் முந் நாளும் நோக்கார்நீ ராடியபின், ஈராறு நாளும் இகவற்க என்பதே, பேரறிவாளர் துணிவு" என்று ஆசாரக் கோவை யாசிரியர் பெருவாயில் முள்ளியாருங் கூறியவற்றானும் வலியுறுத்தப்படும். வாய்ப்பகை - வாய்மொழிப்பகை; அவை, பொய், கடுஞ்சொல், குறளை, பயனில் சொல் என்ற நான்கும், இவை தீமையைத் தருவதால் பகையெனப்படும். வென்றி, மூப்பு: தொழிற் பெயர்கள். லிங்கி-இலிங்கி-இலிங்கம் அணிந்தவர். கல்வி: காரணவாகு பெயர். "வாய்ப்பின்கட் சாராத் தலைமக

னும்" என்ற பாடங்கொண்டு பொருந்துங் காலத்துச் சேராத கணவனும் என்று பொருள் கூறுதலும் ஒன்று. (17)

ஒருதலையான் வந்துறூஉ மூப்பும் புணர்ந்தார்க்
கிருதலையு மின்னுப் பிரிவு—முருவினை
யுள்ளுருக்கித் தின்னும் பெரும்பிணியு மிம்மூன்றுங்
கள்வரி னஞ்சப் படும்.

(இ - ள்.) ஒருதலையான் - உறுதியாக, வந்துறூஉம் - வந்தடையும், மூப்பும் - கிழப்பருவமும்; புணர்ந்தார்க்கு - நட்பினருக்கு, இருதலையும் - (பிரியப்பட்டவரும் பிரிந்தவரும் ஆகிய) இரண்டிடத்தும், இன்னுப் பிரிவும் - துன்பத்தைத் தருகின்ற பிரிவும்; உருவினை - உடம்பை, உள் - உள்ளிடத்துள்ள தசை முதலியவற்றை, உருக்கி - கரையச் செய்து, தின்னும் - வருத்துகின்ற, பெரும் பிணியும்-(மருந்து முதலியவற்றால்) தீராத நோயும்; இ மூன்றும்- ஆகிய இம் மூன்றும், கள்வரின் - கள்வர்க்கு அஞ்சுவது போல், அஞ்சப்படும் - பயப்படப்படும்; (எ - று.)

(க - ரை.) கள்வருக்கு அஞ்சி எச்சரிக்கையாயிருப்பது போல உறுதியாக வரக்கூடிய மூப்பு, நண்பரிருவர்க்கும் விருப்பமில்லாத பிரிவு, உரு அழிக்கும் நோய் இம்மூன்றுக்கும் அஞ்சிச் செய்ய வேண்டுவன செய்து எச்சரிக்கையா யிருக்கவேண்டும்.

ஒருதலையான் என்பதற்குக் கணவன் மனைவி என்னும் இருவருள் ஒருவரிடத்து எனலுமாம். பருவம் முதலிய ஒத்த தலைமகனும், தலைமகளும் மணத்தல் மரபாதலால் ஒருதலையான் எனப் பொதுப்படக் கூறப்பட்டது. இருதலை : தலை-இடம், இது தலைமகன் தலைமகள் என்ற இருவரையுங் குறிக்கும்; பன்மையில் ஒருமை வந்த பால்வழுமைதி. இன்னுப் பிரிவு : இன்னுமையைத் தரும் பிரிவு எனின் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை; இன்னுமையாகிய பிரிவு : பண்புத்தொகை. உறு : பண்பாகு பெயர். உள் : இடவாகு பெயர். உருக்கி : உருக்கு என்னும் பிறவினைப் பகுதியடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். பெரும்பிணி - பெருமையாகிய பிணி: பண்புத்தொகை. பெருமையாவது மருந்துண்ணல், மந்திரித்தல், மணி முதலியன தானஞ் செய்தல் இவைகளால் தணியாமை. கள்வரின் : இன்: ஐந்தனுருபு ஒப்புப் பொருள். அஞ்சப்படும் : ஒரு சொல் நீர்மைத்து. (18)

கொல்யானைக் கோடுங் குணமிலியு மெல்லிற்
பிறன்கடை நின்றொழுகு வானு—மறந்தெரியா
தாடும்பாம் பாட்டு மறிவிலியு மிம்மூவர்
நாடுங்காற் றூங்கு பவர்.

(இ - ள்.) கொல் யானைக்கு - கொலை செய்வதாகிய (மத) யானைக்கு, ஓடும்-(பின்வாங்கி) ஓடுகின்ற, குணம் இலியும்-குணம் இல்லாத வீரனும்; எல்லில்-இரவிலே, பிறன் கடை-பிறன் வீட்டு வாயிலில் (அவன் மனையாளை விரும்பி), நின்று-(தனக்கு வாய்ப்பான சமயம் பார்த்து) நின்று, ஒழுகுவானும் - நடப்பானும்; ஆடும் பாம்பு - ஆடுந் தொழிலுள்ள பாம்பை, மறம்-(நன்றி செய்தார்க்கும் தீமையைச் செய்கிற) கொடுமையை, தெரியாது-தெரியாமல், ஆட்டும்-ஆட்டுகின்ற, அறிவிலியும்-அறிவில்லாதவனும்; இ மூவர் - இம் மூவரும்; நாடுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, தூங்குபவர்-(பழி முதலியவற்றினின்றும்) விரைதலில்லாதவர்; (எ - று.)

(க - ரை.) போர் யானைக்கு அஞ்சிப் பின்வாங்கும் வீரனும், அயலான் மனைவியை விரும்பித் தீமையா யொழுகுபவனும், நச்சுப் பாம்பை ஆட்டுகின்றவனும் விரைவில் கெடுபவராவர்.

உணவு முதலியன கொடுத்துக் காத்த அரசனுக்குப் போர் வந்த காலத்துப் போர்க்களத்தில் யானைக்கு அஞ்சி ஓடுதலால் குணமிலி எனப்பட்டான். யானைக்கு ஓடும் குணமிலி என்பதற்கு யானைக்கு எதிரில் ஓடுகின்ற அறிவில்லாதவனுக்கு என்றுமாம். இலி: இல், எதிர்மறைப் பண்படிப் பகுதி; இ: வினைமுதற் பொருள் விகுதி. எல் - இரவு. பிறன்கடை நின்றொழுகுவான் என்றது இடக்கரடக்கல். நாடுங்கால் - கால், ஈற்று நிகழ்கால வினையெச்சம். "கொம்புளதற் கைந்து குதிரைக்குப் பத்துமுழம், வெம்புகரிக் காயிரந்தான் வேண்டுமே" என்றபடி வெம்புகரி முன் செல்லாதிருத்தலை அறியாமையின் குணமிலி என்றா ரெனலுமாம். "தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை" என்ற திருக்குறளில் தூங்காமை என்பதற்கு விரைவுடைமை என்று பரிமேலழகர் உரைவிரித்திருத்தலின், தூங்குதல் விரைதலில்லாமை என்று கொள்ளப்பட்டது. தூங்குபவர் என்பதற்கு இறப்பவர் என்றும் பொருள் கூறுவர். (19)

ஆசை பிறன்கட் படுதலும் பாசம்
பசிப்ப மடியைக் கொளலும்—கதித்தொருவன்
கல்லானென் றெள்ளப் படுதலும் இம்மூன்றும்
எல்லார்க்கு மின்னா தன.

(இ - ள்.) பிறன்கண் - பிறனொருவனிடத்துள்ள பொருளுக்கு, ஆசைப்படுதலும்-விருப்பத்தைச் செய்தலும், பாசம்-தன் சுற்றத்தார், பசிப்ப - பசித்திருக்க, மடியை - சோம்பலை, கொளலும் - கொள்ளுதலும்; கதித்து - வெறுத்து, ஒருவன் - ஒருவனால், கல்லான் என்று - கற்றிலன் என்று, எள்ளப்படுதலும்-இகழப்படுதலும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், எல்லார்க்கும் - யாவர்க்கும், இன்னாதன - இன்பந் தராதவைகளாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) அடுத்தவர் பொருளுக்கு ஆசைப்படுவதும், மக்கள் முதலிய கிளைஞர் உணவின்றி வருந்த யாதொரு முயற்சியுமின்றிச் சும்மா இருப்பதும், கல்லாதவன் என்றிகழப்படுவதும் இன்பந் தராதவை.

பிறன் என்பது அவன் பொருளுக்கு ஆகுபெயர். இனி, பிறன்கண் ஆசைப்படுதலும் என்பதற்குத் தீயோனிடத்துச் செல்வம் உண்டாதலும் என்றுங் கூறலாம். இங்கு நல்லோனுக்கு மறுதலைப்பட்டவனைப் பிறன் என்றார். பாசம்: கயிற்றின் பெயராகிய இஃது ஒருவனை நீங்கவொட்டமற்கட்டுப்படுத்துகிறதென்னும் ஒப்புமையால் ஆசைக்கு ஆயிற்று. பின்பு ஆசைக்கு இடமாகிய சுற்றத்திற்கு ஆகுபெயர். கதித்து: கதம் என்னும் பெயரடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். கதி: பகுதி, கதித்து என்பதற்குப் பெருத்து வளர்ந்து எனவும் பொருள் கூறுவர். ஒருவன்: கருத்தாப் பொருளில் வந்த மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகை. இன்னாதன: இனிமை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த எதிர்மறைப் பலவின்பால் வினைமுற்று. (20)

வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச்
செய்தவை நாடாச் சிறப்புடைமை—எய்தப்
பலநாடி நல்லவை கற்றல் இம்மூன்றும்
நலமாட்சி நல்லவர் கோள்.

(இ - ள்.) வருவாயுள் - தமக்கு வரும் பொருள்களிலே, கால்-நான்கிலொரு பங்கு, வழங்கி-(அறத்திற்) செலவு செய்து,

வாழ்தல் - வாழ்தலும்; செரு - போரினிடத்து, வாய்ப்ப-(வெற்றி) கிடைப்ப, செய்தவை - (தான்) செய்த செயல்களை, நாடா-ஆராயாத, சிறப்பு உடைமை - (யாவர்க்கும் விளங்கித் தோன்றும்) சிறப்புடையனுதலும்; எய்த - நிரம்ப, பலநாடி - பலவற்றையும் ஆராய்ந்து, நல்லவை - (அவற்றுள்) நல்லவைகளை, கற்றல்-படித்தலும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்றும், நலம் - நற்குண நற்செய்கைகளால், மாட்சி - பெருமை பெற்ற, நல்லவர் - நல்லவருடைய, கோள் - கொள்கைகளாம்; (எ - று.)

(க-ரை.) வரவுக்குத் தகுந்தபடி அறஞ்செய்தலும், போரில் வெற்றி பெறுதலும், நல்ல பொருள்களைக் கற்றலும் நலம் என்றபடி.

வருவாய்-வரும் வழியையுடையபொருள்; வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. கால் : எண்ணலளவையாகுபெயர். செருவாய்ப்ப என்ற குறிப்பால் செய்தவை என்பது வெற்றிச் செய்கை என்பதன் மேலாயிற்று. வாய்ப்ப-நிகழ்காலத்தில் வந்த செயவெனெச்சம் : வாய் : பகுதி, ப் : எழுத்துப்பேறு, ப் : சந்தி, அ : விகுதி, வழக்கத்தில் வாய்க்க என வரும். உடைமை : தொழிற் பெயர். கோள் - கோட்பாடு : தொழிலாகு பெயர். ஒருவன் தன் தேட்டத்திற் பாதி தன் வகைச் செலவுக்கும், காற்கூறு அறத்திற்கும், மற்றொரு கால் சேர்த்து வைப்பதற்கும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பது நூற்கொள்கை. (21)

பற்றென்னும் பாசத் தளையும் பலவழியும்
பற்றறு தோடும் அவாத்தேருந்—தெற்றெனப்
பொய்த்துரை யென்னும் பகையிருளும் இம்மூன்றும்
வித்தற வீடும் பிறப்பு.

(இ - ள்.) பற்று என்னும் - பற்று என்று சொல்லப்படுகின்ற, பாசத்தளையும் - கயிற்று விலங்கும், பலவழியும் - பல பொருள்களிலும், பற்று - பிடிப்பு, அறுது - நீங்காமல், ஓடும் - ஓடுகின்ற, அவாத் தேரும் - விருப்பமாகிய தேரும்; தெற்றென- தெளிவாக, பொய்த்து உரை என்னும் - பிறருக்குப் பொய்ம்மை உரைப்பதாகிய சொல் என்று சொல்லப்படும், பகை இருளும் - (அறிவுக்குப்) பகையாகிய இருளும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்றும், வித்துஅற - தனக்குக் காரணமாகிய அவிச்சை கெட, பிறப்பு வீடும் - பிறப்பு அழியும்; (எ - று.)

(க - ரை.) பற்றையும், அவாவையும், பொய்யையும் நீக்கி ஞல் வீடடையலாம்.

ஒன்றின்மேற் பற்றிருந்தால் அவை ஒழித்து அங்கங்குச் செல் வது கூடாமையால் பாசத்தளை யென்றும், ஒன்றின்மேல் ஆசை மேலே மேலே ஓடிக்கொண்டிருத்தலால் அவாத்தேர் என்றுங் கூறினர். "எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு" என்ற குறளுக்கு இணங்கப் பொய் யாமை விளக்கம் எனப்படுதலால், பொய்யுரை இருள் எனப் பட்டது. பற்று - அகப்பற்று புறப்பற்று என்றிருவகைத்து; நான் என்னும் உணர்ச்சி யுடனிருப்பது அகப்பற்று. எனது என் னும் உணர்ச்சியுடனிருப்பது புறப்பற்று. பற்று - பற்றுதல்: முதனிலைத் தொழிற் பெயர். பொய்த்து பொய்ம்மை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த அஃறிணை யொன்றன்பாற் பெயர்ச்சொல். பொய்த்துரை: இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. தெற் றென: செயவனெச்சம். வித்து - விதை, மூளை. "அவா என்ப எல்லா வுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும், தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து" என்றார் வள்ளுவனாரும். இதற்கு உடம்பு நீங்கிப் போங் காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டும் கதி நிமித்தங்களும், அக் கதிக் கண் அவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப அவ் வுயிரை அவ்வவா அக் கதிக்கட் கொண்டு செல்லுமாதலால், அதனைப் பிறப்பீனும் வித்து என்று பரிமே லழகர் உரை விரித்திருப்பது கருதத் தக்கது. வீடும் - அழியும்: வீடுதல் - அழிதல்: தன்வினை. (22)

தானங் கொடுக்குந் தகைமையு மானத்தார்
குற்றங் கடிந்த வொழுக்கமுந்—தெற்றெனப்
பல்பொரு ணீங்கிய சிந்தையும் இம்மூன்றும்
நல்வினை யார்க்குங் கயிறு.

(இ - ள்.) தானம் - தானத்தை, கொடுக்கும் - கொடுக் கின்ற, தகைமையும்-பெருஞ் செய்கையும்; மானத்தார் - பழிக்கு நாணுதலுடையாரது, குற்றம் கடிந்த - குற்றத்தை நீக்கிய, ஒழுக்கமும் - நல்லொழுக்கமும்; தெற்றென - தெளிய (உண்மை யாக), பல் பொருள்-பல விடயங்களினின்றும், நீங்கிய - ஒழிந்த, சிந்தையும் - எண்ணமும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும்,

நல்வினை - அறத்தின் பயனை, ஆர்க்கும் - (நீங்காதபடி) கட்டு கின்ற, கயிறு - கயிறும், (எ - று.)

(க - ரை.) தானங் கொடுத்தலாலும், மானங் கெடாத நல் லொழுக்கத்தாலும், பொருள் மேலே சிந்தனை யொழிந்திருப்ப தனாலும் நல்வினைகளே மேன்மேலும் செய்யலாம்.

தானம் - அறநெறியால் வந்த பொருளைத் தக்கார்க்கு உவ கையோடுங் கொடுத்தல். தகைமை: பண்புப் பெயர். பொருள் நீங்கிய: பொருளின் நீங்கிய என்று ஐந்தனுருபு விரிக்க. வினை யென்னும் காரணப் பெயர் தன் காரியமாகிய பயன்மேல் நின்றது. ஆர்க்கும் : எதிர்காலப் பெயரெச்சம்; ஆர் : பகுதி, உம் : விகுதி, கு : சாரியை, க் : சந்தி, குற்றம் : பண்புப் பெயர். கடிந்த : பெய ரெச்சம்; கடி என்னும் உரிச்சொல் பகுதி. (23)

காண்டகு மென்றோட் கணிகைவா யின்சொல்லுந்
தூண்டிலின் உட்பொதிந்த தேரையும்—மாண்டசீர்க்
காழ்த்த பகைவர் வணக்கமும் இம்மூன்றும்
ஆழ்ச்சிப் படுக்கும் அளறு.

(இ - ள்.) காண் தகு - காணுதற்குத் தக்க, மென்தோள்- மெல்லிய தோள்களையுடைய, கணிகை - வேசையின், வாய்-வாயிற் பிறக்கின்ற, இன்சொல்லும்-இனிய மொழியும் ; தூண்டிலினுள்- தூண்டிலினிடத்து, பொதிந்த - (மீனுக்கு இரையாக அதன் முள்ளை மறைத்து) வைக்கப்பட்ட, தேரையும் — தவளையும் : காழ்த்த - வயிரம் பற்றிய, பகைவர்-பகைவர்களுடைய, மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, சீர் - சீரையுடைய, வணக்கமும் - வணக்கமும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், ஆழ்ச்சிப் படுக்கும் - (உயிர் களைத் தன்னுள்ளே) அழுந்தப் பண்ணுகின்ற, அளறு - நரகம் (போல்வனவாம்) ; (எ - று.)

(க - ரை.) வேசியர் பேச்சும், பகைவர் வணக்கமும், வெளிக்கு நலம்போ லிருந்து உள்ளே கவடு கொண்டிருத்தலால் நலமல்ல ; ஆதலால், அவற்றை நம்புதல் தூண்டிலில் வைத்த தவளையை விழுங்கப்போய், மீன் அகப்பட்டுக் கொண்டு கெடுவது போல் கெடுதியே விளைவிக்கும்.

காண் தகு - காண்டகு, காண் : முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நான்கனுருபு தொக்கதாகக் கொண்டு, காணுதற்கு என்று

பொருள் சொல்லப்பட்டது. கணிகை-கணிக்கின்ற தன்மையி லிருப்பவள். அஃதாவது, "செக்கூர்ந்து கொண்டாருஞ் சேர்ந்த பொருளுடையார், அக்காரம் அன்னர் அவர்க்கு" என்ற நாலடிச் செய்யுட்படி எவன் மிக்க பொருள் தருபவனென்று சிந்திக் கின்றவள் என்பதாம். வாய் என்று வேண்டாது கூறியது, பொரு ளுடையாரிடத்துக் கடுஞ்சொல் பயிலாமையைக் குறிக்கவேண்டி யாம். தூண்டில்: தொழிலாகு பெயர். மீன்களை விரும்பத் தூண்டு வது. இனி, இல் : கருத்தாப் பொருள் விகுதியாகவுங் குறிக்கலாம். ஆழ்ச்சி-ஆழுதல்: தொழிற் பெயர். காழ்த்த : காழ் என்னும் பெயரடியாகப் பிறந்த இறந்த காலப் பெயரெச்சம். நரகம் போலுதலாவது அழிதற் கேதுவாய துன்பம் தருவது. (24)

செருக்கினல் வாழுஞ் சிறியவனும் பைத்தகன்ற
அல்குல் விலைபகரும் ஆய்தொடியும்—நல்லவர்க்கு
வைத்த வறப்புறங் கொன்றனும் இம்மூவர்
கைத்துண்ணர் கற்றறிந் தார்.

(இ - ள்.) செருக்கினல் - (பெரியோரை மதியாமல்) இறு மாப்புடன், வாழும் - வாழ்கின்ற, சிறியவனும் - அறிவில்லாத வனும்; பைத்து - படத்தைப் போன்றதாய், அகன்ற — விசால மான, அல்குல் - நிதம்பத்தினை, விலைபகரும் - விற்கும், ஆய் தொடியும் - ஆராய்ந்தெடுத்த வளையலணிந்த வேசையும்; நல்ல வர்க்கு - துறவறத்தார்க்கு, வைத்த - அமைத்த, அறப்புறம் - அறச்சாலையை, கொன்றனும் - அழித்தவனும்; இ மூவர் - ஆகிய இம் மூவருடைய, கைத்து - பொருளை, உண்ணர் - புசியார், கற்று - (அற நூல்களைப்) படித்து, அறிந்தார் - (அதன் பொருளை உள்ளபடி) அறிந்தவர் ; (எ - று.)

(க - ரை.) மதிக்கத் தக்க பெரியாரை மதிக்காதவன், விலை மாது, நல்லவர் பொருட்டு ஏற்படுத்தப் பெற்ற அறச்சாலையை அழித்தவன் ஆகிய இம் மூவரிடமும் அறிஞர் உணவு கொள்ளல் ஆகாது என்பது.

செருக்கு-மதம், செல்வக் களிப்பு. ஆல் : மூன்றன் உருபு; உடனிகழ்ச்சிப் பொருள். சிறியவன் என்பதில் சிறுமை அறிவின் மேல் நின்றது. கொல்லல்-அழித்தல், "இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும் கொன்றது போலும் நிரப்பு" என்ற திருக்குறள் ௧0௪௮ இல் கொன்றது என்பதற்கு இன்றைதவற்

றைச் செய்தல் என்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. பைத்து-பையையுடையது. பை-படம். கைத்து-கையிலுள்ளது: ஒன்றன்பாற் படர்க்கை வினையாலணையும் பெயர், கை: பகுதி, த்:சந்தி, து: ஒன்றன்பால் விகுதி. "வஞ்சத்தாற் பல்கின்பங் காட்டும் பரத்தையும்" என்ற பாடங்கொள்வதும் உண்டு. (25)

ஒல்வ தறியும் விருந்தினனு மாருயிரைக்
கொல்வ திடைநீக்கி வாழ்வானும்—வல்லிதிற்
சீல மினிதுடைய வாசானும் இம்மூவர்
ஞால மெனப்படு வார்.

(இ-ள்.) ஒல்வது (தனக்குச்) செய்யக் கூடியதை, அறியும்-அறியவல்ல, விருந்தினனும்-அதிதியும்; ஆர் உயிரை-அருமையாகிய உயிரை, கொல்வது-(ஒருவன்) கொல்லுந் தொழிலை, இடை நீக்கி-கொல்வோனுக்கும் கொல்லப்படுவதற்கும் நடுவே (சென்று) விலக்கி, வாழ்வானும்-வாழ்கின்றவனும்; வல்லிதின்-(மனத்தின்) உறுதியினால், இனிது சீலம்-(உயிர்க்கு) நன்மையைத் தருவதாகிய ஒழுக்கத்தை, உடைய ஆசானும்-உடைய ஆசிரியனும்; இ மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், ஞாலம் எனப்படுவார்-உயர்ந்தோர் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவார்; (எ-று.)

(க-ரை.) பெற்றது கொண்டுமகிழும் அதிதியும், கொலையை நீக்கி வாழ்பவனும், உயிரினும் இனிய ஒழுக்கத்திற் சிறந்த ஆசிரியனும் உயர்ந்தோர் என்று சொல்லப்படுவார் என்பது.

ஒல்வது:தொழிலர்கு பெயர். விருந்து-புதுமை. இப்பண்பு ஆகுபெயராய் விருந்தினனை யுணர்த்தும். விருந்தினன்-விருந்து: பகுதி, இன்: சாரியை, அன்: ஆண்பால் விகுதி. விருந்து - அறிவிருந்து அறியாவிருந்து என்றிரு வகைப்படும். முன் அறிந்திருந்தமையால் குறித்து வரும் விருந்து அறிவிருந்து; அறிந்திராமையால் குறியாமல் வரும் விருந்து அறியாவிருந்து. ஆருயிர் - ஆர் உயிர்; ஆர்-அருமை. ஆருயிர்: பண்புத்தொகை. அரு, இரு, பெரு முதலிய பண்புகள் வருமொழி முதலில் உயிர் வந்தால் முதல் நீளப் பெறும். கொல்வது: எதிர்காலத் தொழிற்பெயர், வல்லிது; வலிது என்பதன் விரித்தல் விகாரம்; குறிப்புவினையா லணையும் பெயர். ஆசான்-ஆசாரியன். ஞாலம்-உலகு: இங்கு ஆகுபெயராய் உலகத்து உயர்ந்தோரை உணர்த்தியது. (26)

உண்பொழுது நீராடி யுண்டலும் என்பெறினும்
பால்பற்றிச் சொல்லா விடுதலுந்—தோல்வற்றிச்
சாயினுஞ் சான்றாண்மை குன்றாமை இம்மூன்றுந்
தூஉய மென்பார் தொழில்.

(இ - ள்.) உண்பொழுது - உண்ணுதற்குரிய காலத்தில், நீர் ஆடி - குளித்து, உண்டலும் - உண்ணுதலும்; என் பெறினும் - (சாட்சியாகும் பொழுது) எவ்வளவு பெரும் பயனை அடைவதாயிருந்தாலும், பால்-ஒரு பக்கம், பற்றி - சார்ந்து, சொல்லா விடுதலும் - பொய்க்கரி சொல்லாமலிருத்தலும்; தோல் வற்றி - (உணவின்மையால்) உடம்பு இளைத்து, சாயினும் - அழிவதாயிருந்தாலும், சான்று ஆண்மை - பல நற்குணங்களால் நிறைந்து அவற்றை ஆளுதல், குன்றாமை - குறையாமையும்; இ மூன்றும் - இவை மூன்றும், தூஉயம் - (மனம் மொழி மெய்களால்) குற்றமற்றவர்களாயிருக்கின்றோம், என்பார் - என்று கருதுவோர், தொழில் - செயல்களாம், (எ - று.)

(க - ரை.) நீராடி யுண்பதும், பொய்க்கரி புகலாமலிருப்பதும், உயிர் நீங்கினும் சான்றாண்மை நீங்காதிருப்பதும் தூயவர் செயல்கள்.

விதித்த காலங்களில் நீராடக் கூடாமற் போனாலும் உண்ணும் பொழுதாயினும் நீராடுதல் இன்றியமையாத தென்பது. என் : எவன் என்னும் வினாப்பெயர். சான்று-அறிவின் நிறைவு சால் என்னும் உரிச்சொல் லடியாகப் பிறந்த பெயர்; று : விகுதி. ஆண்மை-ஆளுதல்; தொழிற்பெயர். தோல்-உடம்பு : சினையாகு பெயர். வற்றி : வறுமை என்னும் பண்புப் பகுதி ஈறு கெட்டுப் பகுதி இரட்டித்து இகர விகுதி பெற்றது. தூஉயம் : உயிரளபெடை; இசை நிறைத்தற்கண் வந்தது. சான்றாண்மையாவது - பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவற்றையாட்டற்றன்மை. 'ஊழி பெயரினுந் தாம் பெயரார் சான்றாண்மைக், காழி யெனப்படுவார்,' என்ற பொய்யாமொழிக் கிணங்கத் தோல்வற்றிச் சாயினும் என்றார், பால்-பக்கம், வள்ளுவரும் "சமன்செய்து சீர் தூக்குங் கோல்போல் அமைந் தொருபாற், கோடாமை சான்றோர்க் கணி" என்று கூறியுள்ளார். இதில் ஒருபாற் கோடாமையாவது-வினா விடைகளாற் கேட்டவற்றை மறையாது பகை, நொதுமல், நட்பென்னும் மூன்று திறத்தார்க்கும் ஒப்பக் கூறுதல். நீராடுவதனால் அழுக்கு முதலிய உடம்பின் குற்றம்

நீங்குதலும், பால்பற்றிச் சொல்லாமையினால் பொய் முதலிய வாய்க்குற்றம் நீங்குதலும், சான்றாண்மை குன்றாமையினால் வஞ்சனை முதலிய மனக்குற்றம் நீங்குதலும் சொல்லப்பட்டன. (27)

வெல்வது வேண்டி வெகுண்டுரைக்கு நோன்பிலியும்
இல்லது காமுற் றிருப்பானுங்—கல்வி
செவிக்குற்றம் பார்த்திருப் பானும்இம் மூவர்
உமிக்குத்திக் கைவருந்து வார்.

(இ - ள்.) வெல்வது-சொல்வென்றியை, வேண்டி-விரும்பி, வெகுண்டு உரைக்கும் - (உண்மைப் பொருளை யுரைப்போரைச்) சினந்து சொல்லுகின்ற, நோன்பு இலியும்-தவம் இல்லாதவனும்; (தீயோனும்,) இல்லது - (தனக்குக்) கிடைத்தற்கரிய பொருளை, காமுற்று - விரும்பி, இருப்பானும் - இருக்கின்றவனும்; கல்வி - பிறன் கற்ற கல்விப் பொருளில், செவிக் குற்றம்-செவியினால் குற்றத்தை, பார்த்திருப்பானும் - ஆராய்ந்து பார்க்கின்றவனும், இம்மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், உமி குத்தி - உமியைக் குத்தி, கைவருந்துவார் - கைவருந்துவோரை ஒப்பர்; (எ - று.)

(க - ரை.) வெகுண்ட பேச்சால் பிறரை வெல்லக் கருதுதலும், கிட்டாததைப் பெற முயலுதலும், ஒருவன் கல்வியின் தன்மையை ஆராயாது குற்றங் கூறுதலும்; உமியைக் குத்துபவர் போல் துன்பத்தையும் பயனின்மையையும் கொடுக்கும் என்பது.

வெல்வது: எதிர்காலத் தொழிற்பெயர்; வெல்: பகுதி, வ்: இடைநிலை, அ: சாரியை, து: விகுதி. "வெல்வது வேண்டின் வெகுளி விடல்," என்பது நான்மணிக்கடிகை. வெகுண்டு: இறந்தகால வினையெச்சம். வெகுள்: பகுதி, ட்: இடைநிலை, உ: விகுதி, ளகரம் ணகரமானது விகாரம். நோன்பு - உயிர்க் குறுகண் செய்யாமை. "உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை, அற்றே தவத்திற் குரு" என்றார் வள்ளுவரும். இலி - இல்லாதவன். உமிக்குத்தி: இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. ஒப்பர் என்னும் சொல் எஞ்சி நின்றது. (28)

பெண்விழைந்து பின்செலினுந் தன்செலவிற் குன்றாமை
கண்விழைந்து கையுறினுங் காதல் பொருட்கின்மை
மண்விழைந்து வாழ்நாண் மதியாமை இம்மூன்றும்
நுண்விழைந்த நூலவர் நோக்கு.

(இ - ள்.) பெண் - ஒரு பெண், விழைந்து - விரும்பி, பின் செலினும் - பின் சென்றாலும், தன் செலவில் - தன்னடக்கையில் குன்றாமை - குறையாமையும்; கண் விழைந்து - (தன்) இடந் தேடி, கை உறினும்-வந்து கைப்பட்டாலும், பொருட்கு (பிறன்) பொருளிடத்தே, காதல் இன்மை - ஆசையில்லாதிருத்தலும், மண் விழைந்து - (மனை முதலிய) நிலத்தை விரும்பி, வாழ்நாள் - (அறப்பயனை யடையாமல்) வாழ்கின்ற காலத்தை, மதியாமை - நல்லதென எண்ணாமையும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், நுண் - நுட்பமான, நூல் - நூல்களை, விழைந்தவர் - விரும்பிக் கற்றுணர்ந்தவருடைய, நோக்கு - கருத்தாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) முறை பிறழ்ந்து தன்னைச் சேர விரும்பும் பெண்ணைச் சேராமையும், பிறன் பொருள் வலிய வந்தெய்தினும் கைக் கொள்ளாமையும், மண்ணாசையால் விரும்பிய வாழ்நாளை மதியாமையும் நூலுணர்வுடையார் கருத்து.

விழைந்து: உகரவீற்று வினையெச்சம். பின்: இடைச்சொல். செலின்: செல்லின் என்பது லகரம் தொக்கது. செலவில், செலவு: தொழிற்பெயர். இல்: ஐந்தாம் வேற்றுமை, நீக்கப் பொருள்; ஏழாம் வேற்றுமையுமாம். குன்றாமை: எதிர் மறைத் தொழிற்பெயர். குன்று: பகுதி. பின்செலினும், கையுறினும்: உம், எதிர்மறை. பொருள்களின் நுண்மையை அப் பொருள்களை யுணர்த்தும் நூலின்மே லேற்றி நுண்ணூல் என்றார். விழைந்த நூலவர் என்பதை நூல் விழைந்தவர் எனப் பின் முன்னாக நிறுத்தி விகுதி பிரித்துக் கூட்டுக. பொருட்கு என்னும் நான்கனுருபு ஏழாவதனிடப் பொருளில் வந்தது. நோக்கு: முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; கருவிப் பொருள் விகுதிபுணர்ந்து கெட்ட பெயர் எனலுமாம். (29)

தன்னச்சிச் சென்றாரை யெள்ளா வொருவனும்
மன்னிய செல்வத்துப் பொச்சாப்பு நீத்தானும்
என்று மழுக்கா றிகந்தானும் இம்மூவர்
நின்ற புகழுடை யார்.

(இ - ள்.) தன் நச்சி - தன்னை விரும்பி, சென்றாரை - அடைந்தவரை, எள்ளா ஒருவனும் - இகழாத ஒருவனும், மன்னிய - மிகுந்த, செல்வத்து - செல்வம் வந்த காலத்தில், பொச்சாப்பு - மறதியை, நீத்தானும் - நீக்கினவனும்; என்றும் - பிறரிடத்துப்

பகைமை யுண்டாகிய காலத்திலும், அழுக்காறு - அவரது செல்வங் கண்ட இடத்து மகிழாமையை, இகந்தானும் - (கடந்தவனும்) நீங்கினவனும்; இ மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், நின்ற புகழ் உடையார் - அழியாப் புகழுடையார்; (எ - று.)

(க - ரை.) தன்னை மதித்து வந்தவரை இகழாமல் ஏற்றுக் கொள்வதும், செல்வம் சிறந்த காலத்தும் நண்பர் முதலியவர்களை மறவாமல் போற்றுவதும், பிறன் வாழ்வுக்கு மகிழ்வதும் புகழுக்குக் காரணமானவை என்பது.

நின்நச்சி: இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. நச்சி - நச்சு: பகுதி. இ: வினையெச்ச விகுதி. எள்ளா - எள்ளாத: ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். மன்னிய: மன் என்னும் இடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். பொச்சாப்பு - பொச்சா: பகுதி, பு: தொழிற்பெயர் விகுதி; ப்: சந்தி. நீத்தான்: வினையாலணையும் பெயர்; நீ: பகுதி; அழுக்காறு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; அழுக்கறு; பகுதி. இகத்தல்: கடத்தல். இக: பகுதி. நின்ற - நிலைபெற்ற. (30)

பல்லவையுள் நல்லவை கற்றலும் பாத்துண்டாங்
கில்லற முட்டா தியற்றலும்—வல்லிதின்
தாளி னொருபொரு ளாக்கலும் இம்மூன்றுங்
கேள்வியு ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) பல்லவையுள் - பல நூல்களிலும், நல்லவை - நல்ல நூற் பொருள்களை, கற்றலும் - கற்றுணர்தலும்; பாத்து - (பிரமசாரி முதலிய பதின்மர்க்குப்) பகுத்துக் கொடுத்து, உண்டு - (தானும்) உண்டு, ஆங்கு - அந்நிலையில், இல்லறம் - இல்லாளோடு கூடிச் செய்யும் அறமானது, முட்டாது - குறைவுபடாமல், இயற்றலும் - செய்தலும்; வல்லிதின் - ஊக்கத்தோடு, தாளின் - முயற்சியால், ஒரு பொருள் - செய்தற்கரிய செய்கையை, ஆக்கலும் - செய்து முடித்தலும்; இ மூன்றும் - இந்த மூன்றும், கேள்வியுள் எல்லாம் - கல்விகளெல்லாவற்றிலும், தலை - சிறந்த கல்வியாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) கற்கத் தக்கவற்றைக் கற்றலும், இல்லறத்தை முட்டின்றிச் செய்தலும், ஊக்கத்தோடு முயற்சியால் அருஞ் செயல் ஆற்றலும் தலைசிறந்தன.

பல்லவை - பல அவை, சபையுமாம். முட்டாது : எதிர்மறை வினையெச்சம் ; முட்டு : பகுதி. வல்லிது : வலிமை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த ஒன்றன்பால் வினையாலணையும் பெயர். தாளின் : இன் உருபு, ஐந்தாம் வேற்றுமை, ஏதுப்பொருள். ஆக்கல் : அல் ஈற்றுத் தொழிற்பெயர். கேள்வி : தொழிற்பெயர், தொழிலாகு பெயருமாம். கேள்வியுளெல்லாம் : உருபுமாறி நின்றது : இலக்கணப் போலி. (31)

நுண்மொழி நோக்கிப் பொருள்கொளலும் நூற்கேலா
வெண்மொழி வேண்டினுஞ் சொல்லாமை—நன்மொழியைச்
சிற்றின மல்லார்கட் சொல்லலும் இம்மூன்றும்
கற்றறிந்தார் பூண்ட கடன்.

(இ - ள்.) மொழி நோக்கி - (நூல்களில்) சொற்களை ஆராய்ந்து, நுண் பொருள் - நுட்பமாகிய பொருள்களை, கொளலும் - கொள்ளுதலும் ; நூற்கு - நூல்களுக்கு, ஏலா - தகாத, வெண்மொழி - பயனற்ற சொற்களை, வேண்டினும்-பிறர் விரும்பினும், சொல்லாமை-சொல்லா தொழிதலும் ; நல்மொழியை (உயிர்க்கு உறுதி கொடுக்கும்) நல்ல சொற்களை, சிற்றினம் - கீழ்க்குலம், அல்லார்கண் - ஆகாதவரிடத்து, சொல்லலும் - சொல்லுதலும் ; இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், கற்று அறிந்தார் - பல நூல்களையும் படித்தறிந்தவர், பூண்ட - மேற்கொண்ட, கடன் - கடமையாம் ; (எ - று.)

(க - ரை.) சொற் போக்குக்கு இயையப் பொருள் கொள்வதும், பயனற்றசொற் கூறாமையும், நல்ல நூற்கருத்துக்களை அவற்றை விரும்பிப் போற்றுவார்க்குக் கற்பிப்பதும், கல்வியின் பயனும்.

நுண்மொழி நோக்கிப் பொருள் கொளலும் என்பதற்கு நுட்பமாகிய பொருளை யுணர்த்துஞ் சொற்களை ஆராய்ந்து அவற்றின் பொருளை யுள்ளபடி உணர்ந்து கொள்ளுதல் எனவும் பொருள் கூறப்படும். வெண்மொழி-வெண்மைமொழி : பண்புத் தொகை. வெண்மை - நுட்பமின்மை, கருத்தாழமின்மை. வேண்டினும் : உம் எதிர்மறைப் பொருள். சிற்றினம் - சிறுமை + இனம். சிறிய இனமாவது "நல்ல தன் நலனும், தீயதன் தீமையும் இல்லெனபோரும், விடரும், தூர்த்தரும், நடரும் உள்ளிட்ட குழு." இஃது அறிவைத் திரித்து

இருமையுங் கெடுக்கும் இயல்பிற்று. சொல்லாமை: இறுதி உம் தொக்கது. (32)

கோலஞ்சி வாழுங் குடியுங் குடிதழீஇ
ஆலம்வீழ் போலும் அமைச்சனும்—வேலின்
கடைமணிபோற் றிண்ணியான் காப்புமிம் மூன்றும்
படைவேந்தன் பற்று விடல்

(இ - ள்.) கோல் அஞ்சி-(தன்) செங்கோலைப் பயந்து, வாழும் குடியும்-வாழ்கின்ற குடியும்; குடிதழீஇ-குடிகளைத் தழுவி, ஆலம் வீழ்போலும் - ஆலமரத்தின் விழுதைப்போல் (தாங்கவல்ல,) அமைச்சனும் - மந்திரியும், வேலின் - வேலினிடத்து, கடைமணி போல் - பூண்போல. திண்ணியான் - திட்பமுடையவனது, காப்பும் - காவலும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்றும், படை வேந்தன் - படையையுடைய அரசன், பற்றுவிடல்-பற்றுவிடாது ஒழுகுக; (எ - று.)

(க - ரை.) அரசியலுக்கு அடங்கி நடக்கும் குடிகளையும், குடிகளை ஓம்புவதில் சூழ்கண்ணுக விளங்கும் அமைச்சனையும், குடியை நீங்காதபடி உறுதியாகக் காக்குந் தொழிலையும் அரசன் கைவிடலாகாது என்பது.

கோல் அஞ்சி - கோலை அஞ்சி: இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. கோலுக்கு அஞ்சி என்று நான்காம் வேற்றுமையாக்கு வாருமுளர். வாழும் என்ற குறிப்பால், கோல் பொதுமையின் நீங்கிச் செங்கோலை யுணர்த்தியது. குடி - குடிப்பிறந்தோர். தழீஇ: செய்தென் வினையெச்சம்: தழுவு: பகுதி. தழுவி என்று இருக்க வேண்டியது விகுதிகெட்டு, பகுதி தழி எனத்திரிந்து உயிர்நீண்டு அளபெடுத்து வந்தது, சொல்லிசை யளபெடை, வீழ்: வீழ்வது எனக் காரணக்குறியால் வந்தது, இகர விகுதி புணர்ந்துகெட்டது, தொழிலாகு பெயருமாம். அமைச்சன் அரசனோடு இருப்பவன் என்ற பொருளில் அமாத்யன் என்ற வடசொற்றிரிபு என்ப. விடல்: எதிர்மறை வியங்கோள் வினை முற்று 'பற்றி விடல்' என்ற பாடங் கொள்ளுமிடத்துக் கைக் கொண்டு விடாதிருக்க என்று பொருள் கொள்க. (33)

மூன்று கடன்கழித்த பார்ப்பானும் ஓர்ந்து
முறைநிலை கோடா அரசுஞ்—சிறைநின்று
அலவலை இல்லாக் குடியுமிம் மூவர்
உலகம் எனப்படு வார்.

(இ - ள்.) மூன்று கடன் - மூவருக்குஞ் செய்யுங் கடன்களை, கழித்த - செய்து முடித்த, பார்ப்பானும் - அந்தணனும்; ஓர்ந்து - தன் கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ் செய்தால் (அக்குற்றத்தை) நாடி; முறைநிலை - நீதி நிலையில், கோடா - வழுவாத, அரசும் - அரசனும்; சிறை நின்று - அரசன் ஆணைக்கு அடங்கி, அலவலை - கவலைகொள்ளுதலை, இல்லா - கொண்டிராத, குடியும்-குடிகளும்; இ மூவர் - ஆகிய இம்மூவர், உலகம் - உயர்ந்தோர்; எனப் படுவார் - என்று சொல்லப்படுவார்; (எ - று.)

(க - ரை.) கடன் முறை தவறாப் பார்ப்பானும், முறைமாறா அரசனும், கவலையற்ற குடியும் உயர்ந்தோர் என்று புகழப் படுவார்.

மூன்று கடன்-தேவர் முனிவர் பிதிரர் இவர்கட்குச் செய்யுங் கடன். இவற்றில் தேவர் கடன் வேள்வியாலும், முனிவர் கடன் வேதம் ஓதலாலும், பிதிர்க்கடன் மகப்பெறுதலாலும் தீர்க்கப் படும். ஓர்ந்து: வினையெச்சம், ஓர்: பகுதி; ஆராய்; நாடு. முறை - அறநூலும் நீதிநூலும் சொல்லும் நெறி. கோடா: ஈறுகெட்ட எதிர் மறைப் பெயரெச்சம்; கோடு: பகுதி. சிறை - ஆணை. குடி தாங் கருதியபடி தீயவழியிற் சென்றால், தண்டித்து அடக்கி நல்வழியிற் செலுத்திச் சிறை போலுதலால், ஆணை சிறை எனப்பட்டது. அலவலை: அல: பகுதி, அல்: தொழிற் பெயர் விகுதி. ஐ: சாரியை. மூன்று கடன் கழித்த என்பதற்கு வேதம் ஓதல், வேள்வியாற்றல், மகப்பேறு என்ற மூன்று கடன்களையும் நிறைவேற்றின எனலுமாம். சிறை நின்று என்பதற்கு அரசனால் செய்யப்பட்ட சிறைச் சாலைப்பட்டு என்பதுமாம். அரசு, குடி என்பன உயர்திணைப் பொருளாயினும், சொல்லால் அஃறிணையாதலால், பார்ப்பான் என்ற உயர்திணை ஆண்பாற் சிறப்புப்பற்றி அவை மூவர் என்ற உயர்திணை முடி பேற்றன: திணைவழுவமைதி. (31)

முந்நீர்த் திரையின் எழுந்தியங்கா மேதையும்
நுண்ணூற் பெருங்கேள்வி நூற்கரை கண்டானும்
மைந்நீர்மை இன்றி மயலறுப்பான் இம்மூவர்
மெய்ந்நீர்மை மேனிற் பவர்.

(இ - ள்.) முந்நீர் - கடலில், திரை-அலைபோல, எழுந்து (தன்மனம்)எழுந்து, இயங்கா-அலையாத, மேதையும்-அறிவுடையவனும்; நுண் - நுட்பமாகிய, நூல் - சிந்தனையினாலும், பெரும்

கேள்வி-மிகுதியாகிய கேள்வியினாலும், நூல்கரை-நூல்களின் முடிவை, கண்டானும்-(ஐயந்திரிபறக்) கண்டவனும்; மைந் நீர்மை-குற்றத் தன்மை, இன்றி (தன்னிடத்தில்) உண்டாகாபடி, மயல்-மனக்கலக்கம், அறுப்பான் - ஒழித்தவனும்; இம்மூவர் - ஆகிய இம்மூவரும், மெய் நீர்மை - அழிவின்மையாகிய தன்மை யுடைய, மேல்-முத்தி உலகத்தில், நிற்பவர்-நிற்பவராவர்; (எ - று.)

(க - ரை.) மெய்ப்பொருள் காணும் அறிவுடையவனுக்கும், நூல்தேர்ச்சி மிகுந்தவனுக்கும், உலகப்பற்றைவிட வல்லவனுக்கும் முத்திபெற ஏது உண்டு.

முந்நீர்-கடல்: படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத் தொழிலைச் செய்யவல்ல நீர்: காரணக்குறி; இனி ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வேற்றுநீர் ஆகிய மூன்று நீரும் சேர்ந்தது எனவும் கொள்ளலாம். பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. திரை; தொழிலடியாய்ப் பிறந்த பெயர். இன்:ஐந்த னுருபு. ஒப்புப்பொருள். இயங்குதல்-நடத்தல், செல்லுதல். மேதை - அறிவுடைமை, இங்குப் பண்பாகு பெயர்; அறிவுடை யவனுக்காயிற்று. நுண்ணூல் - நுண்மையாகிய நூல், நூற்கரை: ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. நூல்போலுதலின்: உவமையாகு பெயர். மை - காமம், வெகுளி, மயக்கம் ஆகிய முக்குற்றங்கள். மேல்:பண்பாகு பெயர். (35)

ஊனுண் டுயிர்கட் கருளுடையே மென்பானுந்
தானுடன்பா டின்றி வினையாக்கு மென்பானுங்
தாமுறு வேள்வியிற் கொல்வானும் இம்மூவர்
தாமறிவர் தாங்கண்ட வாறு.

(இ - ள்.) ஊன் உண்டு-ஒன்றின் மாமிசத்தைத் தின்று, உயிர் கட்கு-உயிர்களிடத்தில், அருள் உடையேம்-தயவுடை யோம், என்பானும்-என்று சொல்வானும்; தான் உடன்பாடு இன்றி-தான் (யாதொரு முயற்சிக்கும்) உடன்படாமல், வினை ஆக்கும்-ஊழ் (எல்லாம்) செய்யும், என்பானும் -என்கிறவனும்; காமுறு-(ஒரு பயனைப்பெறவேண்டிச் செய்ய) விரும்புகின்ற, வேள்வியில் - யாகத்தில், கொல்வானும்-(ஒருயிரைக்) கொலை செய்வானும்; இம்மூவர்-ஆகிய இம்மூவரும், தாம் கண்ட ஆறு - தாங்கள் அறிந்தபடியே, தாம் அறிவர்-தாங்கள் அறிந்தவராவர்; (எ - று.)

(க - ரை.) தன் உடலைப் பெருக்கும் விருப்புடன் உயிரைக் கொன்று தின்றும் எனக்கு உயிர்மீது இரக்கமுண்டு என்று பகர்வதும், எல்லாம் விதியினால் வருகிறதென்று சொல்லிச் சோம்பி இருப்பதும், இம்மைப் பயன் கருதிச் சில சடங்குசெய்து உயிரைக் கொல்வதும் நூல்களின் உண்மை யுணராதவர் செய்கைகளாம்.

உயிர்கட்கு:உருபு மயக்கம். உடன்பாடு: முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். வினை-ஊழ்; முன்வினைப்பயன். ஒருவன் தனக்குள் தானொன்றைக் கருதும்போது தன்னைத் தன்மைப்பன்மையாக வைத்துக் கூறுதல் மரபாதலால் உடையேம் என்பது வழாநிலை. காமுறு வேள்வியாவது-தான் விரும்பிய பொருளை அடையும் பொருட்டுச் செய்யப்படும் யாகம். அறநூலின் கருத்தை அறிவுடையோர்பாற் கேட்டு உண்மை உணர்ந்திலராதலால், தாங் கண்டவாறு தாம் அறிவர் எனப்பட்டது. ஆக்கும் என்ற குறிப்பால் வினை ஊழை உணர்த்தியது. (36)

குறளையுள் நட்பளவு தோன்றும் உறலினிய
சால்பினிற் றோன்றுங் குடிமையும்—பால்போலுந்
தூய்மையுட் டோன்றும் பிரமாணம் இம்மூன்றும்
வாய்மை யுடையார் வழக்கு.

(இ - ள்.) குறளையுள்-பொருட்சுருக்கத்தினால், நட்புஅளவு-ஒருவன் நட்பின் எல்லை, தோன்றும்-காணப்படும்; உறல் இனிய-பொருந்துதற்கு இனிய, சால்பினில்-(நற்குணச் செய்கைகளின்) நிறைவில், குடிமை-உயர்குடிப் பிறப்பின் தன்மை, தோன்றும் - விளங்கும்; பால் போலும்-பால்போன்ற, தூய்மையுள் - மனம் தூயனாந் தன்மையினால், பிரமாணம்-(நிலையினது)அளவு, தோன்றும்-விளங்கும்; இமூன்றும்-இந்த மூன்றும், வாய்மை உடையார் வழக்கு-உண்மை கூறும் பெரியோரது நெறியாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) நட்பளவு, குடிமை, பிரமாணம் இம்மூன்றும் ஒரு தன்மையவாய் நல்லாரிடத்து நிற்கும்.

குறளையுள்; குறு: பகுதி, அள்: தொழிற்பெயர் விகுதி, ஐ: சாரியை, உள்: ஏழனுருபு, ஏதுப்பொருளில் மயங்கிற்று. குறளையுள் நட்பளவு தோன்றும் என்பதற்கு (நட்பின ரிருவரைப் பிரிக்கும்படி ஒருவன் சொல்லும்) கோட்சொல்லில் அக்கோளைக் கேட்டோனது நட்பினது அளவு விளங்கும் என்றுங் கூறலாம்.

பாலில் பிரை முதலிய பொருள்களுள் ஒன்று கலக்கின், அது கெடுதல் போல, மனத்தூய்மையில் காமம் முதலிய குற்றம் மூன்றனுள் ஒன்று கலக்கினும் அத்தூய்மை கெடுமாதலால், பால் போலுந் தூய்மை எனப்பட்டது. வாய்மையுடையார் வழக்கு - மெய்ந்நெறியுடையார் ஒழுங்கு எனலுமாம். வழக்கு: முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; தொழிலாகுபெயருமாம். சால்பினில்: இல்: ஐந்தனுருபு, ஏதுப் பொருள். (37)

தன்னை வியந்து தருக்கலுந் தாழ்வின்றிக்
கொன்னே வெகுளி பெருக்கலும்—முன்னிய
பல்பொருள் வெஃகுஞ் சிறுமையும் இம்மூன்றுஞ்
செல்வ முடைக்கும் படை.

(இ - ள்.) தன்னை-ஒருவன் தன்னை, வியந்து-(தானே) நன்கு மதித்து, தருக்கலும்-அகங்கரித்தலும்; தாழ்வு இன்றி - அடக்கம் இல்லாமல், கொன்னே—வீணாக, வெகுளி-சினத்தை, பெருக்கலும் - பெருகச் செய்தலும்; முன்னிய - கருதிய, பல்பொருள் - பலவகைப் பொருள்களையும், வெஃகும்-இச்சிக்கின்ற (விரும்புகின்ற), சிறுமையும்-சிறுமைத் தன்மையும்; இ மூன்றும்-ஆகிய இந்த மூன்றும்; செல்வம்-(ஒருவன்) செல்வத்தை, உடைக்கும் படை-அழிக்கும் கருவி; (எ - று.)

(க -ரை.) தற்புகழ்ந்து செருக்குவதும், வீணாகச் சினங் கொள்வதும், பிறர் பொருளை விரும்புவதும் செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை என்றபடி.

வியந்து: தருக்கல்: விய. தருக்கு: பகுதிகள். கொன்:பயனின்மையைக் குறிக்கும் இடைச்சொல். வெகுளி: தொழிற்பெயர்- வெகுள்:பகுதி. முன்னிய-முற்பட்ட என்பதுமாம். படை: படு என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர். தன்னை வியத்தலால் அடக்கமின்மையும், வெகுளி பெருக்குதலால் துணையாயினவர் பிரிவும், பல பொருளையும் விழைதலால் குற்றமும் விளங்குமே என்பது, இம்மூன்றும் படையென்று உருவகிக்கப்பட்டன. (38)

புலைமயக்கம் வேண்டிப் பொருட்பெண்டிர்த் தோய்தல்
மலமயக்கங் கள்ளுண்டு வாழ்தல்—சொலைமுனிந்து
பொய்ம்மயக் கஞ்சூதின் கண்தங்கல் இம்மூன்றும்
நன்மையி லாளர் தொழில்.

(இ-ள்.) புலை-இழிதன்மையோடு, மயக்கம்-கலத்தலாவது, பொருட் பெண்டிர் - பொருளை விரும்பி நிற்கும் வேசியரை, வேண்டி-விரும்பி, தோய்தல்-கூடுதலாம்; கலம் மயக்கம் - பிறர் எச்சிற் கலத்தோடு கலத்தலாவது, கள் உண்டு - கள்ளைக்குடித்து, வாழ்தல் - வாழ்தலாம்; சொல்லை-(பெரியோர் கூறும் உண்மை) மொழியை, முனிந்து - வெறுத்து, பொய் மயக்கம் - பொய்யோடு கலத்தலாவது, சூதின்கண் தங்கல்-சூதாட்டத்தில் இருத்தலாம்; இ மூன்றும்-ஆகிய இந்த மூன்றும், நன்மை-அறம், இலாளர் - இல்லாதவரது, தொழில் - தொழில்களாம், (எ - று.)

(க - ரை.) வேசியரைச் சேர்வதாகிய நீசத்தன்மையும், கள்ளுண்டலாகிய பிறர் எச்சிலை யுண்பதும், பொய்யை மேற்கொள்வதாய சூதாடுமிடத்திற் சேர்வதும் அறவழி யில்லாதார் தொழில்களாம்.

புலைமயக்கம் - புலையொடு மயக்கம், புலையை மயங்கும் மயக்கம், புலையினது மயக்கம் என்று மூன்று பொருளிலும் மயங்கும். பொருட் பெண்டிர் என்பது-பொருளை விரும்பும் பெண்டிர், பொருளுக்கு முயங்கும் பெண்டிர், பொருளால் முயங்கும் பெண்டிர் என முப்பொருளில் மயங்கினவாறு காண்க. கள்ளுண்டென்ற குறிப்பால் வாழ்தல் கெடுதலை யுணர்த்தியது. பெண்டிர்த் தோய்தல் என்பதில் நிலைமொழி உயர்திணைப் பெயராதலாலும், இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாதலாலும், இயல்பில் விகாரமாயிற்று. சொல்-ஈண்டு மெய். சூது தன்னாலாகும் ஆட்டத்தை யுணர்த்தியது; கருவியாகு பெயர். நன்மையிலாளர் என்பதை - நன்மை + இன்மை + ஆளர் என்று முறையே ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையாகவும் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாகவும் கொள்க. (39)

வெகுளி நுணுக்கம் விறலு மகளிர்கட்
கொத்த வொழுக்க முடைமையும்—பாத்துண்ணும்
நல்லறி வாண்மை தலைப்படலும் இம்மூன்றுந்
தொல்லறி வாளர் தொழில்.

(இ-ள்.) வெகுளி-(தம் இடத்து எழுந்த) சினத்தை, நுணுக்கும்-சுருங்கச் செய்யும், விறலும்-வலிமையும்; மகளிர்கட்கு -

பெண்கட்கு, ஒத்த-இசைந்த, ஒழுக்கம்-நடையை, உடைமையும் உடையராயிருத்தலும்; பாத்து உண்ணும் - பகுத்து உண்ணுதற்குக் காரணமாகிய, நல் அறிவு ஆண்மை-நல்லறிவை ஆளுந்தன்மையில், தலைப்படலும் - கூடுதலும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்றும், தொல் அறிவு ஆளர் - பழைமையாகிய நூலறிவை ஆளுதலுடையவர், தொழில் - செயல்களாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) எழுந்த சினத்தை அடக்குதலும், பெண்களுக்கு வயப்படாமலும், அவர்களால் வெறுக்கப்படாமல் நடத்தலும், தக்கார்க்குக் கொடுத்துத் தானும் உண்கின்ற நன்மையோடிருத்தலும் இன்றியமையாதன.

நுணுக்கும்: நுணுக்கு என்னும் வினையடியாகப் பிறந்த பிறவினைப் பெயரெச்சம். தன் வினைப் பகுதி - நுணுகு. விறல்: தொழிற்பெயர்; விற: பகுதி. அல்: விகுதி. தொல்லறிவு: தொன்மை+அறிவு. தொன்மை - பழைமை. ஒத்த ஒழுக்கமாவது தன்சொற்கு இசைந்து நடக்கும்படி செய்தலும் அவரோடு இசைந்து இன்புற்றிருத்தலுமாம். (40)

அலந்தார்க்கொன் றீந்த புகழும் துளங்கினுந்
தன்குடிமை குன்றாத் தகைமையும்—அன்போடி
நாள்நாளு நட்டார்ப் பெருக்கலும் இம்மூன்றுங்
கேள்வியு ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) அலந்தார்க்கு-(வறுமையால்) துன்பப்பட்டு வந்தவர்கட்கு, ஒன்று-(அவர் விரும்பும்) ஒரு பொருளை, ஈந்த புகழும்-ஈந்ததனாலாகிய இசையும்; துளங்கினும்-(வறுமை முதலியவற்றால்) தளர்ந்த காலத்தும், தன் குடிமை-தன் குடிப்பிறப்புக்குத் தகுந்த ஒழுக்கம், குன்றாத் தன்மையும்-குறையாத இயல்பும்; அன்புஓடி-அன்பு மிகுந்து, நாள் நாளும்-நாடோறும், நட்டார் - நட்புச்செய்தவரை, பெருக்கலும்-பெருகச் செய்தலும்; இ மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றும், கேள்வியுள் எல்லாம்-கேட்கப்படும் அறங்கள் பலவற்றிலும், தலை-முதன்மையானவையாம்; (எ-று.)

(க - ரை.) வறுமையால் வருந்துவோர்க்கு ஈதலும், வறுமையுற்ற விடத்தும் தன் குடிப்பிறப்புக்குத் தாழ்வனவற்றைச் செய்யாமையும், நட்புச்செய்தவரை மேன்மேலும் பெருக்குவதும் சிறந்த அறம்.

அலந்தார்க்கு: அல என்ற பகுதியடியாகப் பிறந்த வினையாலணையும் பெயர். ஈந்த புகழ்-ஈந்ததனாலாய புகழ்:காரணப் பொருளில் வந்த பெயரெச்சம். இன்னாத்தகைமை-இன்னாமைக்கு ஏதுவாகிய தகைமை: காரணப் பொருள்தரும் பெயரெச்சம். கேள்வி-கேட்டலா லுண்டாகிய அறிவு: காரணவாகுபெயர். (41)

கழகத்தால் வந்த பொருள்கா முறாமை
பழகினும் பார்ப்பாரைத் தீப்போல்—ஒழுகல்
உழவின்கட் காமுற்று வாழ்தல்இம் மூன்றும்
அழகென்ப வேளாண் குடிக்கு.

(இ - ள்.) கழகத்தால்-சூதாட்டத்தினால், வந்த, கிடைத்த-பொருள் - பொருளை. காமுறாமை - விரும்பாமையும்; பழகினும் - (பலநாள்) பழகினாலும், பார்ப்பாரை-பிராமணரை, தீப்போல்-தீக்கு அஞ்சி நடப்பதுபோல், ஒழுகல்-அஞ்சி நடத்தலும்; உழவின் கண்-பயிர் செய்தலில், காமுற்று-விருப்பம் செலுத்தி, வாழ்தல்-வாழுதலும்; இ மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றும், வேளாண்குடிக்கு-வேளாண்மையுடைய குலத்துக்கு, அழகு என்ப - (பெரியோர்) அழகு என்று சொல்வர்; (எ - று.)

(க - ரை.) சூதாடிப் பொருள் சம்பாதியாதிருத்தலும், பிராமணரை நெருப்புக்கு ஒப்பாக நினைந்து நடத்தலும், உழுது பயிர் செய்து வாழ்தலும் வேளாளர்க்குச் சிறந்த அறம் ஆகும்.

காமுறாமை, ஒழுகல், வாழுதல் என்பன பெயர்ச்செவ்வெண்ணாதலால், மூன்றும் என்னும் தொகையோடு ஈற்றில் முற்றும்மை பெற்றது. காமுறாமை: எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். பழகினும்: உம்: எதிர்மறை. கழகம்-சூதாடுமிடம், இடவாகுபெயராய்ச் சூதை யுணர்த்திற்று. தீப்போல் ஒழுகலாவது-குளிர் காய்வார் நெருப்பை மிக நெருங்காமலும் நீங்காமலும் ஒத்த இடத்து இருப்பதுபோல் பார்ப்பார் இடத்தும் நின்று நடத்தல். பார்ப்பார் - மறைநூல். பார்ப்பார்: காரண இடுகுறிப் பெயர். (42)

வாயின் அடங்குதல் துப்புரவாம் மாசற்ற
செய்கை யடங்குதல் திப்பியமாம்—பொய்யின்றி
நெஞ்ச மடங்குதல் வீடாகும் இம்மூன்றும்
வஞ்சத்திற் றீர்ந்த பொருள்.

(இ - ள்.) வாயின் அடங்குதல் - தீவழிச் செல்லாமல் காக்குதலால், துப்புரவு ஆம் - இப்பிறப்பில் அனுபவிக்கப்படும் செல்வம் உண்டாகும்; செய்கை - உடலின் செய்கை, அடங்கல் - அடங்குதலால், மாசு அற்ற - குற்றம் அற்ற, திப்பியம் ஆம் - (மறுமையில்) தெய்வப் பிறப்பு உளதாகும்; பொய் இன்றி - உண்மையாக, நெஞ்சம் - மனம், அடங்குதல் - அடங்குதலால், வீடு ஆகும் - முத்தி உள்ளதாகும்; இ மூன்றும் - இம் மூன்று அடக்கமும், வஞ்சகத்தின் - பொய்யினின்றும், தீர்ந்த - நீங்கிய, பொருள் - பொருள்களாகும்; (எ - று.)

(க - ரை.) உளம், உரை, செயல் ஆகிய மூன்றும் அடக்கமுழாயிருப்பவர் முத்தி யடைவர்.

துப்புரவு - உறுதியான அனுபவம்; இங்குச் செல்வம். திப்பியம்: திவ்வியம் என்ற வட சொற்றிரிபு; சொர்க்கத்தில் பிறப்பது என்பது பொருள். வீடு - அவா முதலியவற்றை விடுதலால் உளதாகும் முத்தி: காரணவாகு பெயர். நெஞ்சம்: இடவாகு பெயர். வஞ்சத்தின்: இன்: ஐந்தனுருபு, நீக்கப் பொருள். (43)

விருந்தின்றி யுண்ட பகலுந் திருந்திழையார்
புல்லப் புடைபெயராக் கங்குலும்—இல்லார்க்கொன்
றீயா தொழிந்தகன்ற காலையும் இம்மூன்றும்
நோயே யுரனுடை யார்க்கு.

(இ - ள்.) விருந்து இன்றி - விருந்தினரை இல்லாமல், உண்ட - தனித்து உண்ணக் கழிந்த, பகலும் - பகற்பொழுதும், திருந்து இழையார் - திருந்திய அணிகளை அணிந்த மனைவியரை, புல்ல - பொருந்துவதால், புடை பெயரா - கழிதல் இல்லாத, கங்குலும் - இரவும்; இல்லார்க்கு - வறியவர்க்கு, ஒன்று - ஒன்றை, ஈயாது - கொடாமையினால், ஒழிந்து அகன்ற - கழிந்த, காலையும் - நாளும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், உரன் உடையார்க்கு - அறிவுடையார்க்கு, நோயே - (நினைக்குந்தோறும்) நோய்களாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) விருந்தில்லாப் பகலும், மனைவியில்லா இரவும், வறிஞர்க் கீயாக் காலவேளையும் அறிவுடையோர்க்கு நோய் செய்வன.

பகல்: தொழிலாகுபெயர். ஈயாது: வினையெச்சம். ஒழிந்து அகன்ற: ஒரு பொருட் பன்மொழி. நோயைத் தருபவற்றை

நோய் என்றது காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறுவதோர் உபசார வழக்கு. உரன் ; உரம் என்பதன் போலி. உடையார் : உடைமை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். திருந்திழையார் என்பதற்கு மேற்பொருளின்றி, திருந்து என்பதை இழைக்கு அடையாகக் கொள்ளாது பொருள் சிறப்புக் கருதி இழையார் என்பதற்கு அடையாகக் கொள்வதும் ஆம். இழை - அணி : தொழிலாகுபெயர். (44)

ஆற்றுனை யாற்றென் றலைப்பானும் அன்பின்றி
யேற்றார்க் கியைவ கரப்பானும்—கூற்றம்
வரவுண்மை சிந்தியா தானுமிம் மூவர்
நிரயத்துச் சென்றுவீழ் வார்.

(இ - ள்.) ஆற்றுனை - (தான் குறித்த தொழிலை) செய்யத் திறமையற்ற ஏவலாளனை, ஆற்று என்று - செய் என்று ஏவி, அலைப்பானும் - வருத்துகின்றவனும்; ஏற்றார்க்கு - தன்னிடத்தில் வந்து இரந்தவர்க்கு, இயைவ - (கொடுப்பதற்கு) இசையும் பொருளை, அன்பு இன்றி - அன்பு இல்லாதவனாகி, கரப்பானும் - மறைத்து இல்லையென்று சொல்லும் செல்வனும், கூற்றம் - யமன், வரவு உண்மை-வருதலது உண்மையை, சிந்தியாதானும்- நினையாமல் தீமையைச் செய்தோனும்; இ மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், சென்று - உடல் அற்று நீங்கி, நிரயத்து - நரகத்தில், வீழ்வார் - விழுவார்; (எ - று.)

(க - ரை.) செயல்வலி அற்ற ஏவலாளனை வேலைவாங்கு வோனும், இரந்தவர்க்கு இயைந்ததில்லையென்று சொல்வோனும், இறப்பை நினையாது தீத்தொழில் புரிவோனும் நரகத்து வீழ்வர்.

ஆற்றுன் : வினையாலணையும் பெயர். ஆற்று ; ஆல் விகுதி புணர்ந்து கெட்டு நின்ற ஏவலொருமை வினைமுற்று. ஏற்றார், இயைவ : வினையாலணையும் பெயர்கள்: ஏல், இயை : முதனிலைகள், நிரயம் : வடசொல். (45)

கால்தூய்மை யில்லாக் கலிமாவுங் காழ்கடிந்து
மேல்தூய்மை யில்லாத வெங்களிறுஞ்—சீறிக்
கறுவி வெகுண்டுரைப்பான் பள்ளிஇம் மூன்றும்
குறுகார் அறிவுடை யார்.

(இ - ள்) கால்-நடையில், தூய்மை-தூயது ஆகுந் தன்மை, இல்லா-இல்லாத, கலிமாவும்-குதிரையும், காழ் - கட்டுத்தறியை, கடிந்து - முறித்து, மேல் தூய்மை-(வீரனிருப்பதற்கேற்ற) மேலிடம் தூயதாம் தன்மை, இல்லாத - உடையதாயிராத, வெங் களிறும்-கொடிய யானையும்; கறுவி-(மாணாக்கன் மேல்) வைர மடைந்து: சீறி - சீற்றங்கொண்டு, வெகுண்டு - சினந்து, உரைப்பான்-(பாடம்) சொல்லுவோனுடைய, பள்ளி-கல்விச்சாலையும்; இ மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றையும், அறிவு உடையார் - (அவற்றின் பயனின்மையை) உணர்தலுடையார், குறுகார் - சேரார்; (எ - று)

(க - ரை.) நடைச்சிறப்பற்ற குதிரையும், ஏறிச்செல்ல உதவாத யானையும், முகமலர்ச்சியுடன் கூறுதான் பள்ளியும் வீண் என்பது.

கால்: எண்ணலளவை யாகுபெயராகிய கால் என்பது முதலாகு பெயராய் நடையை யுணர்த்தியது. இந்நடை ஐவகைப்படும். அவை: மென்னடை, விரைநடை, ஆடுநடை, சுற்றுநடை, ஓட்டநடை. கலிமா - கலினமா என்பது னகரந்தொக்கு மருவியது போலும். கலினம் - கடிவாளம்; கலிக்கின்ற மா என்னலுமாம். கலித்தல் - கனைத்தல். காழ்: பண்பாகு பெயர். சீற்றம்-சிறிது பொழுது நிகழும் சினம். பள்ளி: உம் தொக்கது. குறுகார்: எதிர்மறை வினைமுற்று. (46)

சில்சொற் பெருந்தோள் மகளிரும் பல்வகையுந்
தாளினுல் தந்த விழுநிதியும்—நாடோறும்
நாத்தளிர்ப்ப ஆக்கிய உண்டியும் இம்மூன்றும்
காப்பிகழல் ஆகாப் பொருள்.

(இ - ள்.) சில்சொல்-மெல்லிய சொல்லையும், பெரும்தோள்-பெரிய தோள்களையுமுடைய, மகளிரும்-பெண்டிரும்; பல்வகையும் - பலவகையாலும், தாளினுல்-முயற்சியினுல், தந்த-தேடிய, விழுநிதியும்-சிறப்பாகிய பொருளும், நாள்தோறும் - எப்பொழுதும், நா-நாக்கு, தளிர்ப்ப - நீர் அருந்தும்படி, ஆக்கிய-சமைத்த, உண்டியும் - உணவும்; இ மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றும், காப்பு - காத்தலை, இகழல் ஆகா - தாழ்த்திக் கூறுதலாகாத பொருள் - பொருள்களாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) பெண்டிரும், பொருளும், உண்டியும் காப்பாற்று முறையில் காப்பாற்றப்படாமற் போனால் கெட்டுப்போம் என்றபடி.

சிறுசொல் என்பது சில்சொல் என்றாயிற்று. சிறுமை - நிரம்பாமை. தந்த : இடவழுவமைதி. விழுநிதி: பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர். தோறு: ஏழாம் வேற்றுமை இடப் பொருண்மையையும் பன்மையையும் உணர்த்தும் இடைச்சொல். உண்டி: தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர். (47)

வைததனை இன்சொல்லாக் கொள்வானும் நெய்பெய்த
சோறென்று கூழை மதிப்பானும்—ஊறிய
கைப்பதனைக் கட்டியென் றுண்பானும் இம்மூவர்
மெய்ப்பொருள் கண்டுவாழ் வார்.

(இ - ள்.) வைததனை - ஒருவன் வைததை, இன் சொல் ஆ - இனிய சொல்லாக, கொள்வானும் - கொள்கின்றவனும்; நெய் பெய்த - நெய் வார்த்த, சோறு என்று-சோறு இது ஆம் என்று, கூழை மதிப்பானும் - கூழை மதிக்கின்றவனும் - கைப்பு அதனை - கைக்கின்ற பொருளை, கட்டி என்று - வெல்லக்கட்டி என்று, ஊறிய-தன் வாயில் ஊறும்படி, உண்பானும்-உண்கின்றவனும்: இ மூவர்-ஆகிய இம் மூவரும். மெய்ப்பொருள்-உண்மையாகிய பரம்பொருளை, கண்டு வாழ்வார்-கண்டு வாழ்பவர் ஆவர்.

(க - ரை.) வன்சொல்லை மென்சொல்லாகவும், கூழைப் பாற் சோறாகவும், கைப்புணவை இனிப்புணவாகவும் கருதுகின்றவர் மெய்ப்பொருளுணர்ந்தவர்.

வைதது;படர்க்கை ஒன்றன்பால் இறந்தகாலச் செயப்பாட்டு வினையாலணையும் பெயர். ஆ: ஆக என்பதன் ஈறு தொக்கது. ஊறிய: செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு எதிர்கால வினையெச்சம். மெய்ப்பொருள் உணர்ந்தவர்கட்கு உடலுக்கும் உயிருக்குமுள்ள குண வேற்றுமைகள் தெரியுமாதலால்வைதல் உடலையன்றி உயிரைச் சேராதென்றும், கைப்பும் இனிப்பும் மண்ணின் நிலைகளேயன்றி உண்மையல்லவென்றும் அறிந்ததனால், அறிவில் வேற்றுமையில்லையென்று தோன்றி உடம்பின் மேல் பற்று இல்லாதது பற்றி அவற்றைப் பாராட்டார் என்பது. கூழ்-புல்லரிசி. ஊறிய

கைப்பதனை என்று கொண்டு ஊறிய என்பதற்கு மிகுந்த என்றும் பொருள் கூறலாம்; இப்பொருளில் பெயரெச்சம். (48)

ஏவாது மாற்றும் இளங்கிளையும் காவாது
வைதெள்ளிச் சொல்லுந் தலைமகனும்—பொய்தெள்ளி
அம்மனை தேய்க்கும் மனையாளும் இம்மூவர்
இம்மைக் குறுதியில் லார்.

(இ - ள்.) ஏவு - (பெற்றோரால்) ஏவப்பட்ட, ஆதும்-எந்தக் காரியத்தையும், மாற்றும் - தன்னால் முடியாதென மறுக்கின்ற, இளங்கிளையும் - புதல்வனும்; காவாது - மனைவியைக் காவாமல், வைது - திட்டி, எள்ளி - இகழ்ந்து, சொல்லும் - பேசுகின்ற, தலைமகனும் - கணவனும்; பொய் - பொய்ம்மொழியை, தெள்ளி - ஆராய்ந்து சொல்லி, அம்மனை - தான் வாழ்கின்ற வீட்டின் செல்வத்தை, தேய்க்கும் - அழிக்கும், மனையாளும்-மனைவியும்; இ மூவர் - ஆகிய இம்மூவர், இம்மைக்கு - இப்பிறப்பில். உறுதியில்லார்-எவருக்கும்பயனில்லாதவர் ஆவர்; (எ-று.)

(க - ரை.) ஏவிய சொற் கேளா மக்களும், மனைவியைப் போற்றாக் கணவனும், வீட்டுப் பொருளை வீணே அழிக்கின்ற மனைவியும் இம்மையில் எவருக்கும் பயனற்றவர்.

ஏவாதும் ஆற்றும் இளங்கிளை என்று கொண்டு சொல்லாத காரியத்தையும் தன் விருப்பம்போல் செய்கின்ற புதல்வன் எனலுமாம். ஆது : யாது என்பதன் மரூஉ; உம் : இழிவு சிறப்பும், முற்றுப் பொருளும் தருகின்றது. எள்ளி : எள் என்னும் முதனிலையடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். தலைமகன் - கணவன். இம்மைக்கு என்பதில் இழிவுசிறப்பு உம் தொக்கது; கு : உருபு மயக்கம். மனை தன்னிடத்திலுள்ள செல்வத்தை யுணர்த்தலால் இடவாகு பெயர். தேய்க்கும்: பிறவினைப் பெயரெச்சம். தேய்: தன்வினை பிறவினை இரண்டுக்கும் பொது. உறுதி: தொழிலாகு பெயர். (49)

கொள்பொருள் வெஃகிக் குடியலைக்கும் வேந்தனும்
உள்பொருள் சொல்லாச் சலமொழி மாந்தரும்
இல்லிருந் தெல்லை கடப்பாளும் இம்மூவர்
வல்லே மழையருக்குங் கோள்.

(இ - ள்.) கொள்பொருள் - தான் கொள்ளுதற்குரிய பொருளை, வெஃகி - விரும்பி, குடி அலைக்கும் - குடிகளை வருத்து கின்ற, வேந்தனும் - அரசனும்; உள்பொருள் - உண்மை நிகழ்ச் சியை, சொல்லா - சொல்லாமல், சலம் மொழி - பொய் சொல்லு கின்ற, மாந்தரும் - மனிதரும்; இல் இருந்து - (ஒருவனுக்கு மனை யாளாய்) வீட்டிலிருந்து, எல்லை-(அவன் சொல், மனையென்னும் இரண்டின்) எல்லையை, கடப்பாளும் - கடந்து நடப்பவளும்; இ மூவர் - ஆகிய இம்மூவரும், வல்லே - விரைந்து, மழை அருக்கும்- மழையைக் குறைக்கின்ற, கோள் - கோள்களாம்; (எ - று.)

(க -ரை.) குடிகொன்று இறைகொள்ளும் கொடுங்கோல் மன்னனும், பொய் பேசுகின்றவனும், பெண் தன்மை மீறி நடக் கின்ற பெண்ணும் இருக்கும் நாட்டில் மழை பெய்யாதென்பது.

கொள் பொருள் : வினைத்தொகை. இறை - வரி. உள் பொருள் : பண்புத்தொகை. சொல்லா : மல் ஈறு தொக்க வினை யெச்சம். வல்லே : இடைச்சொல். அருக்கும் : பிறவினைப் பெய ரெச்சம். அருகு : தன்வினைப் பகுதி; கோள் - வலி; தங்கள் இயக்கத்தால் ஒருவனுக்கு நன்மையேனும் தீமையேனும் வருவிக் கும் கிரகங்களுக்கு ஆதலால், பண்பாகுபெயர். (50)

தூர்ந்தொழுகிக் கண்ணும் துணைகள் துணைகளே
சார்ந்தொழுகிக் கண்ணும் சலவர் சலவரே
ஈர்ந்தகல் இன்னுக் கயவர் இவர்மூவர்
தேர்ந்தக்கால் தோன்றும் பொருள்.

(இ - ள்.) தூர்ந்து - (பொருள் வருவாய்) அடைபட்டு, ஒழுகிக் கண்ணும்-(இல்லாமல்) வாழுமிடத்தும், துணைகள்-உற வாவோர், துணைகளே - உறவினரே யாவர்; சார்ந்து -கருத் துக்கு இணங்கி, ஒழுகிக் கண்ணும் - நடந்தவிடத்தும், சலவர் - பகைவர். சலவரே - பகைவரே; இன்னு - துன்பஞ் செய்யுங் குணமுள்ள, கயவர் - கீழ் மக்கள், ஈர்ந்த - பிளக்கப்பட்ட, கல்- கல்லை ஒப்பாவார்; இவர் மூவர் - இவர் மூவரும், தேர்ந்தக்கால்- (அறிவுடையோர்) ஆராயுமிடத்து; தோன்றும் - வெளிப்படும் பொருள் - பொருள்களாவர் ; (எ - று.)

(க - ரை.) வறுமைக் காலத்தும் உறவினர்களே உதவி புரி பவர்; எவ்வளவு நெருங்கிப் பழகினும் பகைவர் பகைவரே, கற்

பிளப்பைப் போல் என்றும் ஒன்று கூடாதவர் அற்பர்; இவர்கள் தன்மை ஆராய்ந்து சொல்லப்பட வேண்டுபவை.

ஒழுகியக்கண் என்பதில் அகரம் தொக்கு ஒழுகிக் கண் என்று வந்தது; கண் : ஈற்று வினையெச்சம். தேர்ந்தக்கால் : இது கால் ஈற்று வினையெச்சம். உம் இரண்டும் இறந்தது தழீஇயத ஞேடு உயர்வு சிறப்பில் வந்தன. ஏ இரண்டும் தேற்றம். துணை: பண்பாகு பெயர். கல், பொருள் : இரண்டும் உவமையாகு பெயர்கள். தேர்ந்தக்கால் தோன்றும் பொருள். எனவே, தேரா விடத்து இத்தன்மையது எனத் தோன்ருப் பொருளாவார். (51)

கண்ணுக் கணிகலம் கண்ணேட்டம் காமுற்ற
பெண்ணுக் கணிகலம் நாணுடைமை—நண்ணும்
மறுமைக் கணிகலம் கல்வியிம் மூன்றும்
குறியுடையார் கண்ணே யுள.

(இ - ள்.) கண்ணுக்கு - கண்களுக்கு, அணிகலம்-அணியத் தக்க பூணுவது, கண்ணேட்டம் - கண்ணேடுதல்; காமுற்ற- (கணவனுல்) விரும்பப்பட்ட, பெண்ணுக்கு-குலமகளுக்கு, அணி கலம் - அணிகலனுவது, நாண் உடைமை - நாணம் உடையவளா யிருத்தல்; நண்ணும் - பொருந்துகின்ற, மறுமைக்கு - மறுபிறப் புக்கு, அணிகலம் - அணிகலனுவது, கல்வி - கல்வி அறிவு; இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், குறி உடையார் கண்ணே - ஆராயும் இயல்புடையாரிடத்தே, உள - உண்டு; (எ - று.)

(க - ரை.) கண்ணேட்டத்தாற் கண்ணும், நாணத்தாற் பெண்ணும், கல்வியால் மறுமையும் அழகு பெறும் என்பது.

அணிகலம்: வினைத்தொகை. கண்ணேட்டமாவது தன் ஞேடு பழகினவர் சொன்னவற்றை மறுக்க மாட்டாமை; அஃது அவர்மேல் கண் சென்ற பின்பே உண்டாவதுபற்றி. கண் ணேட்டம் : காரண ஆகுபெயர். நாணம் - பெண்கட்குரிய நாற் குணங்களில் முதன்மையானது. மற்றவை மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்பன. ஒட்டம் - அம்: கருவிப் பொருளுணர்த்தும். உடைமை: இடைநிலைத் தீவகவணி. சிற்றுயிர்க்கு உற்ற துணையாகிய கல்வி ஒருவனுக்கு இம்மையில் நன்மையைச் செய்து மறுமையிலும் இன் பம் தருதலால் மறுமைக்கு அணிகலம் என்ருர். உள : உண்மை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பலவின்பால் வினைமுற்று. (52)

குருடன் மனையாள் அழகும் இருள்தீரக்
கற்றறி வில்லான் கதழ்ந்துரையும்—பற்றிய
பண்ணின் தெரியாதான் யாழ்கேட்பும் இம்மூன்றும்
எண்ணின் தெரியாப் பொருள்.

(இ - ள்.) குருடன் - குருடனுடைய; மனையாள் - மனைவியினது, அழகும் - அழகும்; இருள் தீர - மயக்கம் நீங்க, கற்று - (உண்மை நூலைக்) கற்று, அறிவிலான் - அதன் பொருளை அறியாதவன், கதழ்ந்து - விரைந்து, உரையும் - சொல்லுகின்ற சொல்லும்; பற்றிய - பொருந்திய, பண்ணின் - பண்களை, தெரியாதான் - அறியாதவன், யாழ் - யாழின் இசையை, கேட்பும் கேட்டலும்: இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும்; எண்ணின் - ஆராயின், தெரியா - மூவர்க்கும் முறையே தெரியாத, பொருள் - பொருள்களாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) குருடனுக்கு அவன் மனைவி யழகும், படிப்பில்லாதவன் அவையிற் பேசும் பேச்சும், இசையில்லாதவன் கேட்கும் பாட்டும் பயனற்றவை என்பது.

இருள் - பேதைத்தனம்: உவமையாகுபெயர். கதழ்ந்து - கதழ் என்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். உரை: முதனிலைத் தொழிற்பெயர். யாழ்: கருவியாகுபெயர். கேட்பு: புஈற்றுத் தொழிற்பெயர். பற்றிய - விரும்பப்பட்ட எனலுமாம். பண்: காரிய வாகுபெயர். (53)

தன்பயம் தூக்காரைச் சார்தலும் தாம்பயவா
நன்பயம் காய்வின்கண் கூறலும்—பின்பயவாக்
குற்றம் பிறர்மேல் உரைத்தலும் இம்மூன்றும்
தெற்றென வில்லார் தொழில்.

(இ - ள்.) தன்பயம் - தனக்கு வரும் பயனை, தூக்காரை - ஆராய்ந்து அதற்கு உதவி செய்யாதாரை, சார்தலும் - அடுத்தலும்; காய்வின்கண் - ஒருவன் சினமுற்ற காலத்து, தாம் பயவா - தாம் பயன்படாமல் போவனவாகிய, நல் பயம்-நன்மையாகிய பயனைத் தரும் மொழிகளை, கூறலும் சொல்லுதலும்; பின் பயவா - பின்னே பயன் படுதலில்லாத, குற்றம்-குற்றங்களை, பிறர்மேல்-மற்றவர்கள்மேல், உரைத்தலும் - சொல்லுதலும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், தெற்றென - (இன்னது இன்ன

பயனைத் தரும் என்பதனைத்) தேறுதல், இல்லார் - இல்லாதவருடைய, தொழில் - செய்கையாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) தனக்கு உதவிபற்றவரைச் சேர்தலும், சினமுற்ற காலத்தில் பயனற்ற மொழிகளைப் பேசுதலும், மனவருத்தத்துடன் வீணாகக் குற்றத்தைச் சாட்டுதலும் அறிவின்மையாம்.

பயம் - பயன். தூக்கார்: வினையாலணையும் பெயர். தெற்றெனவு; தெற்று என்னும் முதனிலையடியாகப் பிறந்த தொழிற் பெயர். காய்வு: தொழிற்பெயர். (54)

அருமறை காவாத நட்பும் பெருமையை
வேண்டாது விட்டொழிந்த பெண்பாலும் யாண்டானும்
செற்றங்கொண் டாடுஞ் சிறுதொழும்பும் இம்மூவர்
ஒற்றுள் எனப்படு வார்.

(இ - ள்.) அருமறை-பிறர்க்கு வெளிப்படுத்தக்கூடா மறைமொழியை, காவாத-காப்பாற்றாத, நட்பும்-நட்பாளனும்; பெருமையை-பெருமைக்குணத்தை, வேண்டாது-விரும்பாமல், விட்டு-தலைவன் குறைகளை வெளிப்படுத்தி, ஒழிந்த - தருமத்தினின்றும் நீங்கிய, பெண்பாலும்-பெண்ணும்; யாண்டானும்-எங்காயினும், செற்றம்கொண்டு-கோபங்கொண்டு; ஆடும்-அவன்மேல் குற்றங் கூறுகின்ற, சிறு தொழும்பும் - குற்றேவலாளனும்; இ மூவர் - ஆகிய இம்மூவரும், ஒற்றுள் எனப்படுவார் - ஒற்றர்களை ஒப்பரென்று சொல்லப்படுவார்; (எ - று.)

(க - ரை.) ஒருவன் மறைமொழியை வெளிப்படுத்தும் நண்பனும், உள்ள பெருமையும் ஒழிக்கக்கருதும் பெண்ணும் தலைவரிடம் பகை பாராட்டும் வேலையாளனும் ஒற்றரை ஒத்தவர் என்பது.

அருமறை - அருமை மறை. அருமை - சொல்லக்கூடாமை. மறை-மறைக்கப்படுவது; செயப்படுபொருள் விகுதி புணர்ந்து கெட்டது. நட்பு, தொழும்பு: அவற்றையுடையவர்க்கு ஆகுபெயர். பெருமை - ஒரு பெண்ணுக்குக் கற்பால் உண்டாகும் பெருமை. அறத்தின் நீங்கிய பெண் உருவில் மட்டும் பெண்ணே என்பார் பெண்பால் என்றார். யாண்டு என்பது தன் தலைவனுக்குப் பகைவர் அயலார் நட்பினராகிய இடம். ஆன்: ஆயின் என்பதன் மரூஉ. ஆடுதல்-பேசுதல். ஒற்றுள்: இருபெயரொட்டுப்

பண்புத்தொகை. ஒற்று-துறந்தார் முதலிய மாற்றுருக்கொண்டு பகைவரிடஞ்சென்று ஒன்றுபட்டு அங்கு நடப்பனவற்றை அறிந்துவந்து உரைப்பவர். ஒற்று: முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர். (55)

முந்தை எழுத்தின் வரவுணர்ந்து பிற்பாடு
தந்தையும் தாயும் வழிபட்டு—வந்த
ஒழுக்கம் பெருநெறி சேர்தலிம் மூன்றும்
விழுப்ப நெறிதூரா வாறு.

(இ - ள்.) முந்தை - (முன்னதாகிய) இளமைப் பருவத்தில், எழுத்தின் வரவு - கல்வியறிவு உண்டாதலும்; பிற்பாடு - அதன் பின்பு, உணர்ந்து-கல்விப்பொருள் உணர்ந்து, தந்தையும் தாயும்-தந்தையையும் தாயையும், வழிபட்டுவந்த, போற்றிவந்த ஒழுக்கம் - ஒழுக்கமும்; பெருநெறி - பெரியோரது வழியை, சேர்தல் - சேர்தலும்; இ மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றும்; விழுப்ப நெறி - உயர்வாகிய நெறியை, தூரா ஆறு - தூர்க்காத வழியாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) இளமையில் கல்வி கற்றுப், பெற்றோர்களை வழிபட்டுப் போற்றிச், சான்றோர் செல்லும் நெறியிற் செல்லுதல் ஒருவனுக்கு உயர்வாம்.

முந்தை:பண்புப் பெயர். இஃது இளமையின்மேல் நின்றது. எழுத்தின் வரவு - எழுத்தினது வரவு. ஆறுவது வினைமுதற் பொருண்மையில் வந்த காரகம். தூரா என்ற ஈறுகெட்ட எதிர் மறைப் பெயரெச்சத்தின் முதல்நிலையாகிய தூர் என்பது தன் வினை பிறவினை யிரண்டுக்கும் பொது. விழுப்ப நெறி: விழுப்பத்தையுடைய நெறி எனின் இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. (56)

கொட்டி யளந்தமையாப் பாடலும் தட்டித்துப்
பிச்சைபுக் குண்பான் பிளிற்றலும்—துச்சிருந்தான்
ஆளுங் கலங்கா முறுதலும் இம்மூன்றும்
கேள்வியுள் இன்னு தன.

(இ - ள்.) கொட்டி-தாளவோசையால், அளந்து-அளவிட்டு, அமையாப்பாடலும் - அதற்குத் தகுந்தபடி பாடாத பாடலும்; தட்டி-கைதட்டி, து பிச்சை-சோற்றுப் பிச்சைக்கு, புக்கு-போய், உண்பான்-வாங்கி உண்பவனுடைய, பிளிற்றலும்-இரைதலும்,

துச்சு இருந்தான்-ஒதுக்குக்குடி யிருந்தவன், ஆளும் கலம் (அவ் வில்லத்தான்) ஆளும் பண்டங்களை, காமுறுதலும் - விரும்புதலும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இந்த மூன்றும், கேள்வியுள் - கேட்கப்படுபவைகளுள், இன்னாதன - இன்பத்தைத் தராதனவாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) தாளத்துக்கு ஒவ்வாப் பாட்டும், பிச்சையெடுத் துண்பான் பேரிரைச்சலும், ஒட்டுக்குடியன் பெருவீட்டின் பொருளைக் கருதுதலும் இன்பத்தைத் தராதவை.

கொட்டி: தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; இ: செயப்படு பொருள் விகுதி; ஓசையை யுணர்த்தின் கருவியாகு பெயர். துவ்வு: முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர். துச்சு - சிறிது பொழுது தங்குமிடம். (57)

பழைமையை நோக்கி அளித்தல் கிழமையால்
கேளிர் உவப்பத்தழுவுதல்—கேளிராய்த்
துன்னிய சொல்லால் இனம்திரட்டல் இம்மூன்றும்
மன்னற் கிளையான் தொழில்

(இ - ள்.) பழைமையை - (நண்பரின்) பழையராகுந் தன்மையை; நோக்கி-பாராட்டி, அளித்தல்-(அவருக்கு வேண்டுவன கொடுத்து) காப்பாற்றுதலும், கேளிர் - சுற்றத்தார், உவப்ப-மகிழும்படி, கிழமையால்-உரிமையால், தழுவுதல்-அணைத்தலும்; கேளிர் ஆய்-உறவினராய், துன்னிய - சூழும்படி, சொல்லால் - இன்சொற்களால், இனம் திரட்டல்-நல்லினத்தைக் கூட்டலும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இந்த மூன்றும், மன்னற்கு இளையான்-இளவரசனுடைய, தொழில்-தொழில்களாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) இளவரசனா யிருப்பவன் முன்னோரோடு பழகி வந்த அமைச்சர் முதலியோரைப் பேணுதலும், இனத்தாரை உரிமையுடன் காப்பாற்றுதலும்; நல்லவரைத் தனக்கு நட்பாக்குதலும் செய்ய வேண்டும் என்பது.

பழைமையாவது பழைமையோர் உரிமையால் செய்வன வற்றைச் சிறிதும் சிதையாது அவர்க்கு உடன்படும் நட்பு. துன்னிய: செய்யிய என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம். அமைச்சன் அரசனுக்குக் கிளையாயிருத்தல்பற்றி மன்னற் கிளையான் அமைச்சன் எனலுமாம். திரட்டல்: பிறவினைத் தொழிற்பெயர். (58)

கிளைஞர்க் குதவாதான் செல்வமும் பைங்கூழ்
விளைவின்கண் போற்றான் உழவும்—இளையனாய்க்
கள்ளுண்டு வாழ்வான் குடிமையும் இம்மூன்றும்
உள்ளன போலக் கெடும்.

(இ - ள்.) கிளைஞர்க்கு - சுற்றத்தார்க்கு, உதவாதான் - உதவாதவனுடைய, செல்வமும் - பொருளும்; பைங்கூழ் - பசிய பயிர், விளைவின்கண் - தனக்குப் பயன் கொடுக்குங் காலத்து, போற்றான் - அதனைக் காக்கும் இயல்பில்லாதவனுடைய, உழவும் - உழவுத் தொழிலும்; இளையனாய் - இளைபனாயிருந்து, கள் உண்டு-கள்ளைக் குடித்து, வாழ்வான்-வாழ்கின்றவனுடைய, குடிமையும் - குடிப்பிறப்பும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்றும், உள்ளனபோல - நிலை நிற்பனபோலத் தோன்றி, கெடும் - அழியும்; (எ - று.)

(க - ரை.) செழுங்கிளை தாங்காதான் செல்வமும், விளையுங் காலத்திற் காவாதான் பயிரும், இளமைதொட்டே கள்ளுண்கின்றவன் நற்குடி வாழ்க்கையும் கெட்டுப்போம் என்பது.

கிளைஞர்-சுற்றத்தார், இளையன் - அறிவில் சிறியவன் எனவுமாம். தோன்றி: சொல்லெச்சம். பைங்கூழ் - பசுமை + கூழ்; பசுமை - இளமை. (59)

பேஎய்ப் பிறப்பிற் பெரும்பசியும் பாஅய்
விலங்கின் பிறப்பின் வெருவும்—புலந்தெரியா
மக்கட் பிறப்பின் நிரப்பிடும்பை இம்மூன்றும்
துக்கப் பிறப்பாய் விடும்.

(இ - ள்.) பேஎய் பிறப்பில் - பேயினது பிறப்புடையவர்களில், பெரு பசியும் - மிக்க பசியும்; பாஅய் விலங்கின் பிறப்பின் - பாயும் இயல்புடைய மிருகப்பிறப்படைந்த உயிர்களில், வெருவும்-அச்சமும்; புலம் தெரியா-அறிவாகிய பொருளை உணராத, மக்கள் பிறப்பின்-மனிதப் பிறப்படைந்த உயிர்களில், நிரப்பு-வறுமையும், இடும்பை - துன்பந் தருவனவாம்; இ மூன்றும் - இம்மூன்று பிறப்புயிர்களும், துக்கப் பிறப்பு ஆய்விடும்-துன்பமாகிய பிறப்புள்ள உயிர்களாய்விடும்; (எ - று.)

(க - ரை.) பேய்ப்பிறப்பில் பசி வருத்தமும், விலங்குப் பிறப்பில் கொலைப்பயமும், மக்கட்பிறப்பில் வறுமைத்துன்பமும்

மிகுந்திருக்கின்றமையால் எப்பிறப்பும் நலமுடையதன்று. பிறப்பு நீங்க முயலவேண்டும் என்பது.

பேஎய், பாஅய்: செய்யுளிசைநிறை அளபெடைகள். வெருவு: தொழிற் பெயர். நிரப்பு - மங்கல வழக்கு: எதிர்மறை இலக்கணையால் நிரம்பாமையை யுணர்த்தி அதன் காரணமாகிய மறுமைக்கு ஆகுபெயராயிற்று. (60)

ஐயறிவும் தம்மை அடைய ஒழுகுதல்
எய்துவ தெய்தாமை முற்காத்தல்—வைகலும்
மாறேற்கும் மன்னர் நிலையறிதல் இம்மூன்றும்
சீரேற்ற பேரமைச்சர் கோள்.

(இ - ள்.) ஐ அறிவும் - ஐம்பொறிகளின் அறிவும், தம்மை அடைய - (தீய வழியில் செல்லாது) தம்மிடத்து அடங்கி நிற்கும்படி, ஒழுகுதல் - நடத்தலும்; எய்துவது - அரசனுக்கு வருவதாகிய தீங்கை, எய்தாமை - வராதபடி, முன்காத்தல் - முன் அறிந்து தடுத்தலும்; வைகலும் - நாடோறும், மாறு - (தம்முடைய) பகைமையை, ஏற்கும் - ஏற்றுக் கொள்ளுதற்குரிய, மன்னர் நிலை - அரசருடைய இருப்பை, அறிதல் - ஒற்றர்களால் அறிந்து அதற்குத் தக்கபடி செய்தல்; இ மூன்றும் - ஆகிய இந்த மூன்றும், சீர் ஏற்ற - புகழை மேற்கொண்ட, பேர் அமைச்சர் - பெருமையாகிய அமைச்சர்களின், கோள் - துணிவுகளாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) பேரமைச்சர்கள் ஐம்பொறிகளை அடக்கி நடத்தவும், அரசனுக்குத் தீங்கு வராமல் காக்கவும், பகைவருடைய நிலைமையை அறிந்து நடக்கவும் வல்லவர்களாயிருக்க வேண்டும்.

ஐம்பொறிகள் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. எய்துவது: எய்து என்னும் வினையினடியாகப் பிறந்த எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர். மாறு: முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நிலை: தொழிற்பெயர். (61)

நன்றிப் பயன்தூக்கா நாணிலியும் சான்றோர்முன்
மன்றில் கொடும்பா டுரைப்பானும்—நன்றின்றி
வைத்த அடைக்கலங் கொள்வானும் இம்மூவர்
எச்சம் இழந்துவாழ் வார்.

(இ - ள்.) நன்றிப்பயன் - ஒருவன் தனக்குச் செய்த நன்றியின் பயனை, தூக்கா - அளந்தறியாத; நாண் இலியும் - நாண

மில்தாலவனும்; சான்றோர் முன் - பெரியவர் முன்னே, மன்றில் - அறநிலையத்தில், கொடும்பாடு - பொய்ச் சொல்லை, உரைப்பானும் - சொல்லுகின்றவனும்; நன்று இன்றி - நற்செய்கை இல்லாதவனாய், வைத்த - ஒருவன் வைத்த, அடைக்கலம் - அடைக்கலப் பொருளை, கொள்வானும் - கைப்பற்றிக் கொள்பவனும்; இ மூவர் - ஆகிய இந்த மூவரும், எச்சம் இழந்து - தம் மக்களை இழந்து வருந்தி, வாழ்வார் - உயிர் வாழ்வார்; (எ - று.)

(க - ரை.) நன்றி மறந்த நாணிலியும், மன்றிற் பொய்ச் சாட்சி புகன்றவனும், அடைக்கலப் பொருளை வெளவியவனும் மக்கட்பேறற்று வருந்துபவர் என்பது.

கொடும்பாடு: பண்புத்தொகை, கொடுமை - வளைவு. எச்சம் - எஞ்சுவது: தொழிற்பெயர்; ஒருவன் இறந்தபின் மிகுந்து நிற்பது மக்களும் புகழும் ஆதலால் இரண்டும் கூறலாம். நாணிலி என்பதில் இகரம் ஆண்பாலை யுணர்த்தியது. வாழ்வார்: வாழார் என உடன்பாட்டில் வந்த எதிர்மறை. அடைக்கலம்: பண்பாகு பெயர். (62)

நோவஞ்சா தாரோடு நட்பும் விருந்தஞ்சும்
ஈர்வளையை யில்லத் திருத்தலும்—சீர்பயவாத்
தன்மையி லாளர் அயலிருப்பும் இம்மூன்றும்
நன்மை பயத்த லில.

(இ - ள்.) நோ - (தமக்கு வரும்) துன்பத்துக்கு, அஞ்சாதாரோடு - பயப்படாதவரிடத்து, நட்பும் - கொண்ட நட்பும்; விருந்து அஞ்சும் - விருந்தினர்க்கு உண்டி கொடுக்க அஞ்சுகின்ற, ஈர்வளையை - மனைவியை, இல்லத்து - மனையினிடத்தில், இருத்தலும் - இருக்கச் செய்தலும்; சீர் பயவா - சிறப்பைத் தராத, தன்மை - தன்மையையுடைய, இல் ஆளர் - இல்வாழ்வோருக்கு, அயல் இருப்பும் - அயலில் குடியிருத்தலும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், நன்மை - நன்மையை, பயத்தல் இல - தருதலில்லனவாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) வருந் துன்பத்துக்கு அஞ்சா நண்பரின் நட்பும், விருந்தோம்பாத மனைவியோடிருப்பும், நற்குணமில்லாதவர் அயலிற் குடியிருப்பும் பயனற்றவை என்பது.

நோ: முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். ஈர்வளை: பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை; பைந்தொடி

என்னும் பொருளது. ஈர்: வினைத்தொகையாயின் அறுக்கப்பட்ட என்னும் பொருட்டு. வளை: பண்பாகு பெயர். (63)

நல்விருந் தோம்பலின் நட்டாளாம் வைகலும்
இல்புறஞ் செய்தலின் ஈன்றதாய்—தொல்குடியின்
மக்கள் பெறலின் மனைக்கிழத்தி இம்மூன்றும்
கற்புடையாள் பூண்ட கடன்.

(இ - ள்.) நல்விருந்து - நன்மையான விருந்தினரை, ஓம்பலின் - பாதுகாத்தலால், நட்டாள் ஆம் - கணவனுக்கு நட்பினளாம்; வைகலும் - நாடோறும், இல் - இல்லறத்தை, புறஞ் செய்தலின் - (வழுவாது) காத்தலால், ஈன்ற தாய் (ஆம்) - பெற்ற தாயாம்; தொல் குடியின் - தன் பழைய குடும்பத்துக்குரிய, மக்கள் பெறலின் - மக்களைப் பெறுதலால், மனைக் கிழத்தி (ஆம்) - மனையாளாம்; இ மூன்றும் - (விருந்தோம்பல் முதலிய) இம் மூன்று செயலும், கற்பு உடையாள் - கற்புடைய பெண், பூண்ட - மேற்கொண்ட, கடன் - கடமைகளாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) விருந்தோம்பல், மனையறம் போற்றல், மக்கட் பெறுதல் இவற்றைச் செய்யும் பெண்ணே கற்புடைய பெண் என்பது.

மனைக்கிழத்தி - மனைவி. கிழத்தி - கிழமையுடையவள். புறஞ் செய்தல் என்பதில் புறஞ்செய் ஒரு சொல். விருந்தினர்க்கு நன்மையாவது, இல்வாழ்வானுல் இயன்றவளவு தந்த உண்டி முதலியவற்யை ஏற்று மகிழ்தல். ஆம் என்பதனை, தாய், கிழத்தி என்பவற்றோடுங் கூட்டுக. தொன்மை குடி - தொல் குடி. தொன்மை - பழைமை, அஃதாவது தொன்று தொட்டு வருவது. (64)

அச்சம் அலைகடலின் தோன்றலும் ஆர்வுற்ற
விட்டகல கில்லாத வேட்கையும்—கட்டிய
மெய்ந்நிலை காணு வெகுளியும் இம்மூன்றும்
தந்நெய்யில் தாம்பொரியு மாறு.

(இ - ள்.) அலை கடலின் - அலைகின்ற கடலைப்போல், அச்சம் தோன்றலும்; மாறி மாறிப் பெரும் பயம் (ஒருவர் உள்ளத்தில்) தோன்றுதலும்; ஆர்வு உற்ற - அனுபவித்தவற்றை, விட்டு அகல கில்லாத - விட்டு நீங்கமாட்டாத, வேட்கையும் —

விருப்பமும்; கட்டிய - (அறிவுடையோரால்) யாக்கப்பட்ட செய்யுள்களின், மெய்ந்நிலை - பொருளின் உண்மை நிலையை, காணாவெகுளியும் - அறியாத சினமும்; இ மூன்றும் – ஆகிய இந்த மூன்றும்; தம் நெய்யில் - (ஆடு முதலானவை) தம்மிடத்துப் பிறந்த நெய்யிலே, தாம் பொரியும் ஆறு - தாம் பொரிகின்ற வகைபோல எவரிடத்துப் பிறந்தனவோ அவரைத் தம்மில் வேவச் செய்வனவாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) நெஞ்சில் எஞ்சா அச்சமும், நீக்க மாட்டாத வேட்கையும், உண்மை யுணராமையா லுண்டாகும் சினமும் ஒருவனுக்கு மிகுந்த வருத்தத்தைச் செய்வனவாம்.

அலைகடல்: வினைத்தொகை. கடலின்: இன்: ஐந்தனுருபு, ஒப்புப் பொருள். ஆர்வு: தொழிலாகுபெயர். கட்டிய மெய்ந்நிலை என்பதற்குப் பெரியோரால் உறுதியாகத் தழுவப்பட்ட மெய்யினது நிலை எனினுமாம். ஆடு முதலானவை: இசையெச்சம். அகலகில்லாத: இதில் கில் ஆற்றலுணர்த்தும் இடைநிலை. (65)

கொழுநனை இல்லாள் கறையும் வழிநிற்கும்
சிற்றாளில் லாதான்கைம் மோதிரமும்—பற்றிய
கோல்கோடி வாழும் அரசனும் இம்மூன்றும்
சால்போடு பட்ட தில.

(இ - ள்.) கொழுநனை - கணவனை, இல்லாள் - இல்லாதவளது, கறையும் - மாதவிடாயும்; வழிநிற்கும் - தன் ஏவலின் வழியில் நிற்கின்ற, சிறு ஆள் - சிற்றாளை, இல்லாதான் - இல்லாதவனுடைய, கை மோதிரம் - கைவிரல் அணிந்த மோதிரமும்; பற்றிய - தான் மேற்கொண்ட, கோல் - ஆளும் முறை, கோடி - தப்பி, வாழும் அரசனும் - வாழ்கின்ற அரசனும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும்; சால்போடு - நிறையோடு, பட்டது இல - பொருந்திய சிறப்புடையன அல்லவாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) புருடன் இல்லாதவள் பூப்பும், சிற்றாளில்லான் செங்கையாழியும், கொடுங்கோல் அரசும் சிறப்பற்றவை என்பது.

கொழுநன் - மனையாளுக்கு உறுதியாகிய துணையாயுள்ளவன். கறை - கறுப்பு. கோடு முதனிலை; இகரம் வினையெச்ச விகுதி. சால்பு-நிறைவு; அஃதாவது அன்பு நாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையாகிய ஐந்து நற்குணங்களும்

நிறைந்தது. கொழுநனையில்லாள் நலனும் என்று பாடங்கொள்ளின், நலன் என்பது அழகாம். (66)

எதிர்நிற்கும் பெண்ணும் இயல்பில் தொழும்பும்
செயிர்நிற்குஞ் சுற்றமும் ஆகி—மயிர்நரைப்ப
முந்தைப் பழவினையாய்த் தின்னும் இவைமூன்றும்
நொந்தார் செயக்கிடந்த தில்.

(இ - ள்.) எதிர் நிற்கும்-(தாம் சினந்தால்) தம் எதிர்நின்று பேசும்; பெண்ணும்-மனையாளும்; இயல்பு இல்-ஒழுக்கமில்லாத, தொழும்பும் - ஏவலாளும்; செயிர் - பகை, நிற்கும் - கெடாது நிற்கும், சுற்றமும் - உறவினரும், ஆகி - ஆய் நின்று, முந்தை - முற்பிறப்பிற் செய்த, பழவினை - பழைய வினை, ஆய்-ஆகும்படி, மயிர் நரைப்ப-முதுமைப் பருவம் வரைக்கும், தின்னும்-மெலியச் செய்யும்; இவை மூன்றும்-இந்த மூன்றுக்கும், நொந்தார்-வருந்தினார், செயக் கிடந்தது - செய்யக்கூடியதாகிய பரிகாரம், இல்-இல்லை; (எ - று.)

(க - ரை.) கணவனை எதிர்த்து நிற்கும் மனைவியும், நன்னடக்கை யில்லா அடிமையும், பகை பாராட்டும் உறவினரும் பழவினைப் பயன்போற் பரிகரிக்கப் படாதவர் என்பது.

தொழும்பு: தொழிலாகு பெயர். செயிர்: குற்றம்; ஈண்டுப் பகை. மயிர் நரைப்ப என்பது முதுமைப் பருவத்தை யுணர்த்த வந்த குறிப்புச் சொல். (67)

இல்லார்க்கொன் றீயும் உடைமையும் இவ்வுலகில்
நில்லாமை யுள்ளும் நெறிப்பாடும்—எவ்வுயிர்க்கும்
துன்புறுவ செய்யாத தூய்மையும் இம்மூன்றும்
நன்றறியும் மாந்தர்க் குள.

(இ - ள்.) இல்லார்க்கு-வறியவர்க்கு, ஒன்று-ஒருபொருளை, ஈயும் - கொடுக்கும், உடைமையும் - செல்வமும்; இவ்வுலகில் - இவ்வுலகத்தின் பொருள்களின், நில்லாமை-நிலையாமையை, உள்ளும் - ஆராய்ந்து அறியும், நெறிப்பாடும் - வழியில் பொருந்துதலும்; எவ்வுயிர்க்கும்-எல்லா வுயிர்க்கும், துன்பு உறுவ-துன்பம் அடைவதற்கு ஏதுவாகிய செய்கைகளை, செய்யாத தூய்மையும்-செய்யாத தூய தன்மையும்; இ மூன்றும்-ஆகிய இம் மூன்றும்,

நன்று-அறத்தை, அறியும் - அறியக்கூடிய, மாந்தர்க்கு-மக்கட்கு, உள-உண்டு; (எ - று.)

(க - ரை.) வறியோரைக் காக்கும் செல்வமும், பொருள்களின் நிலையாமையை யறிந்து நடக்குந் தன்மையும், எவ்வுயிர்க்கும் இன்பம் அளிக்கும் செம்மையும் அறமுணர்ந்தவர்களிடத்திலேயே உண்டு என்பது.

ஒன்று - எண்ணல் அளவை யாகுபெயர். உடைமை: பண்பாகு பெயர். உலகு: இடவாகு பெயர். நில்லாமை - நிலையாமை. நில்லாதவற்றை நிலையின வென்றுணர்வது புல்லறிவாண்மை எனப்படும். உருவ: பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். (68)

அருந்தொழில் ஆற்றும் பகடும் திருந்திய
மெய்ந்நிறைந்து நீடிருந்த கன்னியும்—நொந்து
நெறிமாறி வந்த விருந்துமிம் மூன்றும்
பெறுமா றரிய பொருள்.

(இ - ள்.) அருந்தொழில்-(உழுதல் பெருஞ்சுமை தாங்குதல் முதலிய) அரிய தொழிலை, ஆற்றும் பகடும்-செய்யவல்ல கடாவும், திருந்திய-குற்றமற்ற, மெய்ந்நிறைந்து - உடலிலக்கணம் நிரம்பி, நீடு இருந்த-நெடுநாள் (மணமின்றி) இருந்த, கன்னியும்-இளம் பெண்ணும், நெறிமாறி-வழிதப்பி, நொந்து வந்த - பசித்துவந்த, விருந்தும் - விருந்தினரும், இ மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்றும், பெறும் ஆறு - பெறுகின்ற வழியில், அரிய பொருள் - அரிய பொருள்களாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) நிலத்தையுழவல்ல பாரம் சுமக்கும் எருதும், உடலுறுப்பிலக்கணம் அமைந்த கன்னியும், வழிதப்பிப் பசித்து வருந்தும் விருந்தும் கிடைத்தற்கரிய பொருள் என்பது.

மெய் - மெய்யின் இயல்: பொருளாகுபெயராய்த் தன் இலக்கணத்தை யுணர்த்திற்று. வந்த: இடவழுவமைதி. உயர்திணையாகிய கன்னி மிகுதி பற்றி மூன்றும் என்னும் அஃறிணை முடிபேற்றது. (69)

காவோ டறக்குளந் தொட்டானும் நாவினல்
வேதம் கரைகண்ட பார்ப்பானும்—தீதிகந்
தொல்வதுபாத் துண்ணும் ஒருவனும் இம்மூவர்
செல்வ ரெனப்படு வார்.

(இ - ள்.) காவோடு-சோலையை உண்டாக்குதலுடன், அறக் குளம் - அறத்துக்குரிய குளத்தை, தொட்டானும் - தோண்டு வித்தவனும் ; நாவினால்-நாவினால் ஓதி, வேதம்-வேதத்தை, கரை கண்ட - முடிவுகண்ட, பார்ப்பானும் - அந்தணனும் ; தீது - தீய வழியை, இகந்து - கடந்து, ஒல்வது - (தனக்கு) இசையும் பொருளை, பாத்து - பகுத்து, உண்ணும்-உண்கின்ற, ஒருவனும்- ஒப்பற்ற இல்லறத்தானும் ; இ மூவர் - ஆகிய இம்மூவரும், செல்வர் எனப்படுவார் - செல்வத்தையுடையா ரென்று கருதப் படுவார் ; (எ - று.)

(க - ரை.) தோப்பும் குளமும் அமைத்தவனும், மறை நூலோதியுணர்ந்தவனும், பிறர்க்குப் பகுத்துக் கொடுத் துண்ணும் இல்வாழ்வானும் உண்மைச் செல்வராவர் என்பது.

காவொடு குளந்தொட்டான் என்பதில் மூன்றனுருபு வேறு வினை உடனிகழ்ச்சி யாதலால், கா என்றதற் கேற்ப உண்டாக்கு தல் என்னுந் தொழில் வருவிக்கப்பட்டது. கரை கண்ட என்பது ஒருசொல்லின் தன்மையது. (70)

உடுத்தாடை யில்லாதார் நீராட்டும் பெண்டிர்
தொடுத்தாண் டவைப்போர் புகலும்—கொடுத்தளிக்கும்
ஆண்மை யுடையவர் நல்குரவும் இம்மூன்றும்
காண அரியவென் கண்.

(இ - ள்.) உடுத்த ஆடை - உடுக்கப்பட்டஆடை, இல்லா தார் - இல்லாதவர்; நீர் ஆட்டும் - நீராடுதலும் ; பெண்டிர் - பெண்கள், தொடுத்து - (பிறரோடு) வழக்குத் தொடுத்து, ஆண்டு - அங்குள்ள, அவை - சபைகளிடத்தில், போர் புகலும்- போர்க்குப் புகுதலும் ; கொடுத்து - பிறர்க்குக் கொடுத்து, அளிக்கும் - காக்கின்ற ; ஆண்மையுடையவர் - ஆண் தன்மை யுடையவரது, நல்குரவும் - வறுமையும், இ மூன்றும் - ஆகிய இந்த மூன்றும், என் கண் - என் கண்கள், காண அரிய-பார்க்கத் தகுவன வல்லவாம் ; (எ - று.)

(க - ரை.) ஆடையின்றி நீரில் இறங்கிக்குளிப்பதும், பெண் கள் வழக்குத் தொடுத்து மன்றேறுதலும், கொடையாளர்கள் வறுமை யுறலும் காணக்கூடிய வல்ல என்பது.

உடுத்தாடை என்பதில் உடுத்த என்ற பெயரெச்சத்து ஈறு தொகுத்தல், ஆட்டு: பிறவினை முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நல்

குரவு என்ற தொழிற்பெயரில் நல்கூர் முதனிலை. "உடுத்தலால் நீராடார், ஒன்றுடுத் துண்ணார், உடுத்தாடை நீருட் பிழியார் - விழுத்தக்கார், ஒன்றுடுத்தென்றும் அவைபுகார் என்பதே, முந்தையோர் கண்டமுறை'; என்ற ஆசாரக்கோவை யடிகளும் காண்க. (71)

நிறைநெஞ் சுடையானை நல்குர வஞ்சும்
அறனை நினைப்பானை அல்பொருள் அஞ்சும்
மறவனை யெவ்வுயிரும் அஞ்சுமிம் மூன்றும்
திறவதில் தீர்ந்த பொருள்.

(இ - ள்.) நிறை-புலன்கள்மேற் போகாமல் நிறுத்தப்படும், நெஞ்சு உடையானை - நெஞ்சுடையவனுக்கு, நல்குரவு அஞ்சும் - வறுமை பயப்படும்; அறனை - அறத்தையே, நினைப்பானை - நினைக்கின்றவனுக்கு, அல்பொருள் - பாவம், அஞ்சும் - பயப்படும்: மறவனை - கொலையாளிக்கு, எவ்வுயிரும் - எல்லா உயிர்களும், அஞ்சும் - பயப்படும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இந்த மூன்றும், திறவதில் - வன்மைகளுள், தீர்ந்த பொருள் - சிறப்பாக முடிந்த பொருள்களாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) வறுமை நிறைநெஞ்சுடையானைச் சேரவும், மறம் அறநினைப்பாளனை யணுகவும், எவ்வுயிரும் கொலையாளியைக் காணவும் அஞ்சும் என்பது.

நிறை - நிறுத்தல்: தொழிற்பெயர். முன்னர் அறம் என்றமையால் அல்பொருள், பாவம் அல்லது மறம் எனப்பட்டது. திறவது: பண்புப்பெயர். திறவதிற் றீர்ந்த பொருள் என்பதற்கு வேறுபாட்டில் நீங்கித் தம்முட் சிறந்த பொருள்களாம் என்றும் பொருள் கூறலாம். (72)

இரந்துகொண் டொண்பொருள் செய்வலென் பானும்
பரந்தொழுகும் பெண்பாலைப் பாசமென் பானும்
விரிகட லோடுசெல் வானுமிம் மூவர்
அரிய துணிந்துவாழ் வார்.

(இ - ள்.) இரந்துகொண்டு - (இல்லாமையால் பிறரிடம்) கெஞ்சிப் பெற்று, ஒண்பொருள் - ஒள்ளிய பொருளை, செய்வல் என்பானும் - ஈட்டுவன் என்று கூறும் இரப்போனும்; பரந்து - (பலரிடத்தும்) சென்று, ஒழுகும் நடக்கின்ற, பெண்பாலை - பெண்வகுப்பைச் சேர்ந்த வேசையை, பாசம் என்பானும் -

அன்புடையாளெனக் கருதும் காமுகனும்; விரி கடல் ஊடு - பரந்த கடலினடுவில், செல்வானும் - (தக்க கருவியின்றி) பொருளீட்டச் செல்லும் வாணிகனும்; இ மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், அரிய - செய்வதற்கு அரிய பொருள்களை, துணிந்து - பின் வாங்கலின்றி மேற்கொண்டு, வாழ்வார் ;- வாழ்பவர்போலத் தாழ்பவராவார் ; (எ - று.)

(க - ரை.) பிச்சையெடுத்துப் பெரும் பொருள் ஈட்டுதலும், வேசை தன்னிடம் மெய்யன்புடையவளென்று நம்புதலும், வேண்டிய கருவிகளில்லாமல் திரைகடலோடித் திரவியந் தேட முயலுதலும் முடியாத செயல் என்பது.

ஒண்பொருள் - ஒருவனைப் பலருள்ளும் ஒண்மையுடையவனாகச் செய்யவல்ல செல்வம்; செய்வல் : அல் ஈற்றுத் தன்மையொருமை எதிர்கால வினைமுற்று. பரந்தொழுகுதலாவது - உள்ளம் ஒருவனைப் பற்றி நில்லாது பொருள்வளம் மிக்க பலரிடத்தும் செல்லுதல். பாசம் - பற்று; பண்பாகுபெயர். கடலூடு: ஊடு: ஏழனுருபு. (73)

கொலைநின்று தின்றொழுகு வானும் பெரியவர்
புல்லுங்கால் தான்புல்லும் பேதையும்—இல்லெனக்கொன்
றீகென் பவனை நகுவானும் இம்மூவர்
யாதுங் கடைப்பிடியா தார்.

(இ - ள்.) கொலைநின்று - கொல்லுந் தொழிலில் நீங்காது நிலைபெற்று, தின்று ஒழுகுவானும் - (ஒருயிரை வதைத்து) அதன் இறைச்சியைத் தின்பவனும்; பெரியவர் - பெரியோர், புல்லுங்கால் - தன்னைத் தழுவும்போது, தான் புல்லும் - (அவரோடொப்பவனாகத் தன்னை மதித்துத்) தானும் அவரை எதிர் தழுவுகின்ற, பேதையும் - அறிவில்லாதவனும்; எனக்கு இல் - எனக்கு இல்லை, ஒன்று ஈக - ஒன்றை (ஒரு பொருளை) ஈயக் கடவாய், என்பவனை - என்று இரக்கின்றவனை, நகுவானும் - இகழ்வானும்; இ மூவர் - (ஆகிய) இம் மூவரும், யாதும் - யாதோர் அறத்தையும், கடைப்பிடியாதார் - உறுதியாகக் கொள்ளாதவராவர் ; (எ - று.)

(க - ரை.) கொலைசெய் துண்பதும், பெரியோர் தழுவினால் அவர்க்கு வணக்கஞ் செய்யாது தானும் அவரைத் தழுவுவதும்

இல்லை என்று இரப்பவனைப் பார்த்து இகழ்தலும் நல்லொழுக்கத்தை மேற்கொள்ளாதவர் செயல்களாம்.

ஈக எனப்படுவது தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது. (74)

வள்ளன்மை பூண்டான்கண் செல்வமும் உள்ளத்
துணர்வுடையா னோதிய நூலும்—புணர்வின்கண்
தக்க தறியுந் தலைமகனும் இம்மூவர்
பொத்தின்றிக் காழ்த்த மரம்.

(இ - ள்.) வள்ளன்மை - வரையாது கொடுத்தலை, பூண்டான்கண் - அணியாக மேற்கொண்டவனிடத்துள்ள, செல்வமும் - பொருளும்; உள்ளத்து - உள்ளத்தில், உணர்வு உடையான் - (கேட்டதனை) நினைத்துப் பார்க்கும் இயல்புடையவன், ஓதிய நூலும் - கற்ற நூற்புலமையும்; புணர்வின்கண் - (பிறர் தன்னைச்) சார்ந்தவிடத்து, தக்கது - (அவர்க்குச் செய்யத்) தக்க காரியத்தை, அறியும் தலைமகனும் - அறியும் தலைவனும்; இமூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், பொத்து இன்றி - பொந்தில்லாமல், காழ்த்த - வயிரம் பற்றிய, மரம் - மரம் போல அசைவற்றவராவர்; (எ - று.)

(க - ரை.) கொடையாளனிடத்துற்ற செல்வமும், அறிவொடு கற்ற அறநூலும், தன்னை யடுத்தவர்க்குச் செய்யத்தக்கதைத் தெரிந்தவனும் உறுதியான பொருள்கள் என்பது.

வள்ளன்மை: பண்புப் பெயர்; 'வள்' முதனிலை; 'ள்': சந்தி. நூல்: காரண வாகுபெயர். செல்வமும் நூலும் தலைமகனும் எனத் திணைவிரவிச் சிறப்பினால் அஃறிணை உயர்திணை முடிபேற்றது. பொத்து: பொந்து என்பதின் வலித்தல். (75)

மாரிநாள் வந்த விருந்தும் மனம்பிறிதாய்க்
காரியத்திற் குன்றுக் கணிகையும்—வீரியத்து
மாற்றம் மறுத்துரைக்குஞ் சேவகனும் இம்மூவர்
போற்றற் கரியார் புரிந்து.

(இ - ள்.) மாரிநாள் - மழைக்காலத்தில், வந்த விருந்தும் - வந்த விருந்தினரும், மனம் பிறிதாய் - தன் மனம் வேறொன்றிற் சென்றும், காரியத்தில் - பொருள் வருவாயினை மேற்கொள்ளுதலில், குன்று - குறைவுபடாத, கணிகையும் - வேசையும்; வீரியத்து - (போரில் காட்டப் புகுந்த) வெற்றித் திறமையில், மாற்றம் - தலைவன் பகைவர் மேல் (அருளாற் கூறிய) சொல்லை,

மறுத்து உரைக்கும் - மறுத்துச் சொல்லிச் செல்கின்ற, சேவகனும் - வீரனும்; இ மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், புரிந்து - விரும்பி, போற்றற்கு - காத்தற்கு, அரியார் - அருமையானவ ராவர்; (எ - று.)

(க - ரை.) மழைக்காலத்தில் வந்த விருந்தினரும், காம மயக்கமில்லாத வேசையும், வெற்றியையே சிறப்பாகக் கருதும் வீரனும் பாதுகாத்தற்கு அரியவராவர்.

பிறிது: பிற என்னும் இடைச்சொல் லடியாகப் பிறந்த பெயர். சேவகன்: சேவகம் என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பெயர். (76)

கயவரைக் கையிகந்து வாழ்தல் நயவரை
நள்ளிருளுங் கைவிடா நட்டொழுகல்—தெள்ளி
வடுவான வாராமல் காத்தலிம் மூன்றும்
குடிமா சிலர்க்கே யுள.

(இ - ள்.) கயவரை - கீழ்மக்களை, கையிகந்து - கைவிட்டு (சேராமல்,) வாழ்தல் - வாழ்தலும்; நயவரை - நீதியுடையவரை, நட்டு - நட்புச் செய்து, நள் இருளும் - நடு இரவிலும், கைவிடா - கைவிடாமல், ஒழுகல் - (அவருக்கு இணங்க) நடத்தலும்; தெள்ளி - ஆராய்ந்து, வடுவான - தனக்குப் பழிப்பான காரியங்கள், வாராமல் - வரவொட்டாமல், காத்தல் - காத்துக் கொள்ளுதலும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், குடி - குடிப்பிறப்பிலே, மாசு இலார்க்கே - குற்றம் இல்லாதவர்க்கே, உள - உண்டாகும்; (எ - று.)

(க - ரை.) கீழ்மக்கள் கூட்டுறவை விட்டிருப்பதும், மேன் மக்களை எப்பொழுதும் பிரியாதிருப்பதும், தமக்குப் பழி வராமற் காப்பதும் நல்லோர்க்கு உரியன என்பது.

கயவர்: கய என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பெயர். நயம்: நீதி. நள் - நடுக்கம்; இப்பொருளில் நள்ளிரா அச்சத்தைத் தரும் நடு இரா எனக்கொள்க. இருள்: பண்பாகுபெயர். உம்: உயர்வு சிறப்பு. வடுவான: பலவின்பாற் பெயர். (77)

தூய்மை யுடைமை துணிவாம் தொழிலகற்றும்
வாய்மை யுடைமை வனப்பாகும்—தீமை
மனத்தினும் வாயினுஞ் சொல்லாமை மூன்றும்
தவத்தில் தருக்கினர் கோள்.

(இ - ள்.) தூய்மை உடைமை - மனத் தூய்மை யுடையராயிருத்தலும்; துணிவு ஆம் - (மெய்ந்நூல்களாலே) துணியப்பட்ட, தொழில் - நற்செய்கையை, அகற்றும் - விரிக்கின்ற, வாய்மையுடைமை - உண்மையுடையவனாயிருத்தலும்; வனப்பு ஆகும் - மங்கையருடைய அழகாகிய, தீமை - தீமையைத் தருவதனை, மனத்தினும் - மனத்தால் நினையாமையும்; வாயினும் - வாயால், சொல்லாமை - சொல்லாமையும்; மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், தவத்தில் - தவத்திலே, தருக்கினார் - செருக்கி நின்றவர்களுடைய, கோள் - கொள்கையாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) தூய்மையும், வாய்மையாயிருப்பதுவும், தீமையை நினையாமலும் சொல்லாமலு மிருப்பதும் நற்றவமுடையார் செயல் என்பது.

துணிவு - துணியப்பட்டது: தொழிலாகுபெயர். அகற்றும் - அகல் என்னும் முதனிலை யடியாகப் பிறந்த பிறவினைப் பெயரெச்சம். தவத்ினரை நோக்கினமையின் வனப்பு பெண்ணின் வனப்புக்காயிற்று. மனத்தினாற் சொல்லாமையாவது இலக்கணையால் நினையாமையாம். தீமை - தீமையைத் தருவது. காரணம் காரியமாகச் சொல்லப்பட்டது. (78)

பழியஞ்சான் வாழும் பசுவும் அழிவினுல்
கொண்ட அருந்தவம் விட்டானும்—கொண்டிருந்
தில்லஞ்சி வாழும் எருதும் இவர்மூவர்
நெல்லுண்டல் நெஞ்சிற்கோர் நோய்.

(இ - ள்.) பழி அஞ்சான் - (உலகம் பழிக்கும்) பழிப்புக்குப் பயப்படாமல், வாழும் - உயிர் வாழுகின்ற, பசுவும் - பசுப்போல்வானும்; அழிவினால் - கேடு வந்தபோது, கொண்ட - (தனக்கு உரித்தாகக்) கொண்ட, அருந்தவம் - அரிய தவத்தினை, விட்டானும் - விட்டவனும்; கொண்டிருந்தும் - (தனக்கு உட்பட்டவளாகக்) கொண்டிருந்தும், இல் - மனைவிக்கு, அஞ்சி பயந்து, வாழும் - நடக்கின்ற, எருதும் - எருதுபோல்வானும் இவர் மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், நெல் உண்டல் - (மக்கள் உண்ணக் கடவதாகிய) சோற்றை யுண்ணுதல், நெஞ்சிற்கு (அறிவுடையார்) நெஞ்சுக்கு, ஓர் நோய் - ஒரு நோயாம்; (எ - று.

(க - ரை.) பழிக்கஞ்சாதவனும், கேடுற்றதென்று தவத்தை விட்டவனும், மனையாளுக்குப் பயந்து நடக்கும் கணவனும் உண்ணாது ஒழியத் தக்கவர் என்பது.

அஞ்சான் : முற்றெச்சம். பசு, எருது: உவமை யாகுபெயர் ள்க. நெல், அரிசிக்காகி; அது சோற்றுக்கு ஆயினமையின் இருமடியாகு பெயர். 'நெல்லுண்ட நெஞ்சிற்கோர் நோய்' எனப் பாடங் கொள்ளின் நெல்லைத்தின்ன நெஞ்சுக் குண்டாகும் துன்பத்தோடு ஒத்தவர் எனப் பொருள் கொள்க. (79)

முறைசெய்யான் பெற்ற தலைமையும் நெஞ்சில்
நிறையிலான் கொண்ட தவமும்—நிறையொழுக்கம்
தேற்றாதான் பெற்ற வனப்பும் இவைமூன்றும்
தூற்றின்கண் தூவிய வித்து.

(இ - ள்.) முறை செய்யான்-முறையறிந்து செய்யமாட்டாதவன், பெற்ற-அடைந்த, தலைமையும்-தலைமைத் தன்மையும், நெஞ்சில்-மனதில், நிறை இலான் - உறுதிப்பாடு இல்லாதவன், கொண்ட - மேற்கொண்ட, தவமும் - தவமும்; நிறை ஒழுக்கம் - குறைவற்ற ஒழுக்கத்தை, தேற்றாதான் - தெளிந்து நடவாதவன், பெற்ற வனப்பும்-பெற்ற அழகும்; இவை மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், தூற்றின்கண் - புதலினிடத்து, தூவிய - விதைத்த, வித்து - விதையை யொக்கும்; (எ - று.)

(க - ரை.) முறை புரியமாட்டாதவன் தலைவனா யிருப்பதும், மனவலி யில்லாதவன் தவஞ் செய்வதும், நன்னடக்கை யில்லாதவன் அழகும் வீண் என்பது.

நிறை இரண்டனுள் முன்னது தொழிற்பெயர். பின்னது காலங் கரந்த பெயரெச்சம். தேற்றாதான் : தன்வினை, வினையாலணையும் பெயர். தேறு : முதனிலை. (80)

தோள்வழங்கி வாழும் துறைபோற் கணிகையும்
நாள்கழகம் பார்க்கும் நயமிலாச் சூதனும்
வாசிகொண் டொண்பொருள் செய்வானும் இம்மூவர்
ஆசைக் கடலுளாழ் வார்.

(இ - ள்.) துறைபோல்-(பலருக்கும் பொதுவாய் நின்று தன்னிடத்து நீரைக்கொடுக்கும்) துறையினைப்போல, தோள்வழங்கி-

(பலருக்கும் பொதுவாய் நின்று) தனது தோளைக் கொடுத்து, வாழும்-வாழ்கின்ற, கணிகையும்-வேசையும்; நாள் - ஒவ்வொரு நாளும், கழகம் பார்க்கும்-சூதாடும் இடத்தைத் தேடி ஆடுகின்ற, நயம் இலாச் சூதனும் - நீதியில்லாத சூதாடியும்; வாசி கொண்டு-மிக்க வட்டம் வாங்கி, ஒள் பொருள் - ஒள்ளிய பொருளை, செய்வானும் - தேடுவானும், இ மூவர் - ஆகிய இந்த மூவரும்; ஆசைக் கடலுள் - ஆசையாகிய கடலில், ஆழ்வார் - அழுந்துவாராவர். (எ - று.)

(க - ரை.) பொருட் பெண்டிர் ஆகிய வேசையும், சூதாடியும், மிகுந்த வட்டி, வாங்கிப் பொருள் ஈட்டுவானும் பேராசை பிடித்தவர் என்பது.

ஆசைக்கு முடிவில்லை யாதலால் அதனைக் கடலெனை உருவகித்துள்ளார்; கணிகை துறை போலுதலாவது வேண்டினார் யாரும் அடைந்து இன்பங்கொள்ள இசைதல். நாள் - நாளும் : உம் : முற்றுப் பொருள்; தொக்கது. வாசி - வட்டம், வட்டி : திசைச்சொல். (81)

சான்றாருள் சான்றான் எனப்படுதல் எஞ்ஞான்றும்
தோய்ந்தாருள் தோய்ந்தான் எனப்படுதல்—பாய்ந்தெழுந்து
கொள்ளாருட் கொள்ளாத கூறாமை இம்மூன்றும்
நல்லான் வழங்கும் நெறி.

(இ-ள்.) சான்றாருள்-(நற்குணங்களால்) நிறைந்தவரிடத்தில், சான்றான் எனப்படுதல்-நற்குணங்களால் நிறைந்தவன் என்று கருதப்பட நடத்தலும்; எஞ்ஞான்றும்-செல்வம் உற்ற காலத்தும் அற்ற காலத்தும், தோய்ந்தாருள்-(ஒரு தன்மையராய்) நட்புக் கொண்டு கலந்தவரிடத்து, தோய்த்தான் - நட்புக்கொண்டு கலந்தவன், எனப்படுதல் - என்று கருதப்பட நடத்தலும்; பாய்ந்து எழுந்து - (தம்மேல் கோபத்தோடு) பாய்ந்தெழுந்து, கொள்ளாருள் - தமது நற்சொல்லை ஏற்றுக் கொள்ளாதவரிடத்து, கொள்ளாத - அவர் ஒப்புக் கொள்ளாத சொற்களை, கூறாமை-சொல்லாதிருத்தலும்; இ மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றும், நல் ஆள் - யாவருக்கும் நல்லவனாந் தன்மையை ஆளுவோன், வழங்கும் - மேற்கொள்ளும். நெறி - நெறியாம்; (எ - று.)

(க - ரை) நல்லாருள் நல்லா ரெனப்படுதலும், நண்பரொடு நட்புக்கொள்ள வல்லா ரெனப்படுதலும், தன் பேச்சுச் செல்லாஇடத்தில் செல்லாதிருத்தலும் நல்லவர் குணம் என்பது.

கொள்ளாத: பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். உள் உருபு மூன்றனுள் முன்னிரண்டும் உருபு மயக்கம். ஆள்: தொழிலாகு பெயர். (82)

உப்பின் பெருங்குப்பை நீர்படியின் இல்லாகும்
நட்பின் கொழுமுளை பொய்வழங்கின் இல்லாகும்
செப்பம் உடையார் மழையனையர் இம்மூன்றும்
செப்ப நெறிதூரா வாறு.

(இ - ள்.) உப்பின் - உப்பினது, பெருங்குப்பை - பெரிய குவியல், நீர் படியின்-தன்னில் நீர் படிந்தால், இல் ஆகும்-இல்லாமற் போகும்; நட்பின் கொழுமுளை-நட்பினது செழித்த முளையானது, பொய் வழங்கின் - பொய்யாகிய நெருப்பைப் பெய்தால், இல் ஆகும்-அழிந்துபோம்; செப்பம் உடையார்: நடுவுநிலைமையுடையார், மழை அனையர் - மழைபோல எல்லார்க்கும் ஒப்ப உபகரிப்பார்; இ மூன்றும்-நீர் படியாமையும் பொய் வழங்காமையும் மழையை ஒத்தலும் ஆகிய மூன்றும், செப்பநெறி-நல்வழியை, தூரா ஆறு - தூராமைக்குக் காரணமாகிய சாதனங்களாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) உப்பின் குவியல் நீர் படியாமையும், நட்பினர் பொய் வழங்காமையும், மழையனையார் செபபமுடைமையும் நல்வழியைக் கெடுக்கா முறைகள் என்பது.

படியின்: வினையெச்சம்; படிதல் - தோய்தல், பொருந்தல். செப்பம் இரண்டனுள் முன்னது பண்பாகுபெயர்; பின்னது பண்புப் பெயர். (83)

வாய்நன் கமையாக் குளனும் வயிறாரத்
தாய்முலை யுண்ணாக் குழவியும் சேய்மரபில்
கல்விமாண் பில்லாத மாந்தரும் இம்மூவர்
நல்குரவு சேரப்பட் டார்.

(இ - ள்.) வாய்-நீர் வரும்வழி, நன்கு அமையாக் குளனும்-நன்றாக அமைந்திராத குளமும்; வயிறு ஆர - தன் வயிறு நிரம்பும்படி, தாய்முலை உண்ணா - தாயின் முலைப்பாலை உண்ணாத, குழவியும்-குழந்தையும்; சேய் மரபில் - உயர்ந்த முறைமையில், கல்வி மாண்பு - நூல்களைக் கற்றலினது மாட்சிமைப்பட்ட அறிவு, இல்லாத மாந்தரும் - இல்லாத மனிதரும்; இ மூவர்-ஆகிய இம்

மூவரும் நல்குரவு சேரப்பட்டார்-வறுமையால் பிடிக்கப்பட்டவ ராவர்; (எ - று.)

(க - ரை.) குளத்துக்கு நீர் இன்மையும், குழவிக்குப் பாலின்மையும், மாந்தருக்கு அறிவின்மையும் நல்குரவு எனப்பட்டன என்பது.

வாய் - வழி, குளன் : குளம் என்பதன் போலி. சேய் மரபில் - உயர்ந்த குலத்தில் எனவும், உயர்ந்த முறையில் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். இம் மூவரும் நல்குரவு அடைந்து வருந்துதல் உறுதியாதலால், துணிவுபற்றி நல்குரவு சேரப் பட்டார் என இறந்த காலத்தாற் கூறினர். சேய் மரபில் என்றதாவது நல்லாசிரியரிடத்து அவர் குறிப்பின்வழி ஒழுகி முன்னர் நிகண்டு கற்று ஆராய்ச்சி செய்து இலக்கணநூல் முதலியவற்றைக் கற்பது என்பதாம். (84)

எள்ளப் படுமரபிற் றாகலும் உள்பொருளைக்
கேட்டு மறவாத கூர்மையும் முட்டின்றி
உள்பொருள் சொல்லும் உணர்ச்சியும் இம்மூன்றும்
ஒள்ளிய ஒற்றாள் குணம்.

(இ - ள்.) எள்ளப்படும்-(தன் செய்கை பகைவரால்) நன்கு மதிக்கப்படாத, மரபிற்று ஆகலும்-முறையை உடையதாதலும்; உள் பொருளை - அப்பகைவரிடத்து) நடந்துள்ள காரியத்தை. கேட்டு மறவாத - கேட்டுப் பின் மறவாத, கூர்மையும் - கூரறிவுடைமையும்; உள் பொருள் - அப் பொருளை, முட்டு இன்றி - தடையின்றி, சொல்லும் உணர்ச்சியும் - (தன் அரசனுக்குச்) சொல்லுகின்ற தெளிவுடைமையும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், ஒள்ளிய - அறிவுள்ள, ஒற்று ஆள் - வேவுகாரனது; குணம் - தன்மையாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) பகைவன் நாட்டில் தான் இருந்து செய்யும் செய்கை பிறர் கருதத் தக்கது ஆகாதபடி செய்தலும், அவன் கருத்தறிந்து மறவாதிருத்தலும் அக்கருத்தை அரசர்க்குச் செவ்வையாகத் தெரிவிக்கும் வலிமை பெற்றிருத்தலும், வேவுகாரர்க்குரிய குணங்களாம் என்பது.

மரபிற்று : குறிப்பு வினைமுற்று; குறிப்பு வினையாலணையும் பெயருமாம். உள் பொருள்-உண்மையாகிய பொருள் : பண்புத்தொகை. முட்டு-முட்டுதல்:முதனிலைத் தொழிற்பெயர். (85)

அற்புப் பெருந்தளை யாப்பு நெகிழ்ந்தொழிதல்
கற்புப் பெரும்புணை காதலின் கைவிடுதல்
நட்பின் நயநீர்மை நீங்கல் இவைமூன்றும்
குற்றந் தருஉம் பகை.

(இ - ள்.) அன்பு பெருந்தளை-அன்பினாலாகிய பெருந்தளையினது, யாப்பு-கட்டு, நெகிழ்ந்து ஒழிதல்-தன்னை விட்டுத் தளர்ந்து நீங்குதலும்; கற்பு-கல்வியாகிய, பெரும்புணை-பெரிய தெப்பத்தை, காதலின்-பொருள் முதலியவற்றின் விருப்பினால், கை விடுதல்-முற்றும் விட்டுவிடுதலும்; நட்பின்-ஒருவரிடத்தில் வைத்த நட்பினால், நயம் நீர்மை-நீதித் தன்மையினின்று, நீங்கல்-நீங்குதலும், இவை மூன்றும்-ஆகிய இவை மூன்றும், குற்றம் தருஉம்-(ஒருவனுக்குக்) குற்றங்களை விளைக்கின்ற, பகை-பகைகளாம்: (எ - று.)

(க - ரை.) உயிரிடத்தில் அன்பற்றிருப்பதும், பொருட்பற்றால் கல்வியை விடுதலும், நட்பினால் ஒருபாற் கோடுதலும் பகைபோற் குற்றந் தருவன என்பது.

அற்புத் தளை:மூன்றும் வேற்றுமை உருபும் பயனு முடன்றொக்க தொகை; அன்பாகிய தளையெனின் பண்புத்தொகையாம். தளை: முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர். கல்வி, ஒருவனை அறிவு நூல்களை யுணர்ந்து பொருளியலறிந்து பிறவிக் கடலைக் கடந்து வீடுபெறச் செய்வதால், பெரும் புணை யென உருவகிக்கப்பட்டது, குற்றம்-இருமைப் பயனு மிழத்தல். தருஉம் : செய்யுளிசைநிறை யளபெடை. (86)

கொல்வது தானஞ்சான் வேண்டலும் கல்விக்
ககன்ற இனம்புகு வானும் இருந்து
விழுநிதி குன்றுவிப் பானுமிம்—மூவர்
முழுமக்க ளாகற்பா லார்.

(இ - ள்.) கொல்வது - (ஒருயிரைக்) கொல்வதற்கு, தான் அஞ்சான்-தான் அஞ்சாதவனாகி, வேண்டலும்-அதனைச் செய்ய விரும்புதலும்; கல்விக்கு—, அகன்ற - நீக்கமாகிய, இனம்-கூட்

டத்திலே, புகுவானும்- நுழைகின்றவனும்; இருந்து-(ஒருமுயற்சியும்) செய்யாதவனாயிருந்து, விழுநிதி - (முன்னுள்ள) பெருஞ் செல்வத்தை, குன்றுவிப்பானும்-(செலவு செய்து) குறைவிப்பவனும்; இ மூவர்-ஆகிய இம்மூவரும், முழுமக்கள் - மூடர்கள், ஆகல்பாலர்-ஆகுதலாகிய தன்மையை யுடையார்; (எ - று.)

(க - ரை.) அஞ்சாது ஒருயிரைக் கொலை புரியக் கருதுவதும், படிப்பிற் பற்றற்றவரோடு சேர்வதும், முன்னோர் பொருளைப் பெருக்காமல் செலவழிப்பதும் மூடர் செய்கை என்பதாம்.

கொல்வது: தொழிற்பெயர். அஞ்சான்: முற்றெச்சம். கல்விக்கு: கு உருபு நீக்கப் பொருளில் வந்தது. அறிவின்மையால் மக்கட்டன்மையில் குறைந்தவரை முழுமக்கள் என்றது மங்கல வழக்கு. இதை இலக்கணமுடையதாகக் கொண்டு அறிவு நுழையப் புரையில்லாத மக்கள் எனப் பொருள் கூறுவாருமுண்டு. பாலார்: பண்படியாகப் பிறந்த பெயர். (87)

பிணிதன்னைத் தின்னுங்கால் தான்வருந்து மாறும்
தணிவில் பெருங்கூற் றுயிருண்ணு மாறும்
பிணைசெல்வ மாண்பின் றியங்கலிவை மூன்றும்
புணையின் நிலைகலக்கும் ஆறு.

(இ - ள்.) பிணி-நோயானது, தன்னை—, தின்னுங்கால்-வருத்தும்போது, தான் வருந்தும் ஆறும் - (ஒருவன்) தான் (அதற்கு) வருத்தப்படும் வகையும்; பெருங்கூற்று-பெரிய எமன், உயிர் உண்ணும் ஆறும்-உயிரைக் கொண்டுபோக வருத்தும் வகையும்; பிணை-(சுற்றத்தோர் முதலியோர்) வந்துசேர்வதற்குக் காரணமாகிய, செல்வம் - செல்வமானது, மாண்பு இன்று - நிலையில்லாமல், இயங்கல் ஆறும்-செல்லும் வகையும்; இவை மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றும், புணையின் (ஒருவனுக்குப் பிறவிப் பெருங்கடற்கு) மரக்கலமாயுள்ள மனத்தின், நிலை-நிலையை, கலக்கும்-கலக்குகின்ற, ஆறு - வழிகளாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) நோயால் வருந்துவதும், உயிர்போக நோவதும் செல்வம் அழிவதும் மனவுறுதியைக் கலக்குவன என்பது.

பிணி: கருத்தாப் பொருள் உணர்த்தும் இகர விகுதி புணர்ந்து கெட்ட தொழிற்பெயர். மாண்பு-நிலைமை- இயங்கல் என்பதன்

இறுதியில் உம் தொக்கது. ஆறு என்பதை இயங்கலோடும் கூட்டுக. (88)

அருளினை நெஞ்சத் தடைகொடா தானும்
பொருளினைத் துவ்வான் புதைத்துவைப் பானும்
இறந்தின்னா சொல்லகிற் பானுமிம் மூவர்
பிறந்தும் பிறந்திலா தார்.

(இ - ள்.) அருளினை - அருளை. நெஞ்சத்து - மனத்திடத்து, அடை கொடாதானும் - நிறைத்து வையாதவனும்; பொருளினை - செல்வத்தை, துவ்வான் - (தானும்) நுகராது, புதைத்து - (பிறர்க்குங் கொடாமல்) பூமியில் மறைத்து, வைப்பானும் - வைக்கின்றவனும், இறந்து - தன்னிலை கடந்து, இன்னா - பிறர்க்குத் துன்பந் தருஞ் சொற்களை, சொல்லகிற்பானும் - சொல்ல வல்லவனும்; இ மூவர் - ஆகிய இம்மூவரும், பிறந்தும் - மக்கட் பிறப்பிற் பிறந்திருந்தும், பிறந்து இலாதார் - பிறவாதவராவர்; (எ - று.)

(க - ரை.) அருளில்லாதவனும், பொருளை வீணாய்ப் புதைத்து வைக்கின்றவனும், பிறர்க்கு மனம் மிகவும் வருந்தும்படி பேசுகின்றவனும் மக்கட் பிறப்பைச் சார்ந்தவராகக் கருதப்படார் என்பது.

அடை - அடைக்கப்படுவது, துவ்வான்: முற்றெச்சம்; து: முதனிலை. இறந்து - கடந்து: இற - கட. இறந்து இன்னா சொல்லகிற்பான் என்பதற்குத் தன் பகைவன் இறக்க அதன் பின்னும் தீய சொல் சொல்லவல்லவன் என்றுரைத்தலுமாம். (89)

ஈதற்குச் செய்க பொருளை அறநெறி
சேர்தற்குச் செய்க பெருநூலை—யாதும்
அருள்புரிந்து சொல்லுக சொல்லைஇம் மூன்றும்
இருளுலகம் சேராத ஆறு.

(இ - ள்.) பொருளை - செல்வத்தை, ஈதற்கு - பிறருக்குக் கொடுக்கும் பொருட்டு, செய்க - தேடக்கடவன்; அறம்நெறி - அறத்தின் வழியில், சேர்தற்கு - சேரும் பொருட்டு, பெரும் நூலைச் செய்க - பெருமையாகிய நூற்பொருளைக் கற்கக் கடவன்; யாதும் சொல்லை - எத்தன்மைத்தாகிய சொல்லையும், அருள் புரிந்து - அருளை விரும்பி, சொல்லுக - சொல்லக் கடவன்; இ மூன்றும் —

ஆகிய இம்மூன்றும், இருள் உலகம்-நரக உலகை, சேராத ஆறு-சேராமைக்குக் காரணமாகிய வழிகளாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) அறஞ் செயற்காகப் பொருளையும், அறநெறியி லொழுகுவதற்காகப் படிப்பையும், அருள் விளங்கும்படி பேச்சை யும் ஒருவர் கொள்ளவேண்டுமென்பது.

ஈதற்கு: கு, பொருட்டுப் பொருள். நாலைச் செயல் என்பது இங்குத் தகுதியால் கற்பதன்மேற் கூறப்பட்டது. யாதும்:உம் உயர்வு சிறப்பு. யாதும் என்பதன் உம்மைச் சொல்லை யென்பதனோடு கூட்டுக. (90)

பெறுதிக்கண் பொச்சாந் துரைத்தல் உயிரை
இறுதிக்கண் யாமிழந்தேம் என்றல்—மறுவந்து
தன்னுடம்பு கன்றுங்கால் நாணுதல் இம்மூன்றும்
மன்னு உடம்பின் குறி.

(இ - ள்.) உயிரை-(தாய் தந்தைமுதலிய) உயிர்களை, பெறு திக்கண் - பெற்றவிடத்து, பொச்சாந்து - (பெற்றோர் தமக்குச் செய்த உதவியையும், தாம் அவர்க்குச் செய்யவேண்டிய உதவி யையும்) மறந்து, உரைத்தல்-இகழ்ந்து சொல்லுதலும்; இறுதிக் கண்-அவர்தம் காலமுடிவில், நாம் இழந்தோம்-நாம் எல்லா வற்றையும் இழந்து விட்டோம், என்றல்-என்று இரங்குதலும்; மறு-நோய், வந்து-வந்ததினால், தன் உடம்பு-தன்னுடைய உடல், கன்றுங்கால்-மெலியுங் காலத்தில், நாணுதல்-(முன் அறஞ்செய்தி லோமே யென்று தனக்குள்ளே) நாணப்படுதலும்; இ மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றும், மன்னு - நிலைபெறுதலில்லாத, உடம்பின் குறி - உடம்பை யுடையானிடத்துத் தோன்றும் அடையாளங் களாம்; (எ - று.)

(க-ரை.) தாய் தந்தையர் இருக்கும்போது அவரை இகழ்ந்து நடப்பதும், அவர்கள் இறந்தபோது வீணாய்த் துன்பப்படுவதும், துன்பம் நேர்ந்தபோது அறஞ்செய்யாது போனோமே யென்று நாணுவதும் உடற்பற்று மிக்க மூடர்கள் செய்கை என்பது.

பெறுதி, இறுதி: தி விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர்கள். நடு நின்ற 'உயிரை' என்னுஞ் சொல் பெறுதிக்கண் என முன்னும், இறுதிக்கண் எனப் பின்னும் சென்றடைதலால் தாப்பிசைப்

பொருள் கோள். செய்யுங் கடமைகளைச் செய்த சிறப்புப்பற்றித் தாய்தந்தை முதலியோரை அறிவுப் பொருளாகிய உயிரென்றும், செய்ந்நன்றியறிதல் முதலிய உயிர்க்குணம் இவனிடத்துத் தோன்றாமையாகிய இழிவுபற்றி இவனை உடம்புஎன்றுங் கூறினமையால், அவ்விரண்டும் முறையே அவ்வுயர்வு இழிவுகளைப்பற்றி வந்த திணைவழுவமைதி. பொச்சாந்து: பொச்சா: பகுதி. (91)

விழுத்திணைத் தோன்று தவனும் எழுத்தினை
யொன்றும் உணராத ஏழையும்—என்றும்
இறந்துரை காமுறு வானுமிம் மூவர்
பிறந்தும் பிறவா தவர்.

(இ - ள்.) விழுத்திணை-(அற ஒழுக்கங்களைப் பெறுதற்குரிய) சிறந்த குலத்தில், தோன்றுதவனும்-பிறவாதவனும்; எழுத்தினை - இலக்கண நூலை, ஒன்றும் உணராத-எவ்வளவு சிறிதும் அறிந்து கொள்ளாத, ஏழையும் - பேதையும்; என்றும் - எப்பொழுதும்; இறந்து - முறைதப்பி, உரை - சொற்களை, காமுறுவானும்-பேச விரும்புகின்றவனும்: இ மூவர்-ஆகிய இம்மூவரும், பிறந்தும்-மக்கட் பிறப்பிற் பிறந்தும், பிறவாதவர்-(பிறப்பின் பயனையடையாமையால்) பிறவாதவராவார்; (எ - று.)

(க - ரை.) நற்குலத்திற் பிறவாதவனும், படிப்பில்லாவதனும் மரியாதை தப்பிப் பேச முயல்கின்றவனும் மனிதர் என்று சொல்லத் தகாதவர் என்பது.

விழுத்திணை-விழுப்பமாகிய திணை:பண்புத்தொகை. எழுத்து-தன்னை யுணர்த்தும் இலக்கண நூலுக் காதலால் காரியவாகு பெயர், ஒன்றும்: உம் முற்றுப் பொருளுடன் இழிவு சிறப்புப் பொருளிலும் வந்தது. (92)

இருளாய்க் கழியும் உலகமும் யாதும்
தெரியா துரைக்கும் வெகுள்வும்—பொருளல்ல
காதல் படுக்கும் விழைவும் இவைமூன்றும்
பேதைமை வாழும் உயிர்க்கு.

(இ - ள்.) இருளாய் - (அறிவில்லாதவர்க்கிடமாய் அதனால்) இருட்டாய், கழியும்-நாள் கழிக்கின்ற,உலகமும்-இடமும், யாதும்-

(நன்மை தீமைகளில்) ஒன்றும், தெரியாது-தெரியாமல், உரைக்கும் சொல்கின்ற, வெகுள்வும் - கோபமும்; பொருள் அல்ல - நற் பொருள் அல்லாதவற்றில், காதல் படுக்கும் - அன்புவைக்கச் செய் யும், விழைவும் - விருப்பமும், இவை மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன் றும், வாழும் உயிர்க்கு - உடலோடு கூடி வாழ்கின்ற உயிர்கட்கு, பேதைமை - அறியாமையைத் தருவனவாம்; (எ - று.)

(க - ரை) அறிவில்லாதவர் இருக்கும் இடமும், நன்மை தீமை தெரியாது கோபித்துரைப்பதும், தீயவைகளில் செல்லும் விருப்பமும் மேன்மேலும் அறியாமைக்கு ஏதுவாகிய காரியங்க ளாம் என்பது.

இருள்: அறியாமைக்கு உவமையாகுபெயர். இடத்தின் நிகழும் உயிர்களின் தன்மையை அவ்விடத்தின்மே லேற்றி இலக்கணையால் இருளாய்க் கழியும் உலகம் என்றார். அல்ல: பண்படியாகப் பிறந்த பெயர். (93)

நண்பில்லார் மாட்டு நசைக்கிழமை செய்வானும்
பெண்பாலைக் காப்பிகழும் பேதையும்—பண்பில்
இழுக்கான சொல்லாடு வானுமிம் மூவர்
ஒழுக்கம் கடைப்பிடியா தார்.

(இ - ள்.) நண்பு - நட்புக்குணம், இல்லார்மாட்டு-இல்லாத வரிடத்து, நசைக்கிழமை-அன்புரிமையை, செய்வானும்-செய்கின் றவனும்; பெண்பாலை - மனைவியை, காப்பு - காப்பதை, இகழும்- இகழுகின்ற, பேதையும் - அறிவில்லாதவனும்; பண்பு இல்-குண மில்லாத, இழுக்கு ஆன - வழுவுதலான, சொல் ஆடுவானும் - சொல்லைச் சொல்பவனும், இ மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், ஒழுக் கம் - தமக்குரிய ஒழுக்கத்தை, கடைப்பிடியாதார் - உறுதியாகக் கொள்ளாதவராவர்; (எ - று.)

(க - ரை.) நண்பராகத் தகாதாரை நட்புச் செய்கின்றவனும் மனைவியைக் காவாதவனும், இழிமொழி பேசுகின்றவனும் நல்லொழுக்கமில்லாதவர் என்பது.

மாட்டு: ஏழனுருபு. நசைக்கிழமையாவது, நண்பர்கட்குச் செய்யவேண்டிய கடமை. இழுக்கு: முதனிலைத் தொழிற் பெயர். (94)

அறிவழுங்கத் தின்னும் பசிநோயும் மாந்தர்
செறிவழுங்கத் தோன்றும் விழைவும்—செறுநரின்
வெவ்வுரை நோனு வெகுள்வும் இவைமூன்றும்
நல்வினை நீக்கும் படை.

(இ - ள்.) அறிவு அழுங்க - நல்லறிவு கெடும்படி, தின்னும்-வருத்துகின்ற, பசிநோயும்-பசியாகிய நோயும்; மாந்தர்-நல்லோர், செறிவு அழுங்க-நெருங்குதல் கெடும்படி, தோன்றும் விழைவும்-உண்டாகும் விருப்பமும்; செறுநரின் - பகைவரிடத்துண்டாகும், வெவ்வுரை-கொடிய மொழிகளை, நோனு-பொறுக்காத, வெகுள்வும் - கோபமும்; இவை மூன்றும் - ஆகிய இந்த மூன்றும், நல்வினை-நல்ல வினையை, நீக்கும் - நீக்குகின்ற, படை - படைக்கருவிகளாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) கொடும் பசியாலும், பெருவிருப்பாலும், கொடுமொழி பொறுக்காத கோபத்தாலும் அறமுறை கெடும் என்பது.

செறிவு; தொழிற்பெயர். செறுநர்: வினையாலணையும் பெயர். நோனு-நோன்:பகுதி. வெவ்வுரை: வெம்மை+உரை. பசிநோய்: இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. (95)

கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பெண்டாட்டி கொண்டன
செய்வகை செய்வான் தவசி கொடிதொரீஇ
நல்லவை செய்வான் அரசன் இவர்மூவர்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.

(இ - ள்.) கொண்டான்-கொண்ட கணவனுடைய, குறிப்பு அறிவாள் - குறிப்பறிந்து நடக்கின்றவள், பெண்டாட்டி-மனைவியாவாள்; கொண்டன - தான்மேற்கொண்ட விரதங்களை, செய்வகை - செய்யும் முறைப்படி, செய்பவன்-செய்பவன், தவசி-தவசியாவன்; கொடிது-தீங்கினை, ஓரீஇ-நீக்கி, நல்லவை-(குடிகளுக்கு) நன்மையானவற்றை, செய்வான் - செய்பவன், அரசன் - அரசனாவான்; இவர் மூவர் - ஆகிய இவர் மூவரும், பெய் என - (மழையைப்) பெய் என்றுசொல்ல, மழைபெய்யும் - மழை பொழியும் (எ - று.)

(க - ரை.) குறிப்பறிந்து நடக்கும் பெண்டாட்டியும் நோன்புகளை முறைப்படி நடத்துகிற தவசியும், குடிகளுக்குத்

தீமையை விலக்கி நன்மையைச் செய்கின்ற அரசனும் உள்ள இடத்தில் மழை தவறாது பெய்யும் என்பது.

பெண்டு ஆட்டி-பெண்டு ஆம் தன்மையை ஆளுபவள். தவசி செய்வகையாவன: மனம் பொறிவழியிற் போகாமல் நிற்றற் பொருட்டு நோன்புகளால் உண்டி சுருக்குதல், மழை பனி நீர்நிலை வெயில் இவற்றில் நிற்றல் முதலியவைகளை மேற்கொண்டு, அவற்றால் தமக்கு வரும் துன்பங்களைப் பொறுத்தல். (96)

ஐங்குரவ ராணை மறுத்தலும் ஆர்வுற்ற
எஞ்சாத நட்பினுள் பொய்வழக்கும்—நெஞ்சமர்ந்த
கற்புடை யாளைத் துறத்தலும் இம்மூன்றும்
நற்புடையி லாளர் தொழில்.

(இ - ள்.) ஐங்குரவர் - ஐந்து பெரியோர்களுடைய, ஆணை - கட்டளையை, மறுத்தலும் - மறுத்து நடத்தலும்; ஆர்வு உற்ற - விரும்பிய, எஞ்சாத - குறையாமல் வளர்கின்ற; நட்பினுள்-நட்புச் செய்வாரிடத்து, பொய் வழக்கும் - பொய் பேசுதலும்; நெஞ்சு அமர்ந்த (தன்னை) மனத்தால் விரும்பிய, கற்பு உடையாளை - கற்புடைய மனைவியை, துறத்தலும் - விடுதலும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், நல்புடை - அறத்தினது, இல்ஆளர் - இன்மையை ஆளுதலுடையாரது, தொழில் - தொழில்களாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) ஐங்குரவர் ஆணைப்படி நடவாமையும், நண்பனிடத்துப் பொய் சொல்லுதலும், கற்புடை மனைவியைத் துறத்தலும் பாவச் செய்கைகள் என்பது.

ஐங்குரவர் அரசன், உபாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தம்முன். நெஞ்சு: இடவாகு பெயர். வழக்கு: முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர். துறத்தல் - முற்றிலும் நீக்கிவிடுதல். (97)

செந்தீ முதல்வர் அறம்நினைந்து வாழ்தலும்
வெஞ்சின வேந்தன் முறைநெறியில் சேர்தலும்
பெண்பால் கொழுநன் வழிச்செலவும்இம்மூன்றும்
திங்கள்மும் மாரிக்கு வித்து.

(இ - ள்.) செந்தீ - வேள்விச் செந்தீயை, முதல்வர்-வளர்க்கின்ற அந்தணர்கள், அறம் - தமக்குரிய அறத்தை, நினைந்து

வாழ்தலும் - மறவாது வாழ்தலும்; வெம் சின வேந்தன் - கொடுமையாகிய கோபத்தைக் காட்டுகின்ற அரசன், முறை நெறியில் - முறையாக ஆளும் வழியில்; சேர்தலும் - சேர்ந்து நடத்தலும்; பெண்பால்-பெண்ணுக்கு உரியகுணம் அமைந்தவள், கொழுநன்வழி - தன் கணவனுடைய குறிப்பின் வழியில், செலவும் - நடத்தலும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்றும், திங்கள் - மாதந்தோறும் பெய்யவேண்டிய, மும்மாரிக்கு - மூன்று மழைக்கும், வித்து - காரணங்களாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) அந்தணர் மறைவழி நடத்தலாலும், அரசன் செங்கோல் நெறி பிறழாததாலும், மனைவி கணவனுக்கு இசைந்து நடப்பதாலும் திங்கள் மும்மாரி பொழிந்து நாடு செழிக்கும் என்பது.

௳ தீக்களில் வேள்வித்தீ சிறந்வதாதலால் வேள்வித்தீயைச் செந்தீ என்றார். செலவு: தொழிற்பெயர், முறை: தனியாகு பெயர். (98)

கற்றாரைக் கைவிட்டு வாழ்தலும், காமுற்ற
பெட்டாங்கு செய்தொழுகும் பேதையும்—முட்டின்றி
அல்லவை செய்யும் அலவலையும் இம்மூவர்
நல்லுலகம் சேரா தவர்.

(இ - ள்.) கற்றாரை - கற்றறிவுடையாரை, கைவிட்டு-முற்றும் விட்டு நீங்கி, வாழ்தலும் - வாழ்பவனும்; காமுற்ற - தான் விரும்பியவற்றை, பெட்டாங்கு - விரும்பினாற்போல, செய்து ஒழுகும் - செய்து நடக்கும், பேதையும் - அறிவில்லாதவனும்; முட்டு இன்றி-தடையில்லாமல், அல்லவை செய்யும்-தீங்குகளைச் செய்யும், அலவலையும் - பேச்சுக்காரனும்; இ மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும்; நல் உலகம் - நல்ல உலகங்களை, சேராதவர்-சேராதவராவார், (எ - று.)

(க - ரை.) கற்றவரைக் கைவிட்டிருப்பதும், வேண்டியவற்றை ஆராயாமல் செய்யத் துணிதலும், தீங்குகளைச் செய்து அவற்றைப் பற்றிப் பேசுதலும் நல்ல உலகம் சேரக் காரணமாக மாட்டா என்பது.

வாழ்தல் என்பது வாழ்வானுடைய தற்கிழமையாகி விற்றலால் சேராதவர் என்ற குறிப்பால் அவ்வாழ்வோனை உணர்த்தியது; பெட்டாங்கு - பெட்ட ஆங்கு. (99)

பத்திமை சான்ற படையும் பலர்தொகினும்
எத்துணையும் அஞ்சா எயிலரணும்—வைத்தமைந்த
எண்ணின் உலவா விழுநிதியும் இம்மூன்றும்
மண்ணாளும் வேந்தர்க் குறுப்பு.

(இ - ள்.) பத்திமை சான்ற - (தம்மேல்) அன்பு நிறைந்த, படையும் - சேனையும்; பலர் தொகினும் - பகைவர் பலர் கூடி எதிர்ப்பினும், எத்துணையும் - எவ்வளவும், அஞ்சா - பயப்பட வேண்டாத, எயில் அரணும் - மதிலரணும்; வைத்து - வைக்கப் பட்டு, அமைந்து - நிறைந்துள்ள, எண்ணின் - எண்ணப்புகின், உலவா - முற்றுப் பெறாத, விழுநிதியும் - சிறப்பாகிய பொருள் வைப்பும்; இ மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்றும், மண் ஆளும் - பூமியை ஆளுகின்ற, வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு, உறுப்பு - உறுப்புக்களாம்; (எ - று.)

(க - ரை.) படையும், மதிலரணும், மிக்க செல்வமும் நன்கமையப் பெற்றுள்ள அரசனே சிறந்தவன் என்பது.

படைகுடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆகிய ஆறும் அரசர்க்கு உறுப்பென்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கவும் இவர் படை அரண் செல்வம் ஆகிய மூன்றை மட்டும் குறித்தது அமைச்சை யும் நட்பையும் படையுள்ளும், நாட்டை அரணுள்ளும் அடக்கியதனாலென்க. எயிலரண் என்றது மற்றை மலை நீர் காடு அரண்களையும் கருதியதாம். உறுப்பு; தொழிலாகு பெயர். மண் : கருவியாகுபெயர். (100)

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

அருஞ் சொற்பொருள் அகரவரிசை

[எண் - செய்யுளெண்]

அகறல்-நீங்குதல் 9
அரில்-குற்றம் 1
அருக்கும்-குறைக்கின்ற 50
அலந்தார்க்கு-துன்பப் பட்டவர்க்கு 4
அலவலை-கவலைகொள்ளுதலை 34
அல்குல்-நிதம்பம் 25
அல்பொருள்-பாவம் 75
அவாத்தேர்-ஆசையாகிய தேர் 22
அவையுள்-சபையின் 8
அழுக்காறு-பொறாமை 30
அழுங்க-கெடும்படி 95
அளறு-நரகம் 21
ஆய்-ஆராய்ந்தெடுத்த 25
ஆர்க்கும்-கட்டுகின்ற 23
ஆர்ந்த-நிறைந்த 8
ஆற்றும்பகடும்-செய்ய வல்ல கடாவும் 69
இகந்து-கடந்து 70
இடும்பை-துன்பம் 60
இயங்கல் ஆறு-செல்லும் வகை 88
இரந்து-கெஞ்சி 73
இருதலையும்-இரண்டிடத்தும் 18
இருளுலகம்-நரகம் 90
இருள் தீர-மயக்கம் நீங்க 53
இல்லம்-வீடு 3
இழிந்து-இறங்கி 5
இழுக்கல்-வழுவுதல் 14
இழை-அணி 44
இறந்துரை-முறைதப்பிச் சொல்லும் சொல் 92
ஈர்ந்த-பிளக்கப்பட்ட 51
ஈர்வளை-குளிர்ந்த வளைய லணிந்தவள் 63
உரு-உடம்பு 18
உள்ளல்-உள்ளான் என்னும் சிறு பறவை 7
ஊராண்மை-பிறர்மேல் செல் லுகின்ற ஆண்மையாகிய செருக்கு 6
ஊழ்-முறை 15
ஊறிய-ஊறும்படி 48
ஊன்-மாமிசம் 36
எச்சம்-மக்கள் 62
எண்ணின் உலவா-எண்ணிக் கையில் அகப்படாத 100
எயில்-மதில் 100
எள்ள-இகழ 20
ஏலா-தகாத 32
ஏற்றார்க்கு-இரந்தவர்க்கு 45
ஐங்குரவர்-ஐந்து பெரியார் 97
ஒருதலை-உறுதி 18
ஒல்வது-செய்யக்கூடியது 26
ஒற்றுள்-வேவுகாரர் 55
ஓரீஇ-நீக்கி 96
கங்குல்-இரவு 44
கடிந்த-நீக்கிய 23
கடைமணி-பூண் 33
கணக்காயர்-நூலாய்ந்தவர்; ஆசிரியர் 10
கணிகை-வேசை 24
கயவர்-கீழ்மக்கள் 51
கலிமா-குதிரை 46
கழகத்தால்-சூதாட்டத்தால் 42
கறுவி-வயிரமடைந்து 46
கறை-மாதவிடாய் 66
கன்றுங்கால்-மெலியுங் காலத்து 91
காய்தல்-வெறுத்தல் 91
கால்-நடை 46
காழ்த்த-வயிரம்பற்றிய 75
கிழத்தி-கிழமையுடையவள் 64
கிழமை-உரிமை 58
குறளை-கோட்சொல் 37
